

V Bruselu dne 10.7.2013
COM(2013) 520 final

2013/0253 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení problémů úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a jednotného fondu pro řešení problémů bank a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Jak je uvedeno ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě s názvem Plán ustavení bankovní unie¹, ve sdělení Komise s názvem Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie: zahájení evropské diskuse² a ve zprávě čtyř předsedů Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii³ z roku 2012, je integrovaný finanční rámec nebo „bankovní unie“ zásadní součástí opatření politiky, aby se Evropa mohla vrátit zpět na cestu směrem k hospodářskému oživení a růstu.

Rychlý pokrok směrem k bankovní unii je nezbytný pro zajištění finanční stability a růstu v eurozóně a na celém vnitřním trhu. Tato unie představuje zásadní způsob, jak překonat stávající finanční fragmentaci a nejistotu, jak usnadnit podmínky financování pro zranitelné země a banky a přerušit propojení mezi nimi a jak znovu nastartovat přeshraniční činnosti bank na vnitřním trhu ku prospěchu členských států eurozóny i mimo ni. Na základě regulačního rámce společného pro všech 28 členů vnitřního trhu (jednotný soubor pravidel) proto Evropská komise zaujala inkluzivní postoj a navrhla plán pro bankovní unii s různými nástroji a kroky, která by mohla být otevřena pro všechny členské státy, ale v každém případě pro 18 stávajících členů eurozóny.

V březnu 2013 se Evropská rada zavázala k dokončení bankovní unie pomocí následujících kroků. Zaprvé by přednostně měly být uzavřeny zbývající legislativní postupy ke zřízení jednotného mechanismu dohledu, jehož prostřednictvím by ECB byly svěřeny pravomoci v oblasti dohledu nad bankami eurozóny⁴. Zadruhé by v létě mělo být dosaženo dohody o tom, jak by Evropský mechanismus stability mohl (v návaznosti na zřízení jednotného mechanismu dohledu a přezkum bankovních rozvah včetně definice „znehodnocených aktiv“) rekapitalizovat banky přímo. Podobně by v létě 2013 mělo být dosaženo dohody o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne [], kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků (dále jen „směrnice Evropského parlamentu a Rady []“⁵), který předložila Komise. Kromě toho by měl být přednostně prozkoumán návrh jednotného mechanismu pro řešení problémů, který předložila Komise, spolu s vhodnými a účinnými mechanismy jistění (backstop), aby mohl být přijat během stávajícího volebního období Evropského parlamentu.

Bankovní unie bude po svém ustavení zahrnovat všechny členské státy eurozóny a ty členské státy mimo eurozónu, které se k ní budou chtít připojit. Tentýž celounijní soubor pravidel s obezřetnostními požadavky⁶ a pravidly pro řešení problémů bank se bude používat v bankovní unii a ve všech ostatních členských státech. Integrita vnitřního trhu tedy zůstane

¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě s názvem „Plán ustavení bankovní unie“, COM(2012) 510, 12.9.2012.

² Sdělení Komise s názvem „Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie: zahájení evropské diskuse“, COM(2012) 777 final/2, 30.11.2012.

³ „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“, zpráva předsedy Evropské rady Hermana Van Rompuye, EUCO 120/12, 26.6.2012.

⁴ COM(2012) 511.

⁵ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010, COM(2012) 280, 6.6.2012.

⁶ Nařízení a směrnice o kapitálových požadavcích http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm.

zachována. Lepší finanční stabilita, která bude zajištěna díky bankovní unii, také zlepší důvěru a vyhlídky na růst na celém vnitřním trhu. Centrální a jednotné uplatňování obezřetnostních pravidel a pravidel pro řešení problémů v členských státech účastnících se bankovní unie bude ku prospěchu všech členských států. Tím, že se zamezí finanční roztržičnosti, která nyní brání hospodářským činnostem, bude zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž a odstraní se překážky volnému vykonávání základních svobod, a sice nejen v zúčastněných členských státech, ale i na celém vnitřním trhu.

1.1. Jednotný mechanismus pro řešení problémů a mechanismy financování jako zásadní prvky bankovní unie

Rychlá dohoda o jednotném mechanismu dohledu, které bylo dosaženo v dubnu 2012, pouze sedm měsíců po návrhu Komise ze září 2012, poskytla základ pro bankovní unii jako nedílnou součást hospodářské a měnové unie.

Posílený dohled v tomto mechanismu obnoví důvěru ve zdraví bank. ECB převezme konečnou odpovědnost za dohled nad všemi bankami v eurozóně v roce 2014. V praxi to znamená, že ECB bude přímo dohlížet na největší banky a banky neaktivnější v mezinárodním měřítku a bude mít možnost „povolat“ k přímému dohledu ostatní, zatímco vnitrostátní orgány budou pověřeny každodenním dohledem nad menšími bankami.

Na základě tohoto mechanismu musí EU za účelem zajištění udržitelnosti bankovních trhů v zúčastněných členských státech zavést jednotný mechanismus pro řešení problémů, který by se zabýval bankami v úpadku. Nelze zcela vyloučit riziko, že některé banky budou mít problémy s likviditou nebo platební schopností. Proto je nutné stanovit rámec, který umožní orgánům provést důkladnou restrukturalizaci bank, ale zároveň zabránit významnému riziku pro hospodářskou stabilitu a nákladům souvisejícím s chaotickou likvidací podle vnitrostátních právních předpisů týkajících se úpadku, a díky němuž již nebude potřeba financovat tyto postupy z veřejných zdrojů.

Jakmile bude směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů přijata Evropským parlamentem a Radou, určí pravidla pro to, jakým způsobem se budou restrukturalizovat banky EU, které mají vážné finanční obtíže, jakým způsobem budou zachovány zásadní funkce pro reálnou ekonomiku a jak budou rozdělovány ztráty a náklady mezi akcionáře, věřitele a nepojištěné vkladatele bank. Odepsání závazků, což je zásadní nástroj směrnice o řešení problémů, by podle posloupnosti rozdělval ztráty a odepisoval pohledávky akcionářů, podřízených věřitelů a prioritních věřitelů. Vkladatelé částek menších než 100 000 EUR v žádném případě ztráty neutrpí, protože jejich pohledávky jsou chráněny vnitrostátními systémy pojištění vkladů.

Směrnice se za účelem řešení problémů bank opírá o síť vnitrostátních orgánů a vnitrostátních fondů pro řešení problémů. Přestože se jedná o významný krok směrem k minimalizaci různorodých vnitrostátních přístupů a k ochraně integrity vnitřního trhu, není dostatečný pro ty členské státy, které sdílejí dohled nad úvěrovými institucemi v rámci jednotného mechanismu dohledu. Jak uznala Evropská rada, v bankovní unii se musí dohled nad bankami a řešení problémů provádět na téže úrovni orgánů. V opačném případě by mohlo vzniknout napětí mezi orgánem vykonávajícím dohled (ECB) a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení, pokud jde o způsob, jak zacházet s bankami v úpadku, zatímco by mohla pokračovat očekávání trhu v oblasti (ne)schopnosti členských států řešit úpadky bank na vnitrostátní úrovni, čímž by se posílila zpětná vazba mezi státy a bankami a roztržičnost a narušení hospodářské soutěže na celém vnitřním trhu.

Ve srovnání se sítí vnitrostátních orgánů příslušných k řešení bude jednotný mechanismus pro řešení problémů s centrálním rozhodovacím subjektem a jednotným fondem pro řešení

problémů bank poskytovat zásadní výhody členským státům, daňovým poplatníkům a bankám a zajistí finanční a hospodářskou stabilitu v celé EU:

- pevné rozhodování na centrální úrovni zajistí, aby rozhodnutí o řešení problémů ve všech zúčastněných členských státech byla přijímána účinným způsobem a rychle, aby se zabránilo nekoordinovaným činnostem, minimalizovaly se negativní dopady na finanční stabilitu a omezila se potřeba finanční podpory,
- centralizovaný soubor odborných znalostí a zkušeností s řešením problémů bank bude schopen řešit problémy bank v úpadku systematictější a účinnější způsobem než jednotlivé vnitrostátní orgány s omezenějšími zdroji a zkušenostmi,
- Jednotný fond pro řešení problémů bank bude schopen čerpat významné zdroje z příspěvků bank, a tedy chránit daňové poplatníky účinněji než vnitrostátní fondy a zároveň zajišťovat rovné podmínky pro banky ve všech zúčastněných členských státech. Jednotný fond zabrání problémům s koordinací, které vznikají při používání vnitrostátních fondů, a bude mít zásadní význam při odstraňování závislosti bank na úvěruschopnosti států.

Jednotný mechanismus pro řešení problémů musí být vytvořen uvnitř právního a institucionálního rámce EU. V závěrech Evropské rady ze dne 14. prosince 2012 se uvádí, že „proces dotvoření HMU bude vycházet z institucionálního a právního rámce EU“. Použití mezivládních nástrojů *ad hoc* mimo rámec EU bylo sice nezbytné pro řešení výjimečné situace na trhu a nedostatků v oblasti správy během původního budování HMU, ale nyní hrozí, že by mohlo poškodit demokratickou kvalitu rozhodování v EU a soudržnost právního systému EU. Vytvoření jednotného mechanismu pro řešení problémů uvnitř právního a institucionálního rámce EU, stejně jako tomu bylo předtím u jednotného mechanismu dohledu, je tedy nezbytný krok k dokončení HMU v souladu se závěry Evropské rady a v širší perspektivě i k ochraně demokratického a institucionálního řádu EU.

1.2. Přechod k bankovní unii

Jednotný mechanismus dohledu má vstoupit v platnost v polovině roku 2014. Jednotný mechanismus pro řešení problémů by měl začít fungovat v lednu 2015, kdy má vstoupit v platnost směrnice [], která stanoví soubor pravidel pro řešení problémů bank na celém vnitřním trhu⁷. Jednotný mechanismus pro řešení problémů by poté používal pravidla stanovená tímto nařízením, která jsou v souladu s pravidly směrnice [] pro členské státy účastníci se bankovní unie, zatímco vnitrostátní orgány by používaly pravidla směrnice [] pro státy, které v bankovní unii nejsou.

V každém případě se použijí pravidla pro státní podporu ohledně sdílení zátěže, pokud činnosti v oblasti řešení problémů zahrnují vládní podporu. Aby akcionáři a podřízení věřitelé mohli uplatňovat sdílení zátěže, mohl by jednotný mechanismus pro řešení problémů používat ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost pravidla umožňující odepsání akcií a podřízeného dluhu v míře nezbytné pro použití pravidel pro státní podporu.

Kromě toho se členské státy mohou rozhodnout provést nová pravidla stanovená ve směrnici [] do svého vnitrostátního práva, a to ještě před uplynutím lhůty pro provedení uvedené směrnice do vnitrostátního práva. V každém případě by pravomoci Komise v oblasti státní podpory zůstaly zachovány pro všechny případy řešení problémů, které zahrnují podporu kvalifikovanou jako státní podpora. Ve skutečnosti platí, že stejně jako používání jednotného

⁷ V závislosti na konečném výsledku jednání mezi Parlamentem a Radou by úplný vstup odepsání závazků v platnost mohl být předmětem další přechodné fáze, možná až do roku 2018, jak navrhl Komise.

fondy pro řešení problémů bank ze strany jednotného mechanismu pro řešení problémů nepředstavuje státní podporu podle specifických kritérií stanovených Smlouvou, by uvedená kritéria analogicky zůstala použitelná, aby se zajistilo, že při použití fondy pro řešení problémů se na jeho zásah uplatní tatáž pravidla, jako by tomu bylo v případě, kdyby vnitrostátní orgány příslušné k řešení musely použít vnitrostátní mechanismy financování.

Na evropské úrovni je tento proces sblížování posílen na jedné straně prostřednictvím revize pokynů pro státní podporu na pomoc bankám a na druhé straně dohodou ohledně toho, jakým způsobem by mohl Evropský mechanismus stability rekapitalizovat banky v úpadku. Revidované pokyny pro státní podporu ukládají přísnější požadavky na sdílení zátěže mezi akcionáři a podřízenými věřiteli v jakémkoli členském státě, který poskytuje svým bankám veřejnou podporu. Tím by se ukončila přetrvávající roztržičnost vnitřního trhu v závislosti na síle státu a přítomnosti znehodnocených aktiv. Pokyny ESM by zatím upřesnily, za jakých podmínek (podle pravidel pro státní podporu) by mohly členské státy, které veřejnou podporu bankám nejsou schopny poskytovat, získat úvěry, nebo jakým způsobem by v případě nutnosti mohly být banky rekapitalizovány přímo prostřednictvím ESM.

2. ODŮVODNĚNÍ JEDNOTNÉHO MECHANISMU PRO ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Komise přihlédla k analýze v posouzení dopadů, které bylo provedeno pro účely přijetí směrnice [] a v němž se posuzovaly provozní a právní aspekty významné pro zřízení jednotného mechanismu pro řešení problémů.

Byla provedena dodatečná analýza navrhovaných charakteristik tohoto mechanismu na základě aktualizovaných informací obsažených v posouzení dopadů. Pokud jde o jeho schopnost produkovat účinná rozhodnutí, má klíčový význam čas, a to ze dvou důležitých důvodů: *ex ante*, aby se zlepšila důvěryhodnost nově zřízeného mechanismu pro řešení problémů jako nástroje reakce, který by přispěl k omezení zdrojů nejistoty na trzích, a po spuštění postupu řešení problémů, aby tento mechanismus zachovával hodnotu aktiv, která může být narušena zbytečnými zpožděními během tohoto postupu. Síť vnitrostátních orgánů by vyžadovala další procesní lhůty pro každou úvahu týkající se institucí s přeshraniční působností. Naopak navrhované rozdělení oblastí odpovědnosti mezi centrální úroveň rozhodování a místními prováděcími orgány by uspořilo čas. Na vnitrostátní úrovni bude shromáždění veškerých odborných poznatků k řízení provádění vyžadovat kratší dobu než na centrální úrovni, protože použitelné právo je vnitrostátní. Na centrální úrovni bude prostor pro větší kritické množství, aby bylo možné rychleji přilákat a rozvíjet nejvíce specializovaný lidský kapitál.

Pokud jde o schopnost jednotného mechanismu pro řešení problémů produkovat účinná rozhodnutí, přispěje rozhodování na centrální úrovni k minimalizaci nákladů na řešení problémů jednak proto, že může docílit významných výhod, pokud jde o úspory z rozsahu v celé síti, a také proto, že napomůže vymahatelnosti a optimalitě rozhodnutí o řešení problémů. Ze strukturálního hlediska nemůže systém, který nepřekoná pověření vnitrostátních orgánů k minimalizaci nákladů pro jejich vlastní členský stát, plně zohledňovat přeshraniční vnější faktory. Již od počátku krize členské státy plánují zavést mechanismus sdílení zátěže za účelem minimalizace globálního zhoršení životních podmínek⁸. Jednotný mechanismus pro řešení problémů je pro zaručení vymahatelnosti převodů zátěže, což je nezbytná podmínka fungování jakékoli dohody o sdílení zátěže, vhodnější než síť. Zaručí také externí vymahatelnost politiky optimálního řešení problémů, což umožní dohodu na pravidle sdílení

⁸ Viz závěry Rady o posilování opatření pro finanční stabilitu v EU ze dne 9. října 2007 http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/96351.pdf.

zátěže *ex ante*, které rozděluje náklady na řešení problémů podle spravedlivých a vyvážených kritérií.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je článek 114 SFEU, který umožňuje přijímat opatření ke sbližování vnitrostátních ustanovení, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Cílem tohoto návrhu je zachovat integritu vnitřního trhu a zlepšit jeho fungování. Díky jednotnému uplatňování jediného souboru pravidel pro řešení problémů spolu s přístupem ústředního orgánu k jednotnému evropskému fondu pro řešení problémů se obnoví řádné fungování bankovních trhů Unie, odstraní se překážky vykonávání základních svobod a zabrání se závažnému narušení hospodářské soutěže alespoň v těch členských státech, které sdílí dohled nad úvěrovými institucemi na evropské úrovni.

Směrnice [] sice s sebou nese vysokou úroveň harmonizace, ale přesto stále umožňuje flexibilitu pro členské státy, což znamená, že by mohla přetrvávat určitá rozdílnost na vnitřním trhu. Jednotný mechanismus pro řešení problémů místo toho stanoví integrovanou strukturu rozhodování, která sladí řešení problémů prostřednictvím tohoto mechanismu s dohledem podle jednotného mechanismu dohledu, aby se odstranila konkurenční nevýhoda, kterou mají banky v členských státech zapojených do jednotného mechanismu dohledu ve srovnání s bankami v členských státech, které do něj zapojené nejsou, kvůli nedostatečně centralizovanému systému pro nakládání s bankami v úpadku. Aby se zajistilo, že všechny zúčastněné členské státy budou mít plnou důvěru ve kvalitu a nestrannost postupu řešení problémů bank, zejména pokud jde o místní hospodářské dopady, budou rozhodnutí o řešení problémů připravována a monitorována centrálně jednotným výborem pro řešení problémů, aby se zajistil soudržný a jednotný přístup, a postup řešení problémů zahájí Komise. Komise také rozhodne o rámci pro nástroje k řešení problémů, které mají být použity u dotčeného subjektu, a o použití fondu na podporu činností v oblasti řešení problémů.

Kromě toho stanoví navrhované nařízení na podporu postupu řešení problémů a zvýšení jeho účinnosti jednotný fond pro řešení problémů bank. Navrhované nařízení je přímo vymahatelné ve všech členských státech, ale použije se na všechny subjekty, na které dohlíží jednotný mechanismus dohledu. Jednotný soubor pravidel stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky⁹, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky¹⁰ a směrnicí [] se použije na zúčastněné členské státy stejně jako na celém vnitřním trhu.

Vhodným právním základem je proto článek 114 SFEU.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s.1.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

3.2. Subsidiarita

Podle zásady subsidiarity stanovené v čl. 5 odst. 3 SEU jedná Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni centrální, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Pouze činnost na evropské úrovni může zaručit, že problémy bank v úpadku budou řešeny s minimálními vedlejšími účinky a konzistentním způsobem podle jednotného souboru pravidel. Jednotný mechanismus pro řešení problémů přinese významné úspory z rozsahu a zabrání negativním vnějším faktorům, které by mohly nastat v důsledku čistě vnitrostátních rozhodnutí a čistě vnitrostátního financování. Významné rozdíly mezi jednotlivými rozhodnutími o řešení problémů na úrovni jednotlivých států a důsledky místních zvláštností a omezených možností financování mohou narušovat stabilitu a integritu vnitřního trhu.

Zatímco zavedení jednotného mechanismu dohledu zajišťuje rovné podmínky v oblasti dohledu nad bankami a zmenšuje riziko nemístné tolerance, jednotný mechanismus pro řešení problémů zaručuje, že v případě selhání banky může být provedena restrukturalizace za co nejnižší náklady, věřitelům se dostane spravedlivého a rovného zacházení a finanční prostředky mohou být rychle přesunuty tam, kde jejich použití bude v rámci celého vnitřního trhu nejproduktivnější.

Proto je vhodné, aby Unie navrhla nezbytné legislativní opatření za účelem zavedení takových mechanismů pro řešení problémů pro banky podléhající jednotnému mechanismu dohledu. Nařízení je vhodným právním nástrojem pro to, aby se zabránilo rozdílnému provádění v členských státech a aby se zaručil jednotný institucionální mechanismus a rovné podmínky pro všechny banky v zúčastněných členských státech.

3.3. Proporcionalita

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámeček toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.

V bankovní unii se musí dohled nad bankami a řešení problémů provádět na téže úrovni orgánu. V opačném případě by mohlo vzniknout napětí mezi evropským orgánem dohledu a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení, pokud jde o způsob, jak zacházet s bankami v úpadku a jak pokrýt související náklady. Toto napětí by mohlo ohrozit účinnost dohledu i řešení problémů a narušit hospodářskou soutěž mezi členskými státy.

Nedávná krize zdůraznila potřebu rychlé a rozhodné akce kryté mechanismy financování na evropské úrovni, aby se zamezilo tomu, že řešení problémů bank na vnitrostátní úrovni bude mít nepřiměřený dopad na reálnou ekonomiku, a aby se odstranila nejistota a zabránilo se panickým výběrům z bank a rozšíření problémů na vnitřním trhu. Jednotný mechanismus pro řešení problémů by zajistil, že tatáž pravidla se použijí tímž způsobem na jakoukoli banku v úpadku v zúčastněném členském státě. Přiměřené záložní financování by zmírnilo problémy v jednotlivých bankách, aby nezpůsobovaly ztrátu důvěry v celý bankovní systém dotčeného členského státu nebo jiných států, o kterých se trhy domnívají, že jsou vystaveny podobnému riziku.

Větší míra právní jistoty, řádně sladěné pobídky v kontextu bankovní unie a hospodářský prospěch plynoucí z centrálních a jednotných opatření za účelem řešení problémů znamenají, že návrh je v souladu se zásadou proporcionality a nepřekračuje rámeček toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů.

Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.

4. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ NÁVRHU

4.1. Jednotný mechanismus pro řešení problémů

4.1.1. Zásady, struktura a oblast působnosti

Jednotný mechanismus pro řešení problémů musí obsahovat rozhodovací struktury, které budou z právního hlediska vyhovující a zároveň účinné v dobách krize. Rozhodovací postup musí zajišťovat vznik rozhodnutí na evropské úrovni, ale se zapojením členských států, a musí uznávat význam řešení problémů bank pro vnitrostátní ekonomiky.

Jednotný mechanismus pro řešení problémů bude používat jednotný soubor pravidel pro řešení problémů bank stanovený ve směrnici o ozdravných postupech a řešení problémů bank, pokud jde o banky v úpadku z členských států zapojených do tohoto mechanismu. Jednotný mechanismus pro řešení problémů se bude skládat z jednotných pravidel a postupů, které bude muset používat jednotný výbor pro řešení problémů (dále jen „výbor“) spolu s Komisí a orgány příslušnými k řešení v zúčastněných členských státech.

Evropská komise se účastní uvedeného mechanismu pouze do té míry, jak to bude zapotřebí k provádění specifických úkolů stanovených v tomto nařízení a pokud jde o kontroly v oblasti státní podpory podle Smlouvy nebo pro účely analogického použití kritérií stanovených pro použití článku 107 SFEU.

Jednotný mechanismus pro řešení problémů však nesleduje diferencovaný přístup jednotného mechanismu dohledu pro různé typy bank, a to z důvodu charakteristik postupů řešení problémů. Na rozdíl od stávajícího úkolu spočívajícího v každodenním dohledu bude v určitém momentě pouze určitému počtu bank hrozit úpadek a budou ve fázi postupu řešení problémů. Kromě toho je komplexní oblast působnosti jednotného mechanismu pro řešení problémů plně v souladu s logikou, kdy ECB může převzít přímý dohled nad jakoukoli bankou v případě problémů, mimo jiné za účelem jejich možného řešení. Navíc krize ukázala, že rámec pro řešení problémů na evropské úrovni potřebují nejen velké mezinárodní banky. Existence různých orgánů příslušných k řešení pro různé velikosti bank by rovněž implikovala různé mechanismy financování a jistění, což by znovu mohlo vést ke vzniku propojení mezi státy a bankami a k narušení hospodářské soutěže.

4.1.2. Zásady pro činnosti jednotného mechanismu pro řešení problémů

Aby se zajistil objektivní a spravedlivý postup pro řešení problémů, je zakázána veškerá diskriminace ze strany Komise, výboru a vnitrostátních orgánů příslušných k řešení vůči bankám, jejich vkladatelům, věřitelům nebo akcionářům na základě státní příslušnosti nebo místa podnikání. Řešení problémů přeshraničních skupin se řídí podle řady zásad, aby se zajistila rovnost zacházení mezi různými subjekty skupiny, aby se umožnilo řádné zvážení zájmů členských států, kterých se řešení problémů týká, aby se zamezilo tomu, že náklady vzniklé věřitelům přesáhnou výši, které by dosáhly náklady v běžném úpadkovém řízení. Pokud se řešení problémů týká jen určitých částí jedné skupiny, cílem návrhu je zajistit, aby postup řešení problémů neměl negativní dopad na ty subjekty skupiny, kterých se řešení problémů netýká. V zásadě ponese náklady na řešení problémů nástroj odepsání závazků a bankovní sektor. Proto tento návrh zaručuje, že Komise, výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení rozhodují o mechanismech financování řešení problémů takovým způsobem, aby se minimalizovalo použití mimořádné veřejné podpory.

4.1.3. *Interakce s kontrolou Komise v oblasti státní podpory*

V jednotném mechanismu pro řešení problémů by kontrola Komise v oblasti státní podpory zůstala zachována za všech okolností. To znamená, že jakmile ECB oznámí Komisi a výboru, že banka nebo skupina je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, měl by postup řešení problémů v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů případně probíhat souběžně s řízením ve věci státní podpory tak, že by dotčený členský stát nebo dotčené členské státy měly být vyzvány k oznámení plánovaných opatření Komisi v souladu s článkem 108 SFEU. To vyžaduje zavedení neustálé spolupráce a výměny informací mezi výborem a Komisí za účelem dokončení řízení ve věci státní podpory. Kromě toho by rozhodnutí Komise podle pravidel o státní podpoře bylo předpokladem pro přijetí rozhodnutí Komise o zahájení řešení problémů určité banky. Pokud při použití fondu není přítomna žádná státní podpora, měla by se analogicky použít kritéria stanovená pro použití článku 107 SFEU jako předpoklad pro přijetí rozhodnutí o zahájení řešení problémů určité banky, aby se zachovala integrita vnitřního trhu pro zúčastněné a nezúčastněné členské státy.

4.1.4. *Úkoly a struktura rozhodování*

Jednotný mechanismus pro řešení problémů zahrnuje všechny klíčové úkoly, které jsou nezbytné pro vyřešení problémů bank v úpadku. Mezi tyto úkoly patří mimo jiné povolení použít zjednodušené povinnosti, pokud jde o požadavek na vypracování plánů řešení problémů, vypracovávat plány řešení problémů, provádět jejich přezkumy, hodnotit obnovení platební schopnosti bank, rozhodnout o zahájení řešení problémů určité banky, vykonávat pravomoci v oblasti řešení problémů, pokud jde o řešenou instituci, a provádění režimů řešení problémů. Kromě toho zahrnuje tento mechanismus rozhodnutí o použití financování pro řešení problémů.

Složení jednotného mechanismu pro řešení problémů zaručuje, že jeho rozhodovací struktury budou z právního hlediska vyhovující a účinné, mimo jiné i v dobách krize. Jsou navrženy tak, aby zajišťovaly, že rozhodnutí budou přijímána na evropské úrovni a budou se na nich vzhledem k významu řešení problémů bank pro vnitrostátní ekonomiky podílet i členské státy.

Rozhodovací struktury jednotného mechanismu pro řešení problémů zahrnují jednotný výbor pro řešení problémů, vnitrostátní orgány příslušné k řešení ze zúčastněných členských států a Evropskou komisi. Úkoly v rámci tohoto mechanismu jsou sdíleny mezi jednotným výborem pro řešení problémů a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení.

Aby se zajistila účinnost a odpovědnost jednotného mechanismu pro řešení problémů, má v souladu s právními požadavky Evropská komise jako orgán EU pravomoc zahájit řešení problémů banky, a sice na základě doporučení výboru pro řešení problémů nebo ze své vlastní iniciativy. Pokud Komise zahájí postup řešení problémů, rozhodne i o rámci pro nástroje k řešení problémů, které budou v každém jednotlivém případě použity, a o použití fondu. Jednotný výbor pro řešení problémů by přijímal všechna ostatní rozhodnutí podle nařízení o tomto mechanismu a zasílal je vnitrostátním orgánům příslušným k řešení za účelem jejich provedení na vnitrostátní úrovni v souladu s nařízením o jednotném mechanismu pro řešení problémů a se směrnicí []. Výbor by monitoroval provádění svých rozhodnutí ze strany vnitrostátních orgánů příslušných k řešení na vnitrostátní úrovni a kdyby vnitrostátní orgán příslušný k řešení nesplnil požadavky jeho rozhodnutí, mohl by zaslat rozhodnutí přímo bankám.

4.1.5. *Postup rozhodování*

Podle souboru pravidel stanoveného ve směrnici [] by postup řešení problémů u určité banky byl zahájen tehdy, když je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, když žádný mechanismus soukromého sektoru nemůže úpadku zabránit a když je řešení problémů ve

veřejném zájmu, protože tato banka je systémová a její úpadek by poškodil finanční stabilitu. Cílem řešení problémů je zajistit pokračování zásadních funkcí banky, chránit finanční stabilitu, minimalizovat závislost na peněžích daňových poplatníků a chránit vkladatele.

Postup řešení problémů je spuštěn po postupu, který zajišťuje, že bude přijato oprávněné a nestranné rozhodnutí, pokud jde o jakoukoli banku v úpadku:

- ECB jako orgán dohledu nad bankami oznámí, že bance hrozí úpadek, Komisi, výboru pro řešení problémů a příslušným vnitrostátním orgánům a ministerstvům,
- výbor pro řešení problémů posoudí, zda se jedná o systémovou hrozbu a zda neexistuje žádné řešení v soukromém sektoru,
- pokud je tomu tak, výbor pro řešení problémů doporučí Komisi, aby zahájila postup řešení problémů,
- Komise rozhodne o zahájení řešení problémů a vymezí výboru pro řešení problémů rámec pro použití nástrojů k řešení problémů a fondu na podporu opatření k řešení problémů. Výbor pro řešení problémů přijme prostřednictvím rozhodnutí určeného vnitrostátním orgánům příslušným k řešení režim řešení problémů, v němž budou stanoveny nástroje k řešení problémů, příslušné kroky a finanční opatření, a dá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyny k provedení opatření k řešení problémů,
- vnitrostátní orgány příslušné k řešení provedou opatření k řešení problémů, o kterých rozhodl výbor, podle vnitrostátních právních předpisů. Pokud vnitrostátní orgány příslušné k řešení nesplní požadavky rozhodnutí výboru, výbor má pravomoc nahradit vnitrostátní orgány příslušné k řešení a zaslat určitá rozhodnutí týkající se provedení opatření k řešení problémů přímo bankám.

4.1.6. *Odpovědnost a rozpočet*

Každá jednotlivá složka jednotného mechanismu pro řešení problémů bude při provádění svých úkolů nezávislá a budou se na ni vztahovat přísná ustanovení o odpovědnosti, aby se zajistilo, že bude využívat svých pravomocí správným a nestranným způsobem v oblasti působnosti stanovené tímto nařízením a směrnicí []. Výbor pro řešení problémů tedy bude odpovědný Evropskému parlamentu a Radě za veškerá rozhodnutí přijatá na základě tohoto návrhu. O činnostech výboru pro řešení problémů budou také informovány národní parlamenty v zúčastněných členských státech. Výbor bude muset odpovídat na veškeré připomínky nebo otázky, které mu byly zaslány národními parlamenty zúčastněných členských států. Rozpočet jednotného mechanismu pro řešení problémů, který zahrnuje jednotný fond pro řešení problémů bank, není součástí rozpočtu Unie. Výdaje související s úkoly tohoto mechanismu a řízením a používáním fondu budou financovány z příspěvků bankovního sektoru.

4.1.7. *Vztah s nezúčastněnými členskými státy*

Směrnice [] stanoví kolegia k řešení problémů mezi vnitrostátními orgány příslušnými k řešení pro účely řešení problémů bankovních skupin, čímž je zajištěno vhodné a vyvážené zapojení orgánů příslušných k řešení ve všech členských státech, kde banka působí. Evropský orgán pro bankovníctví hraje roli zprostředkovatele pro případy, kdy domovské a hostitelské vnitrostátní orgány příslušné k řešení mají rozdílný názor na přípravu plánů řešení problémů a na samotné řešení problémů. V souvislosti s jednotným mechanismem pro řešení problémů nahrazuje pro subjekty a skupiny usazené pouze v členských státech účastnících se jednotného mechanismu dohledu jednotný mechanismus pro řešení problémů kolegia k řešení problémů, která jsou stanovena ve směrnici [], kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy

a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků. Místo toho jsou do výboru pro řešení problémů zapojeni zástupci vnitrostátních orgánů příslušných k řešení.

Na banky usazené v nezúčastněných členských státech podle definice v nařízení o jednotném mechanismu dohledu se nadále v plném rozsahu použije směrnice []. Podobně i interakce mezi jednotným mechanismem pro řešení problémů a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení v nezúčastněných členských státech se bude plně řídit směrnicí []. Ustanovení o interakci mezi různými fondy k řešení problémů (vzájemné využívání a dobrovolné vzájemné půjčování a poskytování úvěrů) se rovněž v plné míře použijí na interakci mezi jednotným fondem pro řešení problémů a vnitrostátními fondy k řešení problémů v nezúčastněných členských státech. Tento návrh rovněž objasňuje, že úloha Evropského orgánu pro bankovníctví stanovená směrnicí [] a nařízením o Evropském orgánu pro bankovníctví, včetně jeho zprostředkovatelských pravomocí, se v plném rozsahu použije i na výbor pro řešení problémů.

Kromě toho tento návrh přihlíží k situaci bank, které jsou usazené v členských státech, jež se jednotného mechanismu pro řešení problémů neúčastní, třemi způsoby.

Zprv, návrh stanoví zásadu nediskriminace ze strany jakékoli složky tohoto mechanismu vůči úvěrovým institucím, držitelům vkladů, investorům nebo jiným věřitelům na základě jejich státní příslušnosti nebo místa podnikání.

Zadruhé, návrh počítá s tím, že pokud skupina zahrnuje úvěrové instituce usazené v zúčastněném členském státě a v nezúčastněném členském státě, výbor nahrazuje vnitrostátní orgány příslušné k řešení ze zúčastněných členských států v kolegiích k řešení problémů stanovených podle směrnice [].

Zatřetí, nezúčastněné členské státy mají vždy možnost zapojit se do jednotného mechanismu dohledu, a tím také zajistí, že banky usazené na jejich území budou podléhat jednotnému mechanismu pro řešení problémů.

4.1.8. Souvislost se směrnicí Evropského parlamentu a Rady [] ze dne [], kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků

V jednotném mechanismu pro řešení problémů se soubor pravidel stanovený směrnicí [], kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků, použije na zúčastněné členské státy a stejně tak se použije na celém vnitřním trhu. Výjimky lze učinit pouze tehdy, pokud postupy nebo ustanovení stanovená v tomto nařízení nahrazují příslušná ustanovení směrnice [] (např. ustanovení o přeshraničních kolegiích, která jsou nahrazena rozhodováním v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů).

Návrh jednotného mechanismu pro řešení problémů začleňuje určitá ustanovení, která jsou paralelní s ustanoveními směrnice [], jelikož výbor pro řešení problémů a Komise musí při svých činnostech vycházet z přímo použitelných právních předpisů Unie. Další ustanovení tohoto návrhu obsahují specifické křížové odkazy na návrh směrnice [] předložený Komisí. Některá z těchto ustanovení byla změněna zprávou odhlasovanou Hospodářským a měnovým výborem (ECON) Evropského parlamentu v květnu a obecným přístupem Rady ze dne 26. června. Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení problémů musí být konečně zcela v souladu s dohodou o směrnici [], ke které dospěl Evropský parlament a Rada. Tento návrh odkazuje na obecný přístup Rady jakožto nejnovější dostupný dokument. Jelikož jednání mezi Evropským parlamentem a Radou stále probíhají a směrnice ještě nemá konečnou podobu, cílem Komise je nahradit uvedená zásadní ustanovení konečným výsledkem jednání o směrnici [] mezi zákonodárnými orgány.

Pro určité aspekty, na něž se již vztahuje směrnice [], je nezbytné další sladění s jednotným fondem pro řešení problémů bank, aby mohl jednotný mechanismus pro řešení problémů řádně fungovat. Zprvu, hierarchie pohledávek by měla být plně harmonizována pro účely řešení problémů na základě zásady přednostního postavení vkladatelů. Článek 15 navrhuje harmonizaci hierarchie pohledávek při řešení problémů na základě zásady přednostního postavení vkladatelů. Komise se domnívá, že taková harmonizace je nezbytná pro všechny subjekty, na něž se směrnice [] vztahuje, aby se zajistily rovné podmínky na celém vnitřním trhu. Zadruhé, v jednotném mechanismu pro řešení problémů musí být jakákoli flexibilita při používání odepsání závazků přesně vymezena a musí podléhat stejným podmínkám pro všechny banky. Článek 24 návrhu proto obsahuje dodatečné přesné vymezení na základě obecného přístupu Rady ze dne 26. června 2013 a vylučuje v této souvislosti použití jakýchkoli výjimek stanovených ve směrnici [] (zejména těch, které se týkají výpočtu prahové hodnoty pro odepsání závazků).

4.2. Výbor pro řešení problémů

4.2.1. Řízení

Aby se zajistil účinný a odpovědný postup rozhodování o řešení problémů, stanoví pravidla pro strukturu a fungování výboru pro řešení problémů vhodné zapojení všech přímo dotčených členských států. Výbor se skládá z výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele, zástupců jmenovaných Komisí a ECB a členů jmenovaných každým zúčastněným členským státem, kteří zastupují vnitrostátní orgány příslušné k řešení. Výbor, kterému předsedá výkonný ředitel, se bude scházet a pracovat na dvou typech zasedání: výkonném a plenárním. Na zasedání výboru mohou být pozváni i pozorovatelé.

Na svém plenárním zasedání by výbor přijímal veškerá rozhodnutí obecného charakteru. Na svém výkonném zasedání výbor přijímá rozhodnutí týkající se jednotlivých subjektů nebo bankovních skupin. Tato rozhodnutí se týkají záležitostí, jako je plánování řešení problémů, pravomoci rané intervence, režimy řešení problémů včetně použití fondu pro financování postupu řešení problémů a pokyny pro vnitrostátní řešení problémů o způsobech, jak rozhodnutí o řešení problémů provádět.

Na svém výkonném zasedání se výbor skládá z výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele a zástupců jmenovaných Komisí a ECB.

V závislosti na bankách nebo skupinách, jejichž problémy se mají řešit, přizve výbor v každém případě, kdy se schází na svém výkonném zasedání, kromě výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele a zástupců jmenovaných Komisí a ECB i členy jmenované relevantními vnitrostátními orgány příslušnými k řešení. Proto v případě řešení problémů přeshraničních bankovních skupin se zasedání a rozhodovacího postupu účastní jak členové jmenovaní členským státem, v němž se nachází orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, tak členové jmenovaní členskými státy, kde jsou usazeny dceřiné společnosti nebo subjekty, na něž se vztahuje dohled na konsolidovaném základě. Pravidla hlasování, která se použijí pro výbor, zohledňují potřebu zvážit zájmy všech členských států dotčených rozhodnutím o řešení problémů. Žádný z účastníků rokování nemá právo veta.

Avšak vzhledem ke svrchované pravomoci členských států rozhodovat o použití vnitrostátních rozpočtů tento návrh výslovně stanoví, že jednotný mechanismus pro řešení problémů nemůže požadovat od členských států, aby poskytly mimořádnou veřejnou podporu pro jakýkoli řešený subjekt. Kromě toho, aby se plně zohlednily jakékoli fiskální důsledky na členské státy, mohou členové jmenovaní relevantními vnitrostátními orgány příslušnými k řešení na výkonném zasedání výboru požádat o jedno další projednávání k diskuzi o těchto potenciálních důsledcích.

4.2.2. *Pravomoci*

Výbor pro řešení problémů centralizuje informace, které má k dispozici ECB a vnitrostátní orgány příslušné k řešení a které se týkají finančního zdraví bank v jejich pravomoci. Ve srovnání se sítí vnitrostátních orgánů, které fungují v rámci vnitrostátních pověření, to umožňuje lépe vyhodnotit okolnosti, které by mohly vést k potřebě zahájit u banky postup řešení problémů, a zabránit přeshraničním vedlejším účinkům. Návrh se zakládá na rámci směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank a propůjčuje výboru pro řešení problémů pravomoc rychle zasáhnout v případech, kdy se finanční situace banky nebo skupiny zhoršuje.

Výbor pro řešení problémů má pravomoc určit, kdy by se mělo Komisi doporučit, aby zahájila řešení problémů určité banky nebo skupiny. Jakmile Komise rozhodne, že podmínky jsou splněny, a zahájí řešení problémů banky, výbor rozhodne v rámci stanoveném Komisí o podrobnostech nástrojů k řešení problémů, které mají být použity, a o způsobu, jak přidělovat zdroje z fondu. Tyto pravomoci umožní výboru zvolit a používat nástroje, pravidla a postupy řešení problémů jednotným způsobem. Zejména v případě, kdy jde o banku s přeshraničním fungováním, to povede k odstranění stávajících rozdílů v pravidlech a přístupech jednotlivých členských států, spolu se všemi negativními důsledky, které mají na fungování bankovních trhů Unie.

Tato přímá odpovědnost výboru pro řešení problémů zajistí rovné zacházení s bankami ve všech zúčastněných členských státech a předvídatelnost a důvěru, pokud jde o provádění jednotného souboru pravidel pro řešení problémů bank. Tím se zvýší právní jistota a bude lépe zachována hodnota finančních aktiv, protože se zabrání zbytečným narušením toku finančních prostředků. Rovněž tím bude zajištěno, že aktiva instituce v úpadku budou použita nejproduktivnějším způsobem, aby se minimalizovaly ztráty pro věřitele ve všech zúčastněných členských státech, a nikoli podle zájmů jednotlivých členských států.

Výbor pro řešení problémů zaručí, že vnitrostátní orgány příslušné k řešení budou rozhodnutí o řešení problémů provádět poctivě a podle vnitrostátních právních předpisů. Pro tyto účely má výbor pravomoc dohlížet nad prováděním ze strany vnitrostátních orgánů příslušných k řešení a posuzovat je díky možnosti v případě nutnosti získat informace přímo od bank, nebo může provádět šetření či inspekce na místě. Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení neprovede rozhodnutí o řešení problémů podle dohodnutého režimu řešení problémů, má výbor pravomoc zaslat přímo dotčené bance určitá rozhodnutí, v nichž požaduje nezbytné opatření k provedení rozhodnutí o řešení problémů.

4.2.3. *Evropská a mezinárodní spolupráce*

Pro účely plnění svých úkolů bude výbor pro řešení problémů spolupracovat s ECB a ostatními orgány, které mají pravomoc dohlížet nad úvěrovými institucemi v rámci jednotného mechanismu dohledu, a rovněž s dalšími orgány, které tvoří součást Evropského systému finančního dohledu. Výbor pro řešení problémů bude rovněž úzce spolupracovat s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení, jelikož tyto orgány hrají zásadní roli při přípravě a provádění opatření k řešení problémů.

Jelikož mnoho úvěrových institucí funguje nejen v Unii, ale i v jiných zemích, bude mít výbor pro řešení problémů výlučnou pravomoc uzavírat jménem vnitrostátních orgánů zúčastněných členských států nezávazné smlouvy o spolupráci s orgány třetích zemí.

4.3. Jednotný fond pro řešení problémů bank

4.3.1. Zásady, zřízení a úkoly

Zásada, která je základem činnosti výboru, zní, že veškeré ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v souvislosti s použitím nástrojů k řešení problémů budou nejprve nést akcionáři a věřitelé řešené instituce a nakonec, v případě nutnosti, finanční odvětví. Avšak i v případě, kdy by náklady na restrukturalizaci určité instituce měly být rozděleny mezi její vnitřní zdroje, musí existovat mechanismus umožňující instituci (buď v její původní podobě, prostřednictvím překlenovací banky, nebo jako subjektu pro správu aktiv – špatné bance) pokračovat v provozu. Proto je nutné zřídit fond pro řešení problémů bank, aby se zaručila účinnost činností v oblasti řešení problémů, například poskytování krátkodobého financování řešené instituci nebo záruky pro potenciální kupce takové instituce.

Primární cíl jednotného fondu pro řešení problémů je spíše zajistit finanční stabilitu, a nikoli absorbovat ztráty nebo poskytovat kapitál řešeným institucím. Tento fond by se neměl považovat za záchranný fond. Mohou však nastat výjimečné okolnosti, kdy poté, co byly dostatečně vyčerpány vnitřní zdroje (nejméně 8 % závazků a kapitálu řešené instituce), nebylo možné primárního cíle dosáhnout bez umožnění toho, aby fond uvedené ztráty absorboval nebo aby poskytl kapitál. Pouze za těchto okolností by fond mohl fungovat jako jištění k soukromým zdrojům.

Vytvoření jednotného fondu pro řešení problémů je primárně odůvodněno skutečností, že na integrovaných finančních trzích jakákoli finanční podpora na řešení problémů banky zvyšuje finanční stabilitu a zdraví ostatních bank nejen v dotčeném členském státě, ale i v ostatních členských státech. Jelikož banky ve všech zúčastněných členských státech jsou nepřímými příjemci takové podpory, příspěvky na financování této podpory by neměly být omezeny na banky z jediného členského státu.

Pokud jde o účinnost, tak schopnost tohoto fondu čerpat zdroje ze všech bank eurozóny zajišťuje mnohem účinnější rezervu proti bankovním krizím, kdy se ztráty soustředí asymetricky v některých členských státech, a z tohoto hlediska slouží jako pojistný mechanismus pro celou eurozónu. Nedávná krize ukázala, že ztráty v členských státech vznikaly různým způsobem.

Jelikož ztráty z jakýchkoli budoucích otřesů v bankovním odvětví budou pravděpodobně soustředěny v určitém momentě v určitých členských státech, bude společný evropský soukromý mechanismus jištění na rozdíl od vnitrostátních pojistek přijímaných jednotlivě při absorbování takových otřesů účinnější, a sice prostřednictvím příspěvků *ex ante* a (ve výjimečných případech) příspěvků *ex post* od celého bankovního odvětví eurozóny. Proto tento fond poskytne díky čerpání ze zdrojů na evropské úrovni více „palebné síly“ a zvýší odolnost bankovního systému. Také rozdělením mimořádných příspěvků *ex post* rovnoměrně mezi banky ve všech zúčastněných členských státech se sníží výše těchto příspěvků pro každou banku a omezí se jejich procyklické účinky.

Kromě toho mechanismus, v němž absorpce ztrát přesahuje vnitrostátní hranice, může účinně prolomit začarovaný kruh vzájemné závislosti mezi bankovní krizí v určitém členském státě a fiskální situací státu. Tak by zátěž spočívající v současnosti na některých členských státech byla bývala mírnější, kdyby jednotný fond pro řešení problémů bank existoval již na začátku finanční krize.

Kromě toho, jelikož jednotný fond pro řešení problémů bank může čerpat zdroje z bankovního odvětví ve všech zúčastněných členských státech, bude jeho příspěvková základna větší, a proto bude mít i větší základnu dobré pověsti, která výboru v případě nutnosti umožní půjčovat si na trhu více a za nižší náklady. Díky lepší schopnosti získávat

finanční prostředky z vnějších zdrojů na trhu se omezí potřeba fondu spoléhat se na veřejné finance v případech výjimečných ztrát, čímž by se ještě více napomohlo přerušit propojení mezi státy a bankami a chránit daňové poplatníky před náklady na řešení problémů.

Kromě toho řádné sladění pobídek mezi všemi institucemi bankovní unie rovněž vyžaduje jednotný fond. Kdyby zejména v případě přeshraničních bankovních skupin prostředky ke krytí nákladů na řešení problémů, které přesáhnou náklady absorbované akcionáři a věřiteli, musely poskytnout vnitrostátní fondy, zhoršila by se účinnost nejen jednotného mechanismu pro řešení problémů, ale i jednotného mechanismu dohledu.

Zřízení jednotného mechanismu pro řešení problémů vyžaduje, aby měl výbor pro řešení problémů rychlý a účinný přístup k jednotnému fondu pro řešení problémů bank. Tento fond vytváří soukromou vnější vrstvu, která může poskytnout střednědobé a dlouhodobé financování, aby se zamezilo použití veřejných financí při řešení problémů bank nebo aby se jejich použití minimalizovalo. Mimoto se tím zvyšuje účinnost postupu řešení problémů tím, že se zamezí obtížím s koordinací, jež vznikají při použití vnitrostátních fondů, zejména v případě přeshraničních skupin.

4.3.2. *Financování fondu*

Aby se zajistilo dostatečné financování, zamezilo se procykličnosti průběžně financovaných systémů a minimalizovala se potřeba požadovat externí finanční podporu, potřebuje fond rychle dostupné zdroje. Za tímto účelem by cílová velikost fondu měla být nejméně 1 % pojištěných vkladů v bankovním systému zúčastněných členských států, aby byla dostačující pro zajištění řádného řešení problémů během budoucích krizí, za předpokladu, že věřitelům jsou odepsány závazky nejméně do výše 8 % celkových závazků a kapitálu řešené instituce.

Na základě údajů o bankách z roku 2011 a odhadované výše pojištěných vkladů uložených v bankách v eurozóně by 1% cílová úroveň jednotného fondu pro řešení problémů odpovídala asi 55 miliardám EUR. Cílová velikost fondu v absolutních částkách (v EUR) zůstane dynamická a automaticky bude narůstat, pokud bude růst bankovní odvětví.

Počítá se s přechodným obdobím v délce 10 let, než fond dosáhne své plné cílové úrovně. Toto období by mohlo být prodlouženo na 14 let, kdyby výdaje fondu překročily polovinu jeho cílové velikosti. Pokud během počáteční fáze vytváření nedojde k žádným výdajům, bankovní odvětví by ročně přispívalo asi jednu desetinu cílové částky, neboli (v absolutním vyjádření) asi 5,5 miliardy EUR.

Po počáteční fázi vytváření fondu budou banky podléhat dodatečným příspěvkům, pokud vzroste jejich příspěvková základna nebo pokud dojde k výdajům z fondu. Pokud se dostupné finanční prostředky fondu sníží až na méně než polovinu jeho cílové velikosti, banky budou muset ročně přispívat minimálně jednu pětinu celkových závazků (kromě kapitálu pro regulatorní účely a pojištěných vkladů) všech bank v členských státech účastnících se jednotného mechanismu pro řešení problémů.

Příspěvky se vypočítají v souladu se směrnicí o ozdravných postupech a řešení problémů bank na základě závazků bank s vyloučením kapitálu a pojištěných vkladů a budou upraveny podle jejich rizikového profilu. To znamená, že banky, které jsou financovány téměř výhradně z vkladů, budou mít v praxi velmi nízké příspěvky. Tyto banky budou samozřejmě přispívat do vnitrostátních systémů pojištění vkladů.

Počítá se se zárukami, aby se zamezilo tomu, že by ukládání příspěvků vytvářelo problémy v oblasti finanční stability ve zdravých institucích, tj. dočasná výjimka z povinnosti platit příspěvky *ex post*.

Pokud příspěvky *ex ante* nebudou dostatečné a příspěvky *ex post* nebudou ihned dostupné, bude možná zapotřebí dodatečného záložního financování, zejména během přechodné fáze, aby se zajistila kontinuita systémových funkcí banky (bank) během celého postupu restrukturalizace. Fond bude moci sjednávat výpůjčky nebo jiné formy podpory u finančních institucí nebo jiných třetích stran, pokud to bude nutné k financování řešení problémů (mimo jiné i z veřejných zdrojů). Tato podpora bude splacena v zásadě samotnou řešenou institucí. Kdyby to však nebylo možné, počítá nařízení s tím, že ztráty budou rozděleny mezi všechny banky, na něž se vztahuje mechanismus příspěvků *ex post*. Tím se zajistí, že jakékoli použití veřejných zdrojů bude ve střednědobém horizontu neutrální.

Aby se zamezilo vytváření nevýhod pro členské státy, které zřídily fond pro řešení problémů již v době vstupu tohoto návrhu v platnost, ponechává toto nařízení dotčeným členským státům možnost rozhodnout, jakým způsobem budou existující vnitrostátní fondy pro řešení problémů použity pro účely splnění povinností jejich bank, které ukládá toto nařízení.

4.3.3. *Role systémů pojištění vkladů v souvislosti s řešením problémů*

Pokud se řeší problémy banky, bude vnitrostátní systém pojištění vkladů, k němuž banka patří, přispívat až do výše pojištěných vkladů na výši ztrát, kterou by byl býval musel nést, kdyby banka byla likvidována v běžném úpadečném řízení. To je úloha, kterou již v plném rozsahu stanoví směrnice [].

Kromě toho nemá jednotný mechanismus pro řešení problémů vliv na institucionální systémy ochrany a jiné mechanismy finanční podpory uvnitř skupiny, které si stanovily určité skupiny úvěrových institucí. Jednotný mechanismus pro řešení problémů zasáhne pouze tehdy, pokud taková řešení soukromého sektoru nebudou při řešení úpadku banky úspěšná.

4.3.4. *Role fondu při řešení problémů skupin zahrnujících instituce mimo jednotný mechanismus pro řešení problémů*

Pro účely řešení problémů skupin zahrnujících instituce podléhající jednotnému mechanismu pro řešení problémů bude příspěvek fondu odpovídat částem skupiny, které podléhají jednotnému mechanismu pro řešení problémů, zatímco příspěvek vnitrostátních mechanismů financování mimo tento mechanismus bude pokrývat zbytek.

Aby se posílilo financování řešení problémů na celém vnitřním trhu, umožňuje tento návrh, aby si fond půjčoval od ostatních mechanismů financování k řešení problémů nebo jim poskytoval úvěry, a to na základě dobrovolnosti. Tím se umožní, aby fond nesl významné výdaje, které nejsou pokryty z příspěvků *ex ante* a *ex post*. Také se tím podpoří mechanismy financování k řešení problémů v členských státech mimo jednotný mechanismus pro řešení problémů.

4.3.5. *Nahrazení vnitrostátních mechanismů financování k řešení problémů*

Jelikož fond nahrazuje vnitrostátní mechanismy financování k řešení problémů členských států, které se jej účastní, mohou členské státy, které již zřídily vnitrostátní mechanismy financování k řešení problémů již v době vstupu tohoto nařízení v platnost, rozhodnout o použití těchto mechanismů podle svých vnitrostátních právních předpisů. Členské státy by se také mohly rozhodnout, že příspěvky do fondu budou jménem jejich bank platit uvedené vnitrostátní mechanismy financování k řešení problémů, dokud uvedené mechanismy nebudou zcela vyčerpány.

5. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Výbor pro řešení problémů bude plně financován z příspěvků finančních institucí. Nastanou však určité menší dopady na rozpočet Unie ve fázi zřizování výboru. Podrobnosti jsou uvedeny v příloženém finančním výkazu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení problémů úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a jednotného fondu pro řešení problémů bank a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹¹,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Více integrovaný vnitřní trh bankovních služeb je zásadní pro podporu hospodářského oživení v Unii. Nicméně současná finanční a hospodářská krize ukázala, že fungování vnitřního trhu v této oblasti je ohroženo a že se zvyšuje nebezpečí roztržičnosti finančnictví. Mezibankovní trhy zaznamenaly pokles likvidity a přeshraniční aktivity mají klesající tendenci v důsledku strachu z šíření problémů a nedostatku důvěry v bankovní systémy jiných členských států a v schopnost těchto států banky podpořit.
- (2) Rozdílná pravidla řešení problémů v jednotlivých členských státech a související správní praxe a neexistence jednotného rozhodovacího procesu na unijní úrovni při řešení problémů přeshraničně působících bank přispívají k této nedostatečné důvěře a tržní nestabilitě, jelikož neposkytují jistotu a předvídatelnost ohledně možného řešení úpadků bank. Rozhodnutí o řešení problémů přijatá pouze na vnitrostátní úrovni mohou vést k narušení hospodářské soutěže a v konečném důsledku k oslabení vnitřního trhu.
- (3) Zejména odlišná praxe členských států v zacházení s věřiteli řešených bank a při záchraně bank na pokraji úpadku má dopad na vnímání úvěrového rizika, finančního zdraví a platební schopnosti jejich bank. To oslabuje důvěru veřejnosti v bankovní sektor a omezuje využívání svobody usazování a volného poskytování služeb v rámci

¹¹ Úř. věst. C , , s. .

¹² Úř. věst. C , , s. .

vnitřního trhu, jelikož náklady na financování by byly bez takto rozdílné praxe členských států nižší.

- (4) Rozdíly v pravidlech řešení problémů v jednotlivých členských státech a v související správní praxi mohou vést k tomu, že banky i jejich klienti mají vyšší výpůjční náklady pouze na základě svého sídla, bez ohledu na svou skutečnou bonitu. Vedle toho mají klienti bank v některých členských státech vyšší výpůjční náklady než klienti bank v jiných členských státech, a to nezávisle na své vlastní bonitě.
- (5) Dokud budou pravidla řešení, praxe a přístupy při sdílení zátěže určovány vnitrostátně a finanční zdroje potřebné pro financování řešení získávány a vynakládány na vnitrostátní úrovni, zůstane vnitřní trh roztržštěný. Navíc orgány vnitrostátního dohledu mají pádné důvody minimalizovat případný dopad bankovní krize na hospodářství dotčeného státu přijímáním jednostranných kroků k omezení bankovních činností, například omezením vnitroskupinových převodů a půjček, nebo uplatněním přísnějších požadavků na likviditu a výši kapitálu dceřiných podniků potenciálně upadajících mateřských společností se sídlem na území daného státu. To omezuje přeshraniční aktivity bank, a vytváří tak překážky výkonu základních svobod a narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.
- (6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady []¹³ provedla určitou míru harmonizace vnitrostátních pravidel řešení problémů bank a upravila spolupráci orgánů pro řešení v případě úpadku přeshraničně působících bank. Nicméně harmonizace provedená směrnicí [] není úplná a rozhodovací proces není centralizován. Směrnice [] poskytuje především společné nástroje a pravomoci k řešení problémů vnitrostátním orgánům všech členských států, ale použití těchto nástrojů a využití vnitrostátních mechanismů financování při řešení ponechává na uvážení vnitrostátních orgánů. Směrnice [] nebrání tomu, aby členský stát přijal samostatné a potenciálně nekonzistentní rozhodnutí týkající se řešení problémů přeshraničně působících skupin, která mohou ovlivnit celkové náklady řešení. Navíc, jelikož stanoví vnitrostátní mechanismy financování, nesnižuje dostatečně závislost bank na podpoře ze státních rozpočtů a nepředchází rozdílným přístupům členských států k využívání mechanismů financování.
- (7) Zajištění skutečně jednotných rozhodnutí o řešení problémů upadajících bank v Unii, včetně využití prostředků získaných na unijní úrovni, je pro dokončení vnitřního trhu finančních služeb zásadní. Na vnitřním trhu může úpadek bank v jednom členském státě ovlivnit stabilitu finančních trhů v celé Unii. Zajištění účinných a jednotných pravidel řešení a rovných podmínek jeho financování ve všech členských státech je v nejlepším zájmu nejen členských států, v nichž banky působí, ale i všech členských států obecně jako prostředek k zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a lepšího fungování vnitřního trhu. Bankovní systémy na vnitřním trhu jsou silně vzájemně propojeny, bankovní skupiny jsou nadnárodní a banky drží vysoký podíl zahraničních aktiv. Při neexistenci jednotného mechanismu pro řešení problémů by bankovní krize v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu měly silnější negativní systémový dopad i v nezúčastněných členských státech. Zavedení jednotného mechanismu pro řešení problémů zvýší stabilitu bank

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. C , , s.).

zúčastněných členských států a zamezí přelévání krizí do nezúčastněných členských států, a usnadní tak fungování celého vnitřního trhu.

- (8) Po zavedení jednotného mechanismu dohledu nařízením Rady (EU) č. .../...¹⁴, v němž jsou banky zúčastněných členských států pod centrálním dohledem Evropské centrální banky (ECB), existuje nesoulad mezi unijním dohledem nad těmito bankami a vnitrostátním přístupem k těmto bankám v případě řešení problémů podle směrnice [].
- (9) Zatímco na banky v členských státech stojících mimo jednotný mechanismus dohledu jsou uplatňovány na vnitrostátní úrovni vzájemně sladěné mechanismy dohledu, řešení problémů a finančních pojistek, na banky v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu jsou uplatňovány unijní mechanismy dohledu a vnitrostátní mechanismy řešení problémů a finančních pojistek. Tento nesoulad vytváří konkurenční nevýhodu pro banky v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu oproti bankám v ostatních členských státech. Jelikož dohled a řešení problémů jsou v rámci jednotného mechanismu dohledu realizovány na dvou různých úrovních, zásahy v bankách v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu a řešení jejich problémů by nebylo tak rychlé, konzistentní a efektivní jako v případě bank v členských státech stojících mimo tento mechanismus. To má negativní dopady na náklady financování těchto bank a vytváří konkurenční nevýhodu s nepříznivými dopady na členské státy, v nichž takové banky působí, a na celkové fungování vnitřního trhu. Centralizovaný mechanismus řešení problémů všech bank působících v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu je proto pro zajištění rovných podmínek zásadní.
- (10) Sdílení odpovědnosti za řešení problémů mezi vnitrostátní úrovní a úrovní Unie by mělo být sjednoceno se sdílením odpovědnosti za dohled. Pokud v členském státě zůstane dohled na vnitrostátní úrovni, měl by tento stát zůstat zodpovědný za finanční důsledky úpadku bank. Jednotný mechanismus pro řešení problémů by se proto měl vztahovat jen na banky a finanční instituce usazené v členských státech zúčastněných v jednotném mechanismu dohledu a podléhající dohledu ECB v rámci posledně uvedeného mechanismu. Banky usazené v členských státech nezúčastněných v jednotném mechanismu dohledu by neměly být předmětem jednotného mechanismu pro řešení problémů. Pokud by se v nezúčastněných členských státech jednotný mechanismus pro řešení problémů uplatňoval, vytvářelo by to pro ně nesprávný stimul. Především by se orgány dozoru v těchto členských státech mohly stát shovívavějšími k bankám na území těchto států, které by již nenesly celé finanční riziko jejich úpadku. Za účelem zajištění souběžnosti s jednotným mechanismem dohledu by se měl jednotný mechanismus pro řešení problémů uplatnit na členské státy zúčastněné v jednotném mechanismu dohledu. Pokud se členské státy připojí k jednotnému mechanismu dohledu, měl by se na ně automaticky uplatňovat rovněž jednotný mechanismus pro řešení problémů. Očekává se, že jednotný mechanismus pro řešení problémů se postupně rozšíří na celý vnitřní trh.
- (11) Jednotný fond pro řešení problémů bank (dále jen „fond“) je základním prvkem, bez něhož by jednotný mechanismus pro řešení problémů nemohl plně fungovat. Různé systémy vnitrostátního financování by narušovaly jednotné uplatňování pravidel pro

¹⁴ Nařízení Rady (EU) č. .../..., kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi.

řešení problémů bank na vnitřním trhu. Fond by měl pomoci zajistit jednotnou správní praxi při financování řešení problémů a zabránit vytváření překážek výkonu základních svobod nebo narušení hospodářské soutěže v důsledku odlišující se vnitrostátní praxe. Fond by měl být financován přímo bankami a společně spravován na úrovni Unie, tak aby zdroje určené k řešení problémů mohly být objektivně rozdělovány mezi členské státy a došlo tak ke zvýšení finanční stability a snížení závislosti mezi vnímanou fiskální situací jednotlivých členských států a náklady na financování bank a podniků působících v těchto členských státech.

- (12) Je proto nezbytné přijmout opatření k vytvoření jednotného mechanismu pro řešení problémů pro všechny členské státy zúčastněné v jednotném mechanismu dohledu, a usnadnit tak řádné a stabilní fungování vnitřního trhu.
- (13) Centralizované uplatňování pravidel pro řešení problémů bank stanovených ve směrnici [] jednotným unijním orgánem příslušným k řešení v zúčastněných členských státech může být zajištěno, pouze pokud pravidla, kterými se řídí vytvoření a fungování jednotného mechanismu pro řešení problémů, budou přímo použitelná v členských státech a nebude tak docházet k odlišnému výkladu v jednotlivých členských státech. Z toho by měl těžit i vnitřní trh jako celek, jelikož to přispěje k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a zabrání vzniku překážek pro volný výkon základních svobod nejen v zúčastněných členských státech, ale i na celém vnitřním trhu.
- (14) Jednotný mechanismus pro řešení problémů, odrážející oblast působnosti nařízení Rady (EU) č. .../..., by se měl vztahovat na všechny úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech. V rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů by však mělo být možné přímo řešit problémy jakékoliv úvěrové instituce zúčastněných členských států, a zabránit tak asymetrii na vnitřním trhu při zacházení s institucemi v úpadku a věřiteli při řešení problémů. Mateřské podniky, investiční podniky a finanční instituce by měly být v rozsahu, v němž podléhají dohledu na konsolidovaném základě ze strany ECB, zařazeny do působnosti jednotného mechanismu pro řešení problémů. I když ECB nebude dohled nad těmito institucemi provádět samostatně, bude jediným orgánem dohledu, který bude globálně vnímat riziko, kterému je skupina, a potažmo její jednotliví členové, vystavena. Vyjmutí subjektů, které jsou součástí dohledu na konsolidovaném základě ze strany ECB, z působnosti jednotného mechanismu pro řešení problémů by znemožnilo plánování řešení problémů bankovních skupin a přijetí strategie řešení problémů na úrovni skupiny a činilo by jakékoliv rozhodnutí o řešení problémů méně účinným.
- (15) V rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů by měla být rozhodnutí přijímána na k tomu nejvhodnější úrovni.
- (16) ECB, jakožto orgán dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu, může nejlépe posoudit, zda je instituce v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný a zda neexistuje přiměřený předpoklad k tomu, že by jejímu úpadku v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu. Výbor by měl na základě oznámení ECB předložit Komisi doporučení. Vzhledem k potřebě vyvážení jednotlivých dotčených zájmů by měla Komise rozhodnout, zda je či není třeba na instituci uplatnit režim řešení problémů, a měla by rovněž rozhodnout o jasném a podrobném rámci řešení určujícím opatření k řešení problémů přijímaná výborem. V tomto rámci by měl výbor rozhodnout o režimu řešení problémů a předat vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyny týkající se nástrojů a příslušných pravomocí k řešení problémů uplatňovaných na vnitrostátní úrovni.

- (17) Výbor by měl být zmocněn přijímat rozhodnutí, týkajících se zejména plánování řešení, posouzení možnosti obnovit platební schopnost, odstranění překážek tohoto obnovení a přípravy opatření k řešení problémů. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení by měly být výboru při plánování řešení a přípravě rozhodnutí o řešení problémů nápomocny. Jelikož výkon pravomocí k řešení problémů předpokládá uplatnění vnitrostátních právních předpisů, měly by být vnitrostátní orgány příslušné k řešení navíc odpovědné za provádění rozhodnutí o řešení problémů.
- (18) Řádnému fungování vnitřního trhu napomůže skutečnost, že se tatáž pravidla uplatní na všechna opatření k řešení problémů, bez ohledu na to, zda byla přijata vnitrostátními orgány příslušnými k řešení podle směrnice [], nebo v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů. Komise tato opatření posoudí podle článku 107 SFEU. Pokud použití mechanismu financování k řešení problémů nezahrnuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU, měla by Komise za účelem zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu posoudit tato opatření *per analogiam* k článku 107 SFEU. Pokud není oznámení podle článku 108 SFEU nutné, jelikož ve výborem navrhovaném použití fondu není přítomna žádná státní podpora podle článku 107 SFEU, měla by Komise z důvodu zachování integrity jednotného trhu pro zúčastněné a nezúčastněné členské státy při posuzování navrhovaného použití fondu uplatnit *per analogiam* příslušná pravidla pro státní podpory podle článku 107 SFEU. Výbor by o režimu řešení problémů neměl rozhodnout dříve, než se Komise *per analogiam* k pravidlům pro státní podpory přesvědčí, že použití fondu dodržuje tatáž pravidla jako opatření na základě vnitrostátních mechanismů financování.
- (19) Aby se zajistilo rychlé a efektivní rozhodování o řešení problémů, měl by výbor být zvláštní agenturou Unie se zvláštní strukturou odpovídající jeho úkolům, která se odchyluje od modelu všech ostatních agentur Unie. Jeho složení by mělo zajistit řádné zohledňování všech relevantních zájmů při řešení problémů. Výbor by měl jednat na výkonných a plenárních zasedáních. Na svém výkonném zasedání by se měl výbor skládat z výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele a zástupců Komise a ECB. Vzhledem k úkolům výboru by výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele měli být jmenováni Radou na návrh Komise a po slyšení v Evropském parlamentu. Při rozhodování o řešení problémů banky nebo skupiny usazených pouze v jednom zúčastněném členské státě by se měl jednání výkonného zasedání a rozhodování výboru účastnit rovněž člen jmenovaný dotčeným členským státem, zastupující jeho vnitrostátní orgán příslušný k řešení. Při rozhodování o přeshraničně působící skupině by se měly jednání a rozhodování výkonného zasedání výboru účastnit rovněž členové jmenovaní dotčenými domovskými a hostitelskými členskými státy, zastupující jejich vnitrostátní orgány příslušné k řešení. Domovské a hostitelské orgány by nicméně měly mít na rozhodnutí vyrovnaný vliv, takže hostitelské orgány by měly mít společně pouze jeden hlas. Na zasedání výboru mohou být pozváni rovněž pozorovatelé, včetně zástupců ESM a Euroskupiny.
- (20) Ve světle úkolů výboru a cílů řešení problémů, které zahrnují ochranu veřejných financí, by měla být činnost výboru financována z příspěvků hrazených institucemi v zúčastněných členských státech.
- (21) Výbor a Komise by v případech, kdy je to vhodné, měly nahradit vnitrostátní orgány příslušné k řešení určené podle směrnice [], pokud jde o všechny aspekty rozhodování o řešení problémů. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení určené podle směrnice [] by měly i nadále zajišťovat činnosti související s prováděním režimu řešení problémů schváleného výborem. Aby byla zajištěna transparentnost a demokratická kontrola, jakož i ochrana práv orgánů Unie, měl by být výbor odpovědný Evropskému

parlamentu a Radě za veškerá rozhodnutí přijatá na základě tohoto návrhu. Z týchž důvodů transparentnosti a demokratické kontroly by vnitrostátní parlamenty měly mít určitá práva týkající se získávání informací o činnosti výboru a navazování dialogu s ním.

- (22) Když směrnice [] stanoví možnost uplatnění zjednodušených povinností nebo výjimek ze strany vnitrostátních orgánů příslušných k řešení ve vztahu k požadavkům na vypracování plánů řešení problémů, měl by být stanoven postup pro určení, zda může výbor použití takových zjednodušených povinností povolit.
- (23) Pro zajištění jednotného přístupu k institucím a skupinám by měl být výbor zmocněn vypracovat plány řešení pro tyto instituce a skupiny. Výbor by měl posoudit možnost obnovení platební schopnosti institucí a skupin a přijmout opatření směřující k odstranění případných překážek tohoto obnovení. Výbor by měl od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení vyžadovat použití vhodných opatření k odstranění překážek obnovení platební schopnosti, které by zajistily přežití a obnovení platební schopnosti dotyčných institucí.
- (24) Nezbytnou složkou účinného řešení problémů je jeho plán. Výbor by proto měl mít pravomoc od institucí nebo skupin vyžadovat změnu struktury a organizace tak, aby byly odstraněny praktické překážky bránící uplatnění nástrojů k řešení problémů a bylo zajištěno obnovení platební schopnosti dotyčných subjektů. Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je pro zachování finanční stability zásadní, aby příslušné orgány mohly řešit problémy jakékoli instituce. Aby bylo respektováno právo podnikat stanovené v článku 16 Listiny základních práv, mělo by být diskreční právo výboru omezeno na to, co je nezbytné pro zjednodušení struktury a činnosti instituce pouze z hlediska zlepšení možnosti obnovení její platební schopnosti. Kromě toho by veškerá opatření uložená za těmito účely měla být v souladu s právem Unie. Opatření by neměla být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti a měla by být odůvodněna nadřazeným důvodem veřejného zájmu na finanční stabilitě. K určení, zda je opatření vedeno veřejným zájmem, by měl být výbor, jednající ve veřejném zájmu, schopen dosáhnout cílů řešení problémů, aniž by se musel potýkat s překážkami uplatňování nástrojů k řešení problémů nebo své schopnosti vykonávat mu svěřené pravomoci. Opatření by navíc neměla překračovat meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné.
- (25) Jednotný mechanismus pro řešení problémů by měl vycházet z rámce směrnice [] a jednotného mechanismu dohledu. Výbor by proto měl být zmocněn zasáhnout v rané fázi zhoršování se finanční situace nebo platební schopnost instituce. Informace, které Výbor obdrží od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení nebo od ECB v této fázi, budou využity při rozhodování o opatření, které může přijmout za účelem přípravy řešení problémů dotyčné instituce.
- (26) Pro rychlé přijetí nutného opatření k řešení problémů by měl výbor ve spolupráci s příslušným orgánem nebo ECB bedlivě monitorovat stav dotyčných institucí a zavádění všech opatření rané intervence přijatých ve vztahu k nim ze strany těchto institucí.
- (27) K omezení narušení finančního trhu a hospodářství by mělo řešení problémů proběhnout během krátké doby. Komise by měla během celého postupu řešení problémů mít přístup ke všem informacím, které bude považovat za nezbytné pro přijetí zasvěceného rozhodnutí v rámci tohoto postupu. Rozhodne-li se Komise řešit problémy některé instituce, měl by výbor ihned schválit režim řešení problémů

upravující podrobnosti ohledně nástrojů k řešení problémů a uplatňovaných pravomocí a použití veškerých mechanismů financování.

- (28) Likvidace instituce v úpadku v běžném úpadkovém řízení by mohla ohrozit finanční stabilitu, přerušit poskytování zásadních funkcí a ohrozit ochranu vkladatelů. V takovém případě existuje veřejný zájem na uplatnění nástrojů k řešení problémů. Cíli řešení problémů by tudíž mělo být zajištění kontinuity základních finančních služeb, udržení stability finančního systému, omezení morálního hazardu minimalizováním toho, aby se instituce v úpadku spoléhaly na veřejnou finanční podporu, a ochrana pojištěných vkladatelů.
- (29) Než však bude možné přijmout rozhodnutí zachovat instituci v platební neschopnosti jako trvající podnik, měla by být vždy zvážena její likvidace v běžném úpadkovém řízení. Instituce v platební neschopnosti by měla být zachována jako trvající podnik z důvodů finanční stability a v maximální možné míře za použití soukromých zdrojů. Toho lze dosáhnout prostřednictvím prodeje kupujícímu ze soukromého sektoru či fúze s ním nebo po odepsání závazků instituce či konverzi jejího dluhu na kapitál s cílem provést rekapitalizaci.
- (30) Při výkonu pravomocí k řešení problémů by měly Komise a výbor zajistit, aby akcionáři a věřitelé nesli odpovídající podíl ztrát, došlo k výměně obchodního vedení, náklady na řešení problémů instituce byly minimalizovány a všem věřitelům instituce v platební neschopnosti téže třídy se dostalo podobného zacházení.
- (31) Omezení práv akcionářů a věřitelů by měla být v souladu s článkem 52 Listiny základních práv. Nástroje k řešení problémů by proto měly být uplatněny pouze na instituce, jež jsou v úpadku nebo je u nich úpadek pravděpodobný, a pouze pokud je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability v obecném zájmu. Nástroje k řešení problémů by se zejména měly použít, pokud instituci nelze likvidovat v běžném úpadkovém řízení, aniž by byl destabilizován finanční systém, pokud jsou tato opatření nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity systémově významných funkcí a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka případného alternativního soukromoprávního řešení, včetně zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti instituce.
- (32) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčeným akcionářům a věřitelům by proto neměly vzniknout větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení problémů došlo k likvidaci instituce. V případě částečného převodu aktiv řešené instituce na soukromého kupujícího nebo překlenovací instituci by zbylá část řešené instituce měla být zlikvidována v běžném úpadkovém řízení. V zájmu ochrany stávajících akcionářů a věřitelů instituce během úpadkového řízení by tito akcionáři a věřitelé měli mít nárok získat úhradu svých pohledávek, která by neměla být nižší než částka, která by jim podle odhadů byla vyplacena, pokud by v běžném úpadkovém řízení byla likvidována celá instituce.
- (33) Za účelem ochrany práv akcionářů a zajištění toho, aby věřitelé nedostali méně, než kolik by získali v běžném úpadkovém řízení, by měly být stanoveny jasné povinnosti týkající se ocenění aktiv a závazků instituce a měl by být poskytnut dostatečný čas k tomu, aby mohlo být řádně odhadnuto zacházení, kterého by se jim dostalo, pokud by byla instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení. Mělo by být možné zahájit takové oceňování již ve fázi rané intervence. Před přijetím jakéhokoliv opatření k řešení problémů by měl být proveden odhad výše aktiv a závazků instituce a zacházení, kterého by se akcionářům a věřitelům dostalo v běžném úpadkovém řízení.

- (34) Je důležité, aby byly při úpadku instituce uznány ztráty. Základní zásadou oceňování aktiv a závazků institucí v úpadku by měla být jejich tržní hodnota v okamžiku uplatnění nástrojů k řešení problémů, za předpokladu řádného fungování trhů. Jsou-li trhy zcela nefunkční, mělo by být ocenění provedeno s ohledem na řádně podloženou dlouhodobou hospodářskou hodnotu aktiv a závazků. V naléhavých případech by mělo být možné, aby výbor provedl rychlé prozatímní ocenění aktiv a závazků instituce v úpadku, které se použije do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.
- (35) Z důvodu zajištění objektivity a právní jistoty v postupu řešení problémů je nutné stanovit pořadí, v němž by měly být nezajištěné pohledávky věřitelů za řešenou institucí odepsány nebo konvertovány. Aby bylo omezeno riziko, že by věřitelé utrpěli větší ztráty než v případě, že by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, mělo by se toto pořadí uplatnit v běžném úpadkovém řízení i při odepisování nebo konvertování v rámci řešení problémů. Rovněž by to usnadnilo ocenění dluhu.
- (36) Komise by měla stanovit rámec pro opatření k řešení problémů, která by měla být přijata na základě okolností jednotlivých případů, a měla by být schopna označit všechna použitelná opatření nezbytná k řešení problémů. V takto jasném a konkrétním rámci by měl výbor rozhodovat o podrobném režimu řešení problémů. Příslušné nástroje k řešení problémů by měly zahrnovat nástroj prodeje obchodních činností, nástroj překlenovací instituce, nástroj odepsání závazků a nástroj rozdělení aktiv, jež jsou rovněž stanoveny směrnicí []. Tento rámec by měl rovněž umožnit posoudit, zda jsou splněny podmínky pro odepsání a konverzi kapitálových nástrojů.
- (37) Nástroj prodeje obchodních činností by měl umožnit prodat instituci nebo část jejích obchodních činností jednomu či více kupujícím bez souhlasu akcionářů.
- (38) Nástroj rozdělení aktiv by měl orgánům umožnit převést ztrátová a znehodnocená aktiva na samostatný subjekt. Tento nástroj by měl být použit pouze ve spojení s jinými nástroji, aby instituce v úpadku nezískala neoprávněnou konkurenční výhodu.
- (39) Účinný režim řešení problémů by měl minimalizovat náklady řešení problémů instituce v úpadku, které nesou daňoví poplatníci. Měl by rovněž zajistit, aby bylo možné řešit i problémy velkých, systémově významných institucí bez ohrožení finanční stability. Nástroj odepsání závazků tohoto cíle dosahuje tím, že zajišťuje, aby si akcionáři a věřitelé subjektu připsali odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů. Za tím účelem by měla být součástí rámce řešení problémů zákonná pravomoc odepsat závazky jakožto doplňková možnost ve spojení s jinými nástroji k řešení problémů, tak jak doporučuje Rada pro finanční stabilitu.
- (40) Pro zajištění potřebné flexibility při rozdělování ztrát mezi věřitele za různých okolností je vhodné, aby nástroj odepsání závazků byl použitelný v případech, kdy je cílem vyřešit problémy instituce v úpadku jako trvajících podniku, existuje-li realistický předpoklad, že je možné obnovit její životaschopnost, i tehdy, kdy jsou systémově důležité služby převedeny na překlenovací instituci a zbývající část instituce ukončí činnost a je likvidována.
- (41) V případě, že je nástroj odepsání závazků uplatněn s cílem obnovit kapitál instituce v úpadku, aby mohla dále fungovat jako trvajících podnik, měla by řešení problémů prostřednictvím odepsání nebo konverze závazků vždy doprovázet výměna obchodního vedení a následná restrukturalizace instituce a jejích činností, směřující k odstranění příčin úpadku. Tato restrukturalizace by měla proběhnout na základě plánu reorganizace obchodní činnosti.

- (42) Nástroj odepsání závazků není vhodné uplatnit u nároků, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené. Aby však bylo zajištěno, že nástroj odepsání závazků bude účinný a dosáhne svých cílů, mělo by být možné uplatnit ho na co možná nejširší škálu nezajištěných závazků instituce v úpadku. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje odepsání závazků vyloučit. Z důvodů veřejného pořádku a účinného řešení problémů by se nástroj odepsání závazků neměl vztahovat na vklady chráněné podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES¹⁵, závazky vůči zaměstnancům instituce v úpadku či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování instituce.
- (43) Vkladatelé držící vklady zajištěné v rámci systémů pojištění vkladů by neměli podléhat uplatnění nástroje odepsání závazků. Systém pojištění vkladů nicméně přispívá k financování řešení problémů v míře, v níž by musel vyplatit náhradu vkladatelům. Uplatnění pravomocí k odepsání nebo konverzi závazků by zajistilo, že vkladatelé by měli i nadále přístup ke svým vkladům, což je hlavním důvodem, proč byly systémy pojištění vkladů zřízeny. Pokud by v takových případech nebylo stanoveno zapojení uvedených systémů, jednalo by se o neoprávněnou výhodu vůči ostatním věřitelům, kteří by podléhali výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení.
- (44) Aby mohlo být provedeno sdílení zátěže akcionáři a podřízenými věřiteli, jak požadují pravidla pro státní podporu, měl by jednotný mechanismus pro řešení problémů být schopen používat nástroj odepsání závazků *per analogiam* ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (45) Aby instituce nestrukturovaly své závazky způsobem, který by oslaboval účinnost nástroje odepsání závazků, měl by mít výbor možnost stanovit, aby instituce držely celkový objem kapitálu, podřízeného dluhu a prioritních závazků podléhajících nástroji odepsání závazků, vyjádřený jako procentní podíl celkových závazků instituce, které se nepovažují za kapitál pro účely nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013¹⁶ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013¹⁷, jímž by měly instituce trvale disponovat.
- (46) V závislosti na okolnostech případu by měl být zvolen nejlepší způsob řešení problémů a k tomuto účelu by měly být k dispozici všechny nástroje k řešení problémů stanovené směrnicí [].
- (47) Směrnice [] svěřuje vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pravomoc odepisovat a provádět konverzi kapitálových nástrojů, jelikož podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů se mohou shodovat s podmínkami pro řešení problémů, a v takovém případě je třeba posoudit, zda pouhý odpis a konverze kapitálových nástrojů jsou dostatečné pro obnovu finančního zdraví dotyčného subjektu, nebo zda je nutné přijmout rovněž opatření k řešení problémů. Bude to použito jako pravidlo v případě řešení problémů. Komise by měla nahradit vnitrostátní orgány příslušné k řešení i v

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s.1).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

této funkci a měla by proto být zmocněna posoudit, zda jsou splněny podmínky pro odpis a konverzi kapitálových nástrojů, a rozhodnout, zda na subjekt uplatnit řešení problémů, pokud jsou požadavky na toto řešení rovněž naplněny.

- (48) Měla by být zajištěna účinnost a jednotnost opatření k řešení problémů ve všech zúčastněných členských státech. Za tímto účelem by měl být výbor ve výjimečných případech, a pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení neuplatnil nebo uplatnil nedostatečně rozhodnutí výboru převést na jinou osobu konkrétní práva, aktiva nebo závazky řešené instituce, oprávněn vyžadovat konverzi dluhových nástrojů, jejichž smluvní podmínky za určitých okolností konverzi umožňují. Jakákoliv opatření vnitrostátních orgánů příslušných k řešení, která by omezovala výkon práv nebo funkcí výboru či do nich zasahovala, by měla být vyloučena.
- (49) Aby byla zvýšena účinnost jednotného mechanismu pro řešení problémů, měl by výbor za všech okolností úzce spolupracovat s Evropským orgánem pro bankovníctví. Je-li to vhodné, měl by výbor spolupracovat rovněž s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropskou radou pro systémová rizika, jakož i s ostatními orgány, které tvoří součást Evropského systému finančního dohledu. Výbor by měl navíc úzce spolupracovat s ECB a dalšími orgány, které mají pravomoc dohlížet nad úvěrovými institucemi v rámci jednotného mechanismu dohledu, zvláště v případě skupin podléhajících dohledu ECB na konsolidovaném základě. Výbor by měl pro účinné řízení postupu řešení problémů bank v úpadku spolupracovat s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení ve všech fázích tohoto postupu. Spolupráce s těmito orgány je tudíž důležitá nejen při provádění rozhodnutí o řešení problémů přijatých výborem, ale rovněž před přijetím jakéhokoliv takového rozhodnutí a ve fázích plánování řešení nebo rané intervence.
- (50) Jelikož výbor nahrazuje vnitrostátní orgány příslušné k řešení ze zúčastněných členských států při přijímání rozhodnutí o řešení problémů, měl by tyto orgány nahradit rovněž ve věci spolupráce s nezúčastněnými členskými státy v rozsahu, v němž jsou dotčeny funkce týkající se řešení problémů. Výbor by měl zejména zastupovat všechny orgány členů kolegií k řešení problémů, včetně orgánů z nezúčastněných členských států.
- (51) Jelikož mnoho institucí působí nejen v Unii, ale i v dalších zemích, musí účinný mechanismus pro řešení problémů určit zásady spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí. Podpora orgánům třetích zemí by měla být poskytována v souladu s právním rámcem stanoveným článkem 88 směrnice []. Za tímto účelem by měl mít výbor výhradní pravomoc uzavírat nezávazné smlouvy o spolupráci s těmito orgány třetích zemí jménem vnitrostátních orgánů zúčastněných členských států, jelikož by měl být jediným orgánem pověřeným řešit problémy bank v úpadku v zúčastněných členských státech.
- (52) K efektivnímu plnění svých úkolů by výbor měl mít odpovídající vyšetřovací pravomoci. Měl by být schopen vyžádat si přímo či prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení veškeré potřebné informace a provádět šetření a kontroly na místě, a to případně ve spolupráci s vnitrostátními příslušnými orgány. Při řešení problémů by měl mít výbor možnost uskutečňovat tyto kontroly na místě, aby mohl účinně sledovat provádění přijatých opatření vnitrostátními orgány a zajistit, aby Komise a výbor přijímaly svá rozhodnutí na základě zcela přesných informací.

- (53) Pro zajištění přístupu výboru ke všem relevantním informacím by zaměstnanci neměli mít možnost uplatňovat pravidla služebního tajemství a bránit tak předání informací výboru.
- (54) Aby bylo zajištěno, aby rozhodnutí přijatá v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů byla dodržována, měly by být v případě jejich porušení uloženy přiměřené a odrazující sankce. Výbor by měl být zmocněn úkolovat vnitrostátní orgány příslušné k řešení k uložení pokut či penále podnikům za neplnění povinností vyplývajících z jeho rozhodnutí. Pro zajištění soudržných, účinných a účelných postupů prosazování by měl být výbor zmocněn vydávat pokyny k ukládání pokut a penále, určené vnitrostátním orgánům příslušným k řešení.
- (55) Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení poruší pravidla jednotného mechanismu pro řešení problémů tím, že nepoužije pravomoci, které mu byly svěřeny vnitrostátním právem, k provedení pokynů výboru, dotyčný členský stát může být v souladu s judikaturou odpovědný za náhradu škody způsobené jednotlivcům, a to i v souvislosti s řešenými subjekty nebo skupinami, nebo věřitelům kterékoliv části těchto subjektů nebo skupin ve všech členských státech.
- (56) Měla by být stanovena vhodná pravidla, jimiž by se řídil rozpočet výboru, jeho příprava, přijímání interních pravidel upřesňujících postup při sestavování a plnění rozpočtu a vnitřní a vnější audit účetnictví.
- (57) Existují okolnosti, za kterých může účinnost použitých nástrojů k řešení problémů záviset na dostupnosti krátkodobého financování instituce nebo překlenovací instituce, poskytnutí záruk potenciálním kupujícím či poskytnutí kapitálu překlenovací instituci. Je proto důležité, aby byl zřízen fond s cílem zabránit tomu, aby byly pro tyto účely využívány veřejné prostředky.
- (58) Je nutné zajistit, aby tento fond byl plně použitelný pro účely řešení problémů institucí v úpadku. Proto by fond měl být využíván výhradně pro účely účinného uplatňování nástrojů a pravomocí k řešení problémů. Dále by měl být využíván pouze v souladu s platnými cíli a zásadami řešení problémů. Výbor by tak měl zajistit, že veškeré ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v souvislosti s použitím nástrojů k řešení problémů budou nejprve nést akcionáři a věřitelé řešené instituce. Pouze pokud zdroje od akcionářů a věřitelů budou vyčerpány, mohl by ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v souvislosti s nástroji k řešení problémů nést fond.
- (59) Pravidlem by mělo být, aby příspěvky pocházely z finančního odvětví, a to nezávisle na jakémkoli kroku spojeném s řešením problémů, jemuž by měly předcházet. Nepostačují-li předem získané příspěvky ke krytí ztrát či nákladů vzniklých využitím fondu, měly by se vybrat další příspěvky na úhradu dodatečných nákladů nebo ztrát. Fond by měl být dále schopen sjednávat výpůjčky nebo jiné formy podpory u finančních institucí nebo jiných třetích stran v případě, že dostupné prostředky nepostačují k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s využitím fondu a mimořádné příspěvky *ex post* nejsou ihned k dispozici.
- (60) Pro dosažení kritického objemu a zamezení procyklickým efektům, které by nastaly, pokud by se fond musel v situaci systémové krize spoléhat výlučně na příspěvky *ex post*, je nezbytné, aby finanční prostředky fondu dostupné *ex ante* dosahovaly určitého cílového objemu.
- (61) Měla by být stanovena přiměřená lhůta pro dosažení cílové výše financování fondu. Výbor by však měl mít možnost lhůtu pro poskytnutí příspěvků upravit tak, aby zohledňovala významné výdaje z fondu.

- (62) Pokud zúčastněné členské státy již stanovily vnitrostátní mechanismus financování k řešení problémů, měly by být schopny stanovit, aby vnitrostátní mechanismy financování k řešení problémů využívaly pro ně dostupné finanční prostředky, získané v minulosti od institucí prostřednictvím příspěvků *ex ante*, k tomu, aby vyrovnávaly institucím příspěvky *ex ante*, které by tyto instituce měly platit do fondu. Takové náhrady by neměly být na újmu povinností členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/18/ES¹⁸.
- (63) V zájmu zajištění spravedlivého stanovení příspěvků a poskytnutí pobídek k činnosti v rámci méně rizikového modelu by příspěvky do fondu měly zohledňovat míru rizika, kterou instituce podstupují.
- (64) V rámci zajištění vhodného rozdělení nákladů řešení mezi systémy pojištění vkladů a fond by systém pojištění vkladů, ke kterému je řešená instituce přidružena, mohl ručit do výše pojištěných vkladů za výši ztrát, kterou by musel nést, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.
- (65) Aby byla chráněna hodnota částky vložené do fondu, měly by být tyto prostředky investovány do dostatečně bezpečných, diverzifikovaných a likvidních aktiv.
- (66) Komise by měla být zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 290 SFEU za účelem určení druhu příspěvků do fondu a situací, v nichž je třeba příspěvky hradit, způsobu stanovení výše příspěvků a jejich platby, upřesnění registračních a účetních pravidel, pravidel vykazování a dalších pravidel, která jsou nezbytná pro zajištění včasné úhrady příspěvků v plné výši, stanovení systému příspěvků pro instituce, kterým bylo povoleno vykonávat činnost poté, co fond dosáhl své cílové výše, stanovení kritérií pro časové rozložení příspěvků, určení okolností, za nichž je možno platbu příspěvků uspíšit, určení kritérií pro stanovení ročních příspěvků a stanovení opatření za účelem upřesnění okolností a podmínek, za nichž lze instituci částečně nebo zcela osvobodit od příspěvků *ex post*.
- (67) K ochraně důvěrnosti práce výboru by jeho členové, zaměstnanci výboru, včetně zaměstnanců účastnících se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaných za účelem plnění úkolů souvisejících s řešením problémů měli podléhat požadavkům na služební tajemství, a to i poté, co přestali tyto úkoly plnit. Pro účely plnění úkolů, které jsou mu svěřeny, by měl být výbor oprávněn vyměňovat si při dodržení určitých podmínek informace s vnitrostátními nebo unijními orgány a subjekty.
- (68) V zájmu zajištění toho, aby byl výbor zastoupen v Evropském systému finančního dohledu, by mělo nařízení (EU) č. 1093/2010 být změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval i výbor. Skutečnost, že by výbor byl postaven na roveň příslušným orgánům podle nařízení (EU) č. 1093/2010, je v souladu s úkolem, který je Evropskému orgánu pro bankovnínictví přidělen podle článku 25 nařízení (EU) č. 1093/2010, a sice přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet a zaměřovat se na usnadňování řešení úpadků institucí, zejména skupin působících přeshraničně.

¹⁸

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/18/ES ze dne 30. května 1994, kterou se mění směrnice 80/390/EHS o koordinaci požadavků na sestavení, kontrolu a šíření prospektů cenných papírů, které mají být zveřejněny pro přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů, s ohledem na povinnost zveřejnit prospekty cenných papírů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 1).

- (69) Do doby, než bude výbor plně funkční, měla by být Komise plně odpovědná za počáteční kroky, včetně získávání příspěvků nezbytných na pokrytí správních výdajů a jmenování dočasného výkonného ředitele, který by schvaloval všechny nutné platby jménem výboru.
- (70) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo vlastnit majetek, právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, a musí být prováděno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (71) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž vytvoření účinného a efektivního jednotného evropského rámce pro řešení problémů úvěrových institucí a zajištění soudržného uplatňování pravidel pro řešení problémů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a lze jich tedy lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení problémů subjektů uvedených v článku 2, které jsou usazeny v zúčastněných členských státech uvedených v článku 4.

Tato jednotná pravidla a jednotný postup je uplatňován Komisí společně s výborem a orgány příslušnými k řešení v zúčastněných členských státech v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů stanoveného tímto nařízením. Tento jednotný mechanismus pro řešení problémů je podporován jednotným fondem pro řešení problémů bank (dále jen „fond“).

Článek 2

Působnost

Nařízení se použije na tyto subjekty:

- a) úvěrové instituce usazené v zúčastněných členských státech;
- b) mateřské podniky usazené v některém ze zúčastněných členských států, včetně finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností podléhajících dohledu ECB na konsolidovaném základě podle čl. 4 odst. 1 písm. i) nařízení Rady (EU) č. [], kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi;
- c) investiční podniky a finanční instituce usazené v zúčastněných členských státech, jsou-li zahrnuty do dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě vykonávaného ECB podle čl. 4 odst. 1 písm. i) nařízení Rady (EU) č. [].

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 2 směrnice [] a v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013¹⁹. Dále se rozumí:

- 1) „vnitrostátním příslušným orgánem“ vnitrostátní příslušný orgán vymezený v čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. [];
- 2) „vnitrostátním orgánem příslušným k řešení“ orgán určený členským státem podle článku 3 směrnice [];

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 3) „opatřením k řešení problémů“ uplatnění nástroje k řešení problémů na instituci nebo subjekt uvedené v článku 2 nebo výkon jedné či více pravomocí k řešení problémů ve vztahu k nim;
- 4) „pojištěnými vklady“ vklady, jež jsou pojištěny v rámci systémů pojištění vkladů podle vnitrostátního práva v souladu se směrnicí 94/19/ES a do výše stanovené v článku 7 uvedené směrnice;
- 5) „způsobilými vklady“ vklady vymezené v článku 1 směrnice 94/19/ES, které nejsou vyloučeny z ochrany podle článku 2 uvedené směrnice, bez ohledu na jejich výši;
- 6) „orgánem příslušným k řešení na úrovni skupiny“ vnitrostátní orgán příslušný k řešení v zúčastněném členském státu, v němž je usazena instituce nebo mateřský podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě;
- 7) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce vymezená v čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013²⁰;
- 8) „investičním podnikem“ investiční podnik vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013, který podléhá požadavku na počáteční kapitál stanovenému v článku 9 uvedeného nařízení;
- 9) „finanční institucí“ finanční instituce vymezená v čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 10) „mateřským podnikem“ mateřský podnik vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 15 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně institucí, finančních holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností;
- 11) „řešenou institucí“ subjekt uvedený v článku 2, vůči němuž je uplatněno opatření k řešení problémů;
- 12) „institucí“ úvěrová instituce nebo investiční podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle čl. 2 písm. c);
- 13) „skupinou“ mateřský podnik a jeho dceřiné podniky, jež jsou subjekty uvedenými v článku 2;
- 14) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 15) „nástrojem prodeje obchodních činností“ převod nástrojů vlastnického práva, aktiv, práv či závazků instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na kupujícího, který není překlenovací institucí;
- 16) „nástrojem překlenovací instituce“ převod aktiv, práv či závazků instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na překlenovací instituci;
- 17) „nástrojem rozdělení aktiv“ převod aktiv a práv instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na subjekt pro správu aktiv;
- 18) „nástrojem odepsání závazků“ pravomoci odepsat a provést konverzi ve vztahu k závazkům instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů;

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s.1).

- 19) „dostupnými finančními prostředky“ hotovost, vklady, aktiva a neodvolatelné platební přísliby, které má fond k dispozici pro účely vyjmenované v článku 74;
- 20) „cílovou výší financování“ objem dostupných finančních prostředků, kterého má být dosaženo podle článku 68.

Článek 4

Zúčastněné členské státy

Zúčastněným členským státem je členský stát, jehož měnou je euro, nebo členský stát, jehož měnou není euro, ale který navázal úzkou spolupráci podle článku 7 nařízení Rady (EU) č. [].

Článek 5

Vztah ke směrnici [] a použitelnému vnitrostátnímu právu

1. Pokud podle tohoto nařízení Komise nebo výbor plní úkoly nebo uplatňují pravomoci, které mají podle směrnice [] být plněny a uplatňovány vnitrostátním orgánem příslušným k řešení v zúčastněném členském státu, je výbor pro účely tohoto nařízení a směrnice [] považován za vnitrostátní orgán příslušný k řešení nebo, v případě řešení problémů přeshraničně působící skupiny, vnitrostátní orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny.
2. Výbor jako vnitrostátní orgán příslušný k řešení jedná případně na základě povolení Komise.
3. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení v zúčastněném členském státu podléhající ustanovením tohoto nařízení jednají na základě příslušných ustanovení vnitrostátního práva, tak jak byly harmonizovány směrnicí [], a v souladu s nimi.

Článek 6

Obecné zásady

1. Žádné z opatření, návrhů nebo politik výboru, Komise či vnitrostátního orgánu příslušného k řešení nesmí subjekty uvedené v článku 2, držitele vkladů, investory nebo jiné věřitele usazené v Unii diskriminovat na základě jejich státní příslušnosti nebo místa podnikání.
2. Při přijímání rozhodnutí nebo opatření, která by mohla mít dopady v několika zúčastněných členských státech, a zejména při přijímání rozhodnutí týkajících se skupin usazených ve dvou či více zúčastněných členských státech Komise řádně zohlední:
 - a) zájmy zúčastněných členských států, v nichž skupina působí, a zejména dopad jakéhokoliv rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, hospodářství, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech;
 - b) cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých dotčených členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy některého ze zúčastněných členských států;

- c) potřebu zabránit negativním dopadům na ostatní části skupiny, do níž subjekt uvedený v článku 2, který je předmětem řešení, patří;
 - d) potřebu zamezit nepřiměřenému nárůstu nákladů věřitelů subjektů uvedených v článku 2 v rozsahu, v němž by tyto náklady převyšovaly náklady, které by nesly v případě, kdy by na dotčené subjekty bylo uplatněno běžné úpadkové řízení;
 - e) rozhodnutí, která je třeba přijmout podle článku 107 SFEU, uvedená v čl. 16 odst. 10 tohoto nařízení.
3. Komise dbá na vyvážení zájmů uvedených v odstavci 2 a cílů řešení problémů uvedených v článku 12 tak, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.
4. Rozhodnutí výboru nebo Komise nemohou od členských států požadovat, aby poskytly mimořádnou finanční podporu z veřejných zdrojů.

ČÁST II ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

FUNKCE V RÁMCI JEDNOTNÉHO MECHANISMU PRO ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ A PROCESNÍ PRAVIDLA

Kapitola 1

Plánování řešení problémů

Článek 7

Plány řešení problémů

1. Výbor vypracuje plány řešení problémů pro subjekty uvedené v článku 2 a pro skupiny.
2. Pro účely odstavce 1 vnitrostátní orgány příslušné k řešení předají výboru veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení problémů, které tyto orgány získaly v souladu s článkem 10 a čl. 12 odst. 1 směrnice [], aniž je dotčena kapitola 5 této hlavy.
3. Plán řešení problémů stanoví možnosti pro uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení problémů uvedených v tomto nařízení na subjekty uvedené v článku 2.
4. Plán řešení problémů stanoví opatření k řešení problémů, které mohou Komise a výbor přijmout, pokud subjekt uvedený v článku 2 nebo skupina splňují podmínky pro řešení problémů. Plán řešení problémů zohledňuje řadu scénářů včetně scénáře úpadku se specifickými charakteristikami nebo úpadku, k němuž může dojít v době širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem. Plán řešení problémů nepředpokládá žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu kromě použití fondu zřízeného v souladu s tímto nařízením.
5. Plán řešení problémů pro každý subjekt obsahuje:
 - a) shrnutí klíčových prvků plánu;
 - b) shrnutí podstatných změn instituce, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace pro účely řešení problémů;
 - c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní druhy obchodních činností v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě úpadku instituce;
 - d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
 - e) podrobný popis posouzení možnosti obnovení platební schopnosti provedeného v souladu s článkem 8;
 - f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle čl. 8 odst. 5 k řešení nebo odstranění překážek bránících obnovení platební schopnosti, identifikovaných v posouzení provedeném podle článku 8;

- g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí, hlavních druhů obchodních činností a aktiv instituce;
 - h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, že informace vyžadované podle článku 8 jsou aktuální a vždy k dispozici orgánům příslušným k řešení;
 - i) vysvětlení ze strany orgánu příslušného k řešení ohledně toho, jakým způsobem by varianty řešení problémů mohly být financovány, a to bez předpokladu jakékoli mimořádné veřejné finanční podpory;
 - j) podrobný popis různých strategií řešení problémů, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů;
 - k) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
 - l) analýzu dopadu plánu na ostatní instituce ve skupině;
 - m) popis variant pro zachování přístupu k platebním a zúčtovacím službám a jiné infrastruktury;
 - n) plán komunikace s médii a s veřejností;
 - o) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky vyžadovaný podle článku 10 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
 - p) případně minimální požadavek na kapitál a smluvní nástroje odepsání závazků podle článku 10 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
 - q) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušovaného fungování provozních procesů instituce;
 - r) popis toho, jaký dopad bude provedení plánu mít na zaměstnance, včetně posouzení jakýchkoli souvisejících nákladů.
6. Plány řešení problémů na úrovni skupiny zahrnují plán řešení problémů pro skupinu jako celek a stanoví opatření pro řešení problémů mateřských podniků a dceřiných podniků, kterou jsou součástí skupiny.
 7. Výbor vypracuje plány řešení problémů ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled nebo orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení v zúčastněných členských státech, v nichž jsou subjekty usazeny.
 8. Výbor může požadovat od vnitrostátních orgánů příslušných k řešení, aby vypracovaly předběžný návrh plánů řešení problémů, a od orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny, aby vypracoval předběžný návrh plánu řešení problémů na úrovni skupiny.
 9. Plány řešení problémů se přezkoumávají a v případě potřeby aktualizují nejméně jednou ročně a po každé změně právní či organizační struktury instituce, jejích obchodních činností nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plán nebo si vyžádat jeho změnu.

Článek 8

Posouzení možnosti obnovit platební schopnost

1. Při vypracovávání plánů řešení problémů v souladu s článkem 7 výbor po konzultaci s příslušným orgánem, včetně ECB, a orgány příslušnými k řešení v nezúčastněných

členských státech, v nichž se nacházejí významné pobočky, pokud je to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posoudí, v jakém rozsahu lze obnovit platební schopnost institucí a skupin, aniž by se kromě použití fondu zřízeného v souladu s článkem 64 předpokládala mimořádná veřejná finanční podpora.

2. Při vypracovávání plánu řešení problémů pro subjekty uvedené v článku 2 výbor posoudí, v jakém rozsahu lze obnovit platební schopnost takového subjektu v souladu s tímto nařízením. Má se za to, že je možné obnovit platební schopnost subjektu, pokud ho orgán příslušný k řešení může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo obnovit jeho platební schopnost uplatněním různých nástrojů a pravomocí k řešení problémů, aniž by to mělo závažné nepříznivé důsledky pro finanční systémy – včetně okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem – členského státu, v němž se subjekt nachází, nebo jiných členských států nebo Unie a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí subjektem prováděných.
3. Při vypracovávání plánů řešení problémů pro skupiny výbor posoudí, v jakém rozsahu lze obnovit platební schopnost skupin v souladu s tímto nařízením. Má se za to, že platební schopnost skupiny je možné obnovit, pokud orgány příslušné k řešení mohou proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo obnovit jejich platební schopnost uplatněním nástrojů a pravomocí k řešení problémů na subjekty skupiny, aniž by to mělo závažné nepříznivé důsledky pro finanční systémy – včetně okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem – členských států, v nichž se subjekty náležející do skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty, protože mohou být snadno včas odděleny, nebo jinými prostředky.
4. Pro účely uvedeného posouzení výbor posoudí přinejmenším aspekty uvedené v oddílu C přílohy směrnice [].
5. V případech, kdy výbor na základě posouzení možnosti obnovit platební schopnost subjektu nebo skupiny provedeného v souladu s odstavci 2 a 3 po konzultaci s příslušným orgánem, včetně ECB, zjistí, že existují možné podstatné překážky pro obnovení platební schopnosti daného subjektu nebo skupiny, výbor po konzultaci s příslušnými orgány vypracuje zprávu určenou instituci nebo mateřskému podniku, jejímž předmětem je analýza podstatných překážek pro účinné uplatnění nástrojů k řešení problémů a výkon pravomocí k řešení problémů. Zpráva dále doporučí veškerá opatření, která jsou podle názoru výboru nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek v souladu s odstavcem 8.
6. Zpráva se oznámí dotčenému subjektu nebo mateřskému podniku, příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení v nezúčastněných členských státech, v nichž se nacházejí významné pobočky. Musí být podložena důvody vedoucími k danému posouzení či rozhodnutí a musí uvádět, jak toto posouzení či rozhodnutí splňuje požadavky přiměřenosti použitých opatření stanovené v odstavci 6.
7. Do čtyř měsíců od přijetí zprávy může subjekt nebo mateřský podnik předložit připomínky a navrhnout výboru alternativní opatření, která by mohla překážky uvedené ve zprávě odstranit. Výbor informuje o veškerých opatřeních navržených subjektem nebo mateřským podnikem příslušné orgány a orgány příslušné k řešení v nezúčastněných členských státech, v nichž se nacházejí významné pobočky.

8. Pokud opatření navržená dotčeným subjektem nebo mateřským podnikem účinně neodstraňují překážky obnovení platební schopnosti, výbor po konzultaci s příslušným orgánem a případně s makroobezřetnostním orgánem přijme rozhodnutí, ve kterém uvede, že navržená opatření účinně neodstraňují překážky obnovení platební schopnosti, a vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyn, aby od instituce, mateřského podniku nebo kteréhokoli dceřiného podniku dotčené skupiny požadoval přijetí jakéhokoli z opatření uvedených v odstavci 9 na základě těchto kritérií:
- účinnosti opatření při odstraňování překážek obnovení platební schopnosti;
 - potřeby zabránit negativním dopadům na finanční stabilitu v zúčastněných členských státech;
 - potřeby zabránit dopadu na dotčenou instituci nebo skupinu, jenž by překračoval rámec toho, co je nezbytné pro odstranění překážek obnovení platební schopnosti, nebo by byl nepřiměřený.
9. Pro účely odstavce 8 výbor vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyn k přijetí jakéhokoli z těchto opatření:
- požadovat, aby subjekt uzavřel dohody o poskytování služeb (uvnitř skupiny či se třetími stranami) k zajištění zásadních funkcí;
 - požadovat, aby subjekt omezil svou maximální individuální nebo celkovou úvěrovou angažovanost;
 - uložit specifické nebo pravidelné povinnosti poskytnout informace relevantní pro řešení problémů;
 - požadovat, aby se subjekt zbavil konkrétních aktiv;
 - požadovat, aby subjekt omezil či ukončil konkrétní existující či navrhované činnosti;
 - omezit rozvoj nových či stávajících druhů obchodních činností nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;
 - požadovat změny právní či provozní struktury subjektu nebo kteréhokoli subjektu náležejícího do skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit jejich složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí uplatněním nástrojů k řešení problémů;
 - požadovat, aby subjekt založil mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
 - požadovat, aby subjekt vydal způsobilé závazky za účelem splnění požadavků článku 10;
 - požadovat, aby se subjekt pokusil opětovně dojednat jakýkoli způsobilý závazek, nástroj vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroj kapitálu tier 2, který vydal, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí Komise o odepsání nebo konverzi daného závazku nebo nástroje bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí.
10. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení plní pokyny výboru v souladu s článkem 26.

Článek 9

Zjednodušené povinnosti a výjimky z těchto povinností

1. Výbor z vlastního podnětu nebo na návrh vnitrostátního orgánu příslušného k řešení může uplatnit zjednodušené povinnosti, pokud jde o vypracování plánů řešení problémů uvedených v článku 7, nebo může udělit výjimku z povinnosti vypracovat tyto plány.
2. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení mohou výboru navrhnout, aby uplatnil zjednodušené povinnosti na konkrétní instituce či skupiny nebo jim udělil výjimku z povinnosti vypracovat plány řešení problémů. Uvedený návrh musí být odůvodněný a podložený veškerou příslušnou dokumentací.
3. Výbor po obdržení návrhu podle odstavce 1, nebo pokud jedná z vlastního podnětu, provede posouzení dotčené instituce nebo skupiny. Při posuzování se zohlední potenciální dopad, který by mohl mít na finanční trhy, na jiné instituce nebo na podmínky financování úpadek instituce nebo skupiny vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její velikosti nebo její propojenosti s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně.
4. Výbor posoudí, zda pokračovat v uplatňování výjimek, a to nejméně jednou ročně ode dne jejich udělení nebo v návaznosti na změnu právní či organizační struktury, obchodní činnosti či finanční situace dotčené instituce nebo skupiny. Výbor neudělí výjimky instituci, která má jeden nebo více dceřiných podniků nebo významných poboček v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.

Výbor přestane uplatňovat zjednodušené povinnosti či výjimky z povinnosti vypracovat plány řešení problémů, pokud již neexistují okolnosti, jež je odůvodňovaly.

Jestliže se vnitrostátní orgán příslušný k řešení, který v souladu s odstavcem 1 navrhl uplatnění zjednodušené povinnosti nebo udělení výjimky z povinnosti, domnívá, že rozhodnutí uplatnit zjednodušenou povinnost nebo udělit výjimku z povinnosti musí být zrušeno, předloží výboru návrh za tím účelem. V takovém případě výbor přijme rozhodnutí o navrhovaném zrušení, přičemž plně zohlední odůvodnění zrušení, které předložil vnitrostátní orgán příslušný k řešení, z hlediska prvků stanovených v odstavci 3.

5. Výbor může v souladu s odstavci 3 a 4 udělit výjimku týkající se povinnosti vypracovat plány řešení problémů jednotlivým institucím přidruženým k ústřednímu subjektu ve smyslu článku 21 směrnice 2013/36/EU a zcela nebo zčásti osvobozeným od obezřetnostních požadavků v rámci vnitrostátního práva v souladu s čl. 2 odst. 5 směrnice 2013/36/EU. V takovém případě se povinnost vypracovat plán řešení problémů uplatní na ústřední subjekt na konsolidovaném základě.
6. Výbor může udělit výjimku týkající se uplatnění povinnosti vypracovat plány řešení problémů institucím spadajícím pod institucionální systém ochrany v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013. Při rozhodování o udělení výjimky instituci spadající pod institucionální systém ochrany výbor zváží, zda je pravděpodobné, že daný institucionální systém ochrany dokáže vyhovět požadavkům, které by na něj byly vzneseny ve vztahu k jeho členům souběžně.
7. Výbor informuje EBA o tom, jak uplatňuje odstavce 1, 4 a 5.

Článek 10

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky

1. Výbor po konzultaci s příslušnými orgány, včetně ECB, určí minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odstavce 2 podléhající pravomocem odepisovat nebo provádět konverzi, který musí instituce a mateřské podniky uvedené v článku 2 dodržovat.
2. Minimální požadavek se stanoví jako výše kapitálu a způsobilých závazků vyjádřená jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu (bez zahrnutí závazků z derivátů) institucí a mateřských podniků uvedených v článku 2.
3. Minimální požadavek uvedený v odstavci 1 se určí na základě těchto kritérií:
 - a) potřeby zajistit, aby mohla být obnovena platební schopnost instituce a mateřského podniku uvedených v článku 2 uplatněním nástrojů k řešení problémů, případně včetně nástroje odepsání závazků, způsobem, který splňuje cíle řešení problémů;
 - b) potřeby zajistit ve vhodných případech, aby instituce a mateřský podnik uvedené v článku 2 měly dostatečné způsobilé závazky zajišťující, že pokud by se uplatnil nástroj odepsání závazků, bylo by možné ztráty absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce a mateřského podniku uvedených v článku 2 by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce a mateřský podnik nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle nařízení (EU) č. 575/2013, a k udržení dostatečné důvěry trhu v instituci a mateřský podnik uvedené v článku 2;
 - c) potřeby zajistit, aby v případě, že podle plánu řešení problémů by určité třídy způsobilých závazků mohly být z odepisování nebo konverze vyloučeny podle čl. 24 odst. 5 nebo by určité třídy způsobilých závazků mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měly instituce a mateřský podnik uvedené v článku 2 dostatečné další způsobilé závazky zajišťující, že ztráty by bylo možné absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce a mateřského podniku uvedených v článku 2 by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce a mateřský podnik nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle nařízení (EU) č. 575/2013;
 - d) velikosti, modelu podnikání a rizikového profilu instituce a mateřského podniku uvedených v článku 2, včetně jejich kapitálu;
 - e) rozsahu, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení problémů v souladu s článkem 73;
 - f) rozsahu, v jakém by úpadek instituce a mateřského podniku uvedených v článku 2 měl nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, a to mimo jiné rozšířením problémů na další instituce v důsledku propojenosti dané instituce s jinými institucemi nebo se zbytkem finančního systému.

Při určení se upřesní minimální požadavek, který musí instituce splňovat na individuálním základě a který musí mateřský podnik splňovat na konsolidovaném základě. Výbor se může rozhodnout upustit od uplatňování minimálního požadavku na konsolidovaném základě u mateřského podniku, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 39 odst. 4ca písm. a) a b) směrnice []. Výbor se může rozhodnout

udělit výjimku týkající se minimálního požadavku na konsolidovaném základě dceřinému podniku, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 39 odst. 4d písm. a) až c) směrnice [].

4. Při určování minimálního požadavku uvedeném v odstavci 1 lze stanovit, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky je na konsolidovaném či individuálním základě zčásti splněn prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících odepsání či konverzi.
5. Aby byl nástroj považován za smluvní nástroj umožňující odepsání či konverzi podle odstavce 4, musí být výbor přesvědčen o tom, že tento nástroj:
 - a) obsahuje smluvní podmínku, podle níž v případě, že Komise rozhodne o uplatnění nástroje odepsání závazků u dané instituce, je dotýčný nástroj v požadovaném rozsahu odepsán nebo konvertován před odepsáním či konverzí jiných způsobilých závazků; a
 - b) podléhá závazné dohodě, slibu nebo ustanovení o podřízenosti, podle nichž v běžném úpadkovém řízení stojí až za jinými způsobilými závazky a nemůže být splacen, dokud nejsou vyrovnány jiné v daný okamžik nesplacené způsobilé závazky.
6. Výbor rozhodne o určení uvedeném v odstavci 1 v průběhu vypracovávání a aktualizace plánů řešení problémů podle článku 7.
7. Výbor sdělí své rozhodnutí o určení minimálního požadavku vnitrostátním orgánům příslušným k řešení. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení plní pokyny výboru v souladu s článkem 26. Výbor požádá, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení ověřily a zajistily, že instituce a mateřské podniky dodržují minimální požadavek stanovený v odstavci 1.
8. Výbor informuje ECB a EBA o minimálním požadavku, který určil pro každou instituci a mateřský podnik podle odstavce 1.

Kapitola 2

Raná intervence

Článek 11

Raná intervence

1. ECB nebo příslušné orgány zúčastněných členských států informují výbor o každém opatření, jehož přijetí požadují od instituce nebo skupiny nebo které samy přijmou podle článku 13b nařízení Rady (EU) č. [], podle čl. 23 odst. 1 nebo článku 24 směrnice [] nebo podle článku 104 směrnice 2013/36/EU.

Výbor oznámí Komisi veškeré informace, které obdržel podle prvního pododstavce.
2. Od data přijetí informací uvedených v odstavci 1, aniž jsou dotčeny pravomoci ECB a příslušných orgánů v souladu s ostatním právem Unie, může výbor připravovat řešení problémů dotčené instituce nebo skupiny.

Pro účely prvního pododstavce výbor ve spolupráci s ECB a dotčeným příslušným orgánem bedlivě monitoruje podmínky instituce nebo mateřského podniku a

dodržování všech opatření rané intervence, která musela instituce nebo mateřský podnik přijmout.

3. Výbor má pravomoc:
 - a) požadovat v souladu s kapitolou 5 této hlavy veškeré informace nezbytné k přípravě řešení problémů instituce nebo skupiny;
 - b) provádět ocenění aktiv a závazků instituce nebo skupiny v souladu s článkem 17;
 - c) kontaktovat možné kupující za účelem přípravy řešení problémů instituce nebo skupiny nebo požadovat, aby tak učinila instituce, mateřský podnik nebo vnitrostátní orgán příslušný k řešení, za podmínky, že splní požadavky na důvěrnost stanovené tímto nařízením a článkem 76 směrnice [];
 - d) požadovat od dotčeného vnitrostátního orgánu příslušného k řešení, aby vypracoval předběžný návrh plánu řešení problémů dotčené instituce nebo skupiny.
4. Pokud ECB nebo příslušné orgány zúčastněných členských států hodlají uložit instituci nebo skupině dodatečné opatření podle článku 13b nařízení Rady (EU) č. [] nebo podle článků 23 nebo 24 směrnice [] nebo podle článku 104 směrnice 2013/36/EU dříve, než instituce nebo skupina dosáhne plného souladu s prvním opatřením oznámeným výboru, musí před uložením takových dodatečných opatření dotčené instituci nebo skupině konzultovat výbor.
5. ECB nebo příslušný orgán a výbor zajistí, aby dodatečné opatření uvedené v odstavci 4 a jakékoli opatření výboru zaměřené na přípravu řešení problémů podle odstavce 2 byly v souladu.

Kapitola 3

Řešení problémů

Článek 12

Cíle řešení problémů

1. Při jednání v postupu řešení problémů uvedeném v článku 16 Komise a výbor v rámci svých příslušných pravomocí zohledňují cíle řešení problémů a volí nástroje a pravomoci, jimiž lze z jejich pohledu nejlépe dosáhnout cílů relevantních pro okolnosti případu.
2. Cíle řešení problémů uvedené v odstavci 1 jsou:
 - a) zajistit kontinuitu zásadních funkcí;
 - b) zabránit významným nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, a to včetně zabránění šíření problémů a udržení tržní disciplíny;
 - c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje využití mimořádné veřejné finanční podpory;

- d) chránit vkladatele kryté směrnicí 94/19/ES a investory kryté směrnicí 97/9/ES²¹.

Při dosahování výše uvedených cílů se Komise a výbor snaží zabránit snižování hodnoty, jež není nezbytné, a minimalizovat náklady na řešení problémů.

3. Komise vyvažuje cíle uvedené v odstavci 2, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 13

Obecné zásady řešení problémů

1. Při jednání v postupu řešení problémů uvedeném v článku 16 Komise a výbor přijmou veškeré vhodné kroky k zajištění toho, aby byla opatření k řešení problémů přijímána v souladu s těmito zásadami:
- a) nejprve nesou ztráty akcionáři řešené instituce;
 - b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé řešené instituce v souladu s pořadím priority jejich pohledávek podle článku 15;
 - c) vedení řešené instituce je vyměněno, s výjimkou těch případů, kdy je úplné nebo částečné zachování vedení s ohledem na okolnosti považováno za nezbytné pro dosažení cílů řešení problémů;
 - d) v souladu se spravedlivým řízením se osoby a subjekty zodpovídají za úpadek řešené instituce v rozsahu jejich odpovědnosti podle vnitrostátního práva;
 - e) věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;
 - f) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by subjekt uvedený v článku 2 byl likvidován v běžném úpadkovém řízení.
2. Pokud je instituce subjektem náležejícím do skupiny, Komise, v příslušném případě, a výbor uplatňují nástroje k řešení problémů a vykonávají pravomoci k řešení problémů způsobem, jenž minimalizuje dopad na jiné subjekty náležející do skupiny a na skupinu jako celek a minimalizuje nepříznivý dopad na finanční stabilitu v Unii a zejména v členských státech, kde skupina provozuje činnost.
3. Použije-li se vůči subjektu uvedenému v článku 2 nástroj prodeje obchodních činností, nástroj překlenovací instituce nebo nástroj rozdělení aktiv, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/23/ES²² je daný subjekt předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

²² Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

Článek 14

Řešení problémů finančních institucí a mateřských podniků

1. Komise přijme opatření k řešení problémů ve vztahu k finanční instituci, pokud jsou podmínky uvedené v čl. 16 odst. 2 ve vztahu k finanční instituci i ve vztahu k mateřskému podniku splněny.
2. Komise přijme opatření k řešení problémů ve vztahu k mateřskému podniku uvedenému v čl. 2 písm. b), pokud jsou podmínky uvedené v čl. 16 odst. 2 ve vztahu k tomuto mateřskému podniku i ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, které jsou institucemi, splněny.
3. Odchylně od odstavce 2 a bez ohledu na skutečnost, že mateřský podnik nemusí splňovat podmínky stanovené v čl. 16 odst. 2, může Komise přijmout opatření k řešení problémů ve vztahu k tomuto mateřskému podniku, pokud jeden nebo více dceřiných podniků, které jsou institucemi, splňují podmínky stanovené v čl. 16 odst. 2 a opatření ve vztahu k tomuto mateřskému podniku je nezbytné pro řešení problémů jednoho nebo více dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení problémů skupiny jako celku.

Článek 15

Pořadí priority pohledávek

Při uplatňování nástroje odepsání závazků na řešenou instituci, a aniž jsou dotčeny závazky vyloučené z uplatnění nástroje odepsání závazků podle čl. 24 odst. 3, Komise rozhodne o pohledávkách v opačném pořadí priority, než je následující pořadí v případě běžného úpadkového řízení, a výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení v zúčastněných členských státech vykonávají pravomoci odepisovat a provádět konverzi pohledávek, v opačném pořadí priority, než je následující pořadí v případě běžného úpadkového řízení:

- a) pohledávky související se způsobilými vklady a pohledávky ze systémů pojištění vkladů;
 - b) nezajištěné nepřednostní pohledávky;
 - c) podřízené pohledávky jiné než pohledávky uvedené v písmenech d) až f);
 - d) pohledávky vedoucích pracovníků a ředitelů;
 - e) pohledávky související s nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;
 - f) pohledávky související s nástroji kmenového kapitálu tier 1;
- počínaje písmenem f) a konče písmenem a).

Článek 16

Postup řešení problémů

1. Pokud ECB nebo vnitrostátní orgán příslušný k řešení usoudí, že podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) a b) jsou ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 splněny, bezodkladně tento posudek oznámí Komisi a výboru.
2. Po přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo z vlastního podnětu výbor posoudí, zda jsou splněny tyto podmínky:

- a) subjekt je v úpadku nebo je u něj úpadek pravděpodobný;
 - b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by úpadku subjektu v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu (včetně opatření rané intervence nebo opatření na odepsání nebo konverzi kapitálových nástrojů podle článku 14) přijatá ve vztahu k subjektu;
 - c) opatření k řešení problémů je nezbytné ve veřejném zájmu podle odstavce 4.
3. Pro účely odst. 2 písm. a) se má za to, že subjekt je v úpadku nebo je u něj úpadek pravděpodobný, je-li splněna jakákoli z těchto podmínek:
- a) subjekt porušuje požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení ECB nebo příslušným orgánem, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti uvedené požadavky poruší, mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý její kapitál nebo jeho významnou část;
 - b) aktiva subjektu jsou nižší než jeho závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
 - c) subjekt není schopen splácet své splatné dluhy, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
 - d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability tato mimořádná veřejná finanční podpora má jednu z následujících podob:
 - i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;
 - ii) státní záruka za nově vydané závazky;
 - iii) vložení kapitálu nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínek, jež neposkytují subjektu výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a), b) nebo c) ani podmínky uvedené v článku 14.

V každém z případů uvedených v bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření uvedená v těchto bodech omezena na solventní subjekty a podléhají schválení v rámci pravidel pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmí být použita k vyrovnání ztrát, jež subjekt utrpěl nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti.

4. Pro účely odst. 2 písm. c) se opatření k řešení problémů považují za opatření ve veřejném zájmu, pokud jsou nezbytná pro dosažení jednoho nebo více cílů řešení problémů uvedených v článku 12, jsou ve vztahu k uvedeným cílům přiměřená a likvidaci subjektu v běžném úpadkovém řízení by uvedených cílů řešení problémů ve stejné míře dosaženo nebylo.
5. Pokud jsou všechny podmínky stanovené v odstavci 2 splněny, výbor doporučí Komisi, aby se na subjekt uplatnilo řešení problémů. Doporučení obsahuje alespoň:
- a) doporučení, aby se na subjekt uplatnilo řešení problémů;

- b) rámec pro nástroje k řešení problémů uvedený v čl. 19 odst. 3;
 - c) rámec pro použití fondu na podporu opatření k řešení problémů v souladu s článkem 71.
6. S ohledem na naléhavost okolností daného případu Komise rozhodne z vlastního podnětu nebo s přihlédnutím k případnému oznámení uvedenému v odstavci 1 nebo doporučení výboru uvedenému v odstavci 5, zda se uplatní na subjekt řešení problémů, a o rámci pro nástroje k řešení problémů, které se uplatní ve vztahu k dotčenému subjektu, a pro použití fondu na podporu opatření k řešení problémů. Komise může z vlastního podnětu rozhodnout o uplatnění řešení problémů na subjekt, pokud jsou splněny všechny podmínky uvedené v odstavci 2.
 7. Rozhodnutí Komise je určeno výboru. Pokud Komise rozhodne, že se na subjekt neuplatní řešení problémů, jelikož není splněna podmínka stanovená v odst. 2 písm. c), dotčený subjekt je likvidován v souladu s vnitrostátním úpadkovým právem.
 8. V rámci stanoveném rozhodnutím Komise výbor rozhodne o režimu řešení problémů uvedeném v článku 20 a zajistí přijetí opatření k řešení problémů nezbytných k tomu, aby dotčené vnitrostátní orgány příslušné k řešení realizovaly režim řešení problémů. Rozhodnutí výboru je určeno dotčeným vnitrostátním orgánům příslušným k řešení a obsahuje pokyny pro tyto orgány, které přijmou veškerá nezbytná opatření k provedení rozhodnutí výboru v souladu s článkem 26 na základě výkonu pravomocí k řešení problémů stanovených ve směrnici [], a zejména v člancích 56 až 64 uvedené směrnice []. V případě státní podpory může výbor rozhodnout pouze poté, co Komise přijme rozhodnutí o dané státní podpoře.
 9. Pokud výbor po přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo z vlastního podnětu usoudí, že opatření k řešení problémů by mohla představovat státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU, vyzve dotčený zúčastněný členský stát nebo dotčené zúčastněné členské státy, aby oznámily plánovaná opatření Komisi podle čl. 108 odst. 3 SFEU.
 10. Pokud opatření k řešení problémů navrhované výborem zahrnuje použití fondu a nepředstavuje státní podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise souběžně analogicky uplatní kritéria stanovená pro použití článku 107 SFEU.
 11. Komise má pravomoc získávat od výboru veškeré informace, které považuje za důležité pro plnění svých úkolů podle tohoto nařízení a případně článku 107 SFEU. Výbor má v souladu s kapitolou 5 této hlavy pravomoc získávat od jakékoli osoby veškeré informace nezbytné pro přípravu opatření k řešení problémů, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení problémů, a rozhodnutí o něm.
 12. Výbor má pravomoc doporučit Komisi, aby pozměnila rámec pro nástroje k řešení problémů a pro použití fondu ve vztahu k subjektu, na který se uplatňuje řešení problémů.

Článek 17

Oceňování

1. Před přijetím opatření k řešení problémů nebo výkonem pravomoci odepisovat nebo provádět konverzi kapitálových nástrojů výbor zajistí, aby osoba nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně výboru, orgánu příslušném k řešení a dotčeném

subjektu provedla poctivé a realistické ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2.

2. S výhradou odstavce 13, pokud jsou splněny veškeré požadavky stanovené v odstavcích 3 až 14, toto ocenění se považuje za konečné.
3. Pokud nezávislé ocenění podle odstavce 1 není možné, výbor může provést prozatímní ocenění aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2 v souladu s ustanoveními odstavce 9.
4. Cílem ocenění je posoudit hodnotu aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2, který je v úpadku nebo u kterého je úpadek pravděpodobný.
5. Účelem ocenění je:
 - a) zohlednit ho za účelem určení, zda jsou splněny podmínky pro řešení problémů nebo podmínky pro odepsání nebo konverzi kapitálových nástrojů;
 - b) jsou-li splněny podmínky pro řešení problémů, zohlednit ho za účelem rozhodnutí o vhodném opatření k řešení problémů, které má být ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 přijato;
 - c) je-li uplatněna pravomoc odepisovat nebo provádět konverzi kapitálových nástrojů, zohlednit ho za účelem rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo rozředění akcií nebo jiných nástrojů vlastnického práva a rozsahu odepsání nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů;
 - d) je-li uplatněn nástroj odepsání závazků, zohlednit ho za účelem rozhodnutí o rozsahu odepsání nebo konverze způsobilých závazků;
 - e) je-li uplatněn nástroj překlenovací instituce nebo nástroj rozdělení aktiv, zohlednit ho za účelem rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích vlastnického práva, které mají být převedeny, a rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být zapláceno řešené instituci nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů vlastnického práva;
 - f) je-li uplatněn nástroj prodeje obchodních činností, zohlednit ho za účelem rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích vlastnického práva, které mají být převedeny, a poskytnout informace s cílem, aby výbor porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely čl. 21 odst. 2 písm. b);
 - g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku uplatnění nástrojů k řešení problémů nebo výkonu pravomoci odepisovat nebo provádět konverzi kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2.
6. Ocenění případně vychází z obezřetných předpokladů, včetně poměrů selhání a závažnosti ztrát. Ocenění nepředpokládá žádné potenciální budoucí poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory subjektu uvedenému v článku 2 počínaje okamžikem, kdy je přijato opatření k řešení problémů nebo je vykonána pravomoc odepisovat nebo provádět konverzi kapitálových nástrojů. Ocenění dále zohlední skutečnost, že pokud je uplatněn jakýkoli nástroj k řešení problémů:
 - a) výbor může od řešené instituce získat zpět veškeré přiměřené, řádně vynaložené výdaje;

- b) fond může účtovat úroky nebo poplatky ve vztahu k úvěrům nebo zárukám poskytnutým řešené instituci v souladu s článkem 71.
7. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci subjektu uvedeného v článku 2:
- a) aktuální rozvaha a zpráva o finanční situaci subjektu uvedeného v článku 2;
 - b) analýza a odhad účetní hodnoty aktiv;
 - c) seznam dlužných závazků uvedených v knihách a záznamech subjektu uvedeného v článku 2 s uvedením příslušných úvěrů a priorit pohledávek uvedených v článku 15;
 - d) seznam aktiv, která subjekt uvedený v článku 2 drží na účet třetích stran, jež mají ve vztahu k těmto aktivům vlastnická práva.
8. Ve vhodných případech mohou být informace v odst. 7 písm. b) za účelem odůvodnění rozhodnutí uvedených v odst. 5 písm. e) a f) doplněny analýzou a odhadem tržní hodnoty aktiv a závazků subjektu uvedeného v článku 2.
9. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle priority pohledávek uvedené v článku 15 a odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby byl subjekt uvedený v článku 2 likvidován v běžném úpadkovém řízení.
10. Pokud v důsledku naléhavosti okolností daného případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 6 a 8 nebo pokud se použije odstavec 2, provede se prozatímní ocenění. Toto prozatímní ocenění splňuje požadavky odstavce 4, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 7 a 9.
- Prozatímní ocenění uvedené v první pododstavci zahrnuje náležitě odůvodněnou rezervu na dodatečné ztráty.
11. Ocenění, které nesplňuje veškeré požadavky stanovené v tomto článku, se považuje za prozatímní, dokud nezávislá osoba neprovede ocenění, které je plně v souladu s veškerými požadavky podle tohoto článku. Uvedené konečné ocenění *ex post* se provede, jakmile je to uskutečnitelné.
- Účelem konečného ocenění *ex post* je:
- a) zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy subjektu uvedeného v článku 2 byly plně uznány v účetních knihách daného subjektu;
 - b) odůvodnit rozhodnutí o odepsání pohledávek věřitelů nebo o navýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 12.
12. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv subjektu uvedeného v článku 2 podle konečného ocenění *ex post* vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv daného subjektu podle prozatímního ocenění, výbor může od vnitrostátního orgánu příslušného k řešení požadovat, aby:
- a) uplatnil svou pravomoc navýšit hodnotu pohledávek věřitelů, které byly odepsány v rámci nástroje odepsání závazků;
 - b) uložil překlenovací instituci nebo subjektu pro správu aktiv, aby zaplatily další protiplnění ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům řešenému subjektu uvedenému v článku 2, nebo případně ve vztahu k akciím nebo nástrojům vlastnického práva jejich vlastníkům.

13. Odchylně od odstavce 1 se prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 10 a 11 považuje za platný základ k přijímání opatření k řešení problémů výborem nebo k vykonání pravomoci odepisovat a provádět konverzi kapitálových nástrojů.
14. Ocenění nemá žádný právní účinek a je procedurálním krokem v rámci přípravy na doporučení výboru uplatnit nástroj k řešení problémů nebo vykonávat pravomoc k řešení problémů.
15. Ocenění je také v souladu s akty v přenesené pravomoci, které Komise přijímá podle čl. 30 odst. 7 směrnice [] a které se týkají okolností, za jakých je určitá osoba nezávislá, metodiky pro posouzení hodnoty aktiv a závazků subjektu a metodiky pro výpočet rezervy na dodatečné ztráty a její zahrnutí do prozatímního ocenění.
16. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by řešená instituce vstoupila do běžného úpadkového řízení, výbor zajistí, aby bylo provedeno ocenění nezávislou osobou v návaznosti na provedení opatření k řešení problémů. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle odstavců 1 až 14.
17. Ocenění uvedené v odstavci 16 určí:
 - a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům, kdyby řešený subjekt uvedený v článku 2, ve vztahu k němuž byl proveden částečný převod, odepsání nebo konverze, vstoupil do běžného úpadkového řízení bezprostředně před provedením převodu, odepsání nebo konverze;
 - b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení problémů řešeného subjektu uvedeného v článku 2;
 - c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).
18. Ocenění uvedené v odstavci 16:
 - a) vychází z toho, že subjekt uvedený v článku 2, který je předmětem řešení a ve vztahu k němuž byly provedeny částečný převod, odepsání nebo konverze, by vstoupil do běžného úpadkového řízení bezprostředně před provedením opatření k řešení problémů;
 - b) vychází z toho, že částečný převod nebo převody práv, aktiv nebo závazků nebo odepsání nebo konverze nebyly provedeny;
 - c) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné podpory subjektu uvedeného v článku 2, který je předmětem řešení.

Článek 18

Odepisování a konverze kapitálových nástrojů

1. ECB, příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení určený členským státem v souladu s čl. 51 odst. 1 písm. ba) a bb) a článkem 54 směrnice [], informují výbor, pokud usoudí, že jsou ve vztahu k subjektu uvedenému v článku 2 nebo skupině usazené v zúčastněném členském státu splněny tyto podmínky:
 - a) subjekt přestane být životaschopný, pokud se kapitálové nástroje neodepíší nebo nekonvertují na vlastní kapitál;

- b) subjekt nebo skupina vyžadují mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou případů, kdy nastane jakákoli z okolností uvedených v čl. 16 odst. 3 písm. d) bodě iii).
2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že subjekt uvedený v článku 2 nebo skupina již nejsou životaschopné pouze v případě, že jsou splněny obě z těchto podmínek:
- a) subjekt nebo skupina jsou v úpadku nebo je u nich úpadek pravděpodobný;
- b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by úpadku daného subjektu nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila opatření, včetně alternativních opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu (včetně opatření rané intervence), jiná než opatření na odepsání nebo konverzi kapitálových nástrojů, ať již samostatně nebo společně s opatřeními k řešení problémů.
3. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že subjekt je v úpadku nebo je u něj úpadek pravděpodobný, nastane-li alespoň jedna z okolností uvedených v čl. 16 odst. 3.
4. Pro účely odst. 2 písm. a) se má za to, že skupina je v úpadku nebo že je u ní úpadek pravděpodobný, pokud příslušná skupina porušuje konsolidované obezřetnostní požadavky způsobem, který by odůvodnil opatření ze strany příslušného orgánu, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že skupina uvedené požadavky poruší v blízké budoucnosti, a to mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají celý její kapitál nebo jeho významnou část.
5. Komise na základě doporučení výboru nebo z vlastního podnětu ověří, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1. Komise určí, zda se pravomoci odepisovat nebo provádět konverzi kapitálových nástrojů vykonávají jednotlivě nebo, v návaznosti na postup podle čl. 16 odst. 4 až 7, společně s řešením problémů.
6. Pokud Komise rozhodne, že podmínky uvedené v odstavci 1 jsou splněny, ale že podmínky pro řešení problémů v souladu s čl. 16 odst. 2 splněny nejsou, výbor v návaznosti na rozhodnutí Komise vydá vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyn k výkonu pravomoci odepisovat nebo provádět konverzi v souladu s články 51 a 52 směrnice [].
7. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a podmínky uvedené v čl. 16 odst. 2 jsou rovněž splněny, použije se postup stanovený v čl. 16 odst. 4 až 7.
8. Výbor zajistí, aby vnitrostátní orgány příslušné k řešení vykonávaly pravomoci odepisovat a provádět konverzi způsobem, který vede k těmto výsledkům:
- a) kmenový kapitál tier 1 se snižuje jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše;
- b) jistina příslušných kapitálových nástrojů se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí v požadovaném rozsahu a až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů.
9. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení plní pokyny výboru a vykonávají odepsání nebo konverzi kapitálových nástrojů v souladu s článkem 26.

Článek 19

Obecné zásady pro nástroje k řešení problémů

1. Pokud se výbor rozhodne uplatnit nástroj k řešení problémů na subjekt uvedený v článku 2 a toto opatření k řešení problémů by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, nebo konverzi jejich nároků, výbor vykoná pravomoc odepisovat a provádět konverzi kapitálových nástrojů podle článku 18 bezprostředně před uplatněním nástroje k řešení problémů nebo současně s jeho uplatněním.
2. Nástroje k řešení problémů uvedené v čl. 16 odst. 5 jsou:
 - a) nástroj prodeje obchodních činností;
 - b) nástroj překlenovací instituce;
 - c) nástroj rozdělení aktiv;
 - d) nástroj odepsání závazků.
3. Při přijímání rozhodnutí uvedeného v čl. 16 odst. 5 výbor zohlední:
 - a) aktiva a závazky řešené instituce na základě ocenění podle článku 17;
 - b) likviditu řešené instituce;
 - c) prodejnost franšízové hodnoty řešené instituce vzhledem ke konkurenčním a hospodářským podmínkám na trhu;
 - d) čas, který je k dispozici.
4. S výhradou odstavce 5 lze nástroje k řešení problémů uplatňovat odděleně nebo společně, s výjimkou nástroje rozdělení aktiv, který lze uplatňovat pouze společně s jiným nástrojem k řešení problémů.

Článek 20

Režim řešení problémů

Režim řešení problémů přijatý výborem podle čl. 16 odst. 8 stanoví v souladu s rozhodnutími Komise o rámci pro řešení problémů podle čl. 16 odst. 6 a s rozhodnutím o státní podpoře, pokud je analogicky uplatnitelné, podrobnosti nástrojů k řešení problémů, které se mají uplatnit na řešenou instituci, alespoň pokud jde o opatření uvedená v čl. 21 odst. 2, čl. 22 odst. 2, čl. 23 odst. 2 a čl. 24 odst. 1, a určí konkrétní částky a účely, na které se použije fond.

V průběhu procesu řešení problémů výbor může režim řešení problémů případně pozměnit a aktualizovat vzhledem k okolnostem případu a v rámci pro řešení problémů, o kterém rozhoduje Komise podle čl. 16 odst. 6.

Článek 21

Nástroj prodeje obchodních činností

1. V rámci stanoveném Komisí se nástroj prodeje obchodních činností na kupujícího, jenž není překlenovací institucí, skládá z převodu:
 - a) akcií nebo jiných nástrojů vlastnického práva řešené instituce; nebo
 - b) veškerých nebo vybraných aktiv, práv nebo závazků řešené instituce.

2. Ve vztahu k nástroji prodeje obchodních činností vymezí režim řešení problémů podle čl. 16 odst. 8 zejména:
 - a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny vnitrostátním orgánem příslušným k řešení, a to v souladu s čl. 32 odst. 1, 7 až 11 směrnice [];
 - b) obchodní podmínky, které zohledňují okolnosti, náklady a výdaje vzniklé v souvislosti s režimem řešení problémů, kterými se řídí převod uskutečňovaný vnitrostátní orgánem příslušným k řešení podle čl. 32 odst. 2 až 4 směrnice [];
 - c) zda může být pravomoc k převodu vykonána vnitrostátním orgánem příslušným k řešení v souladu s čl. 32 odst. 5 a 6 směrnice [] více než jednou;
 - d) opatření pro uvedení na trh, jež přijímá vnitrostátní orgán příslušný k řešení ve vztahu k uvedené instituci nebo uvedeným nástrojům, aktivům, právům a závazkům v souladu s čl. 33 odst. 1 a 2 směrnice [];
 - e) zda by splnění uvedených požadavků pro uvedení na trh ze strany vnitrostátního orgánu příslušného k řešení pravděpodobně oslabilo dosažení cíle řešení problémů podle odst. 3.
3. Výbor uplatní nástroj prodeje obchodních činností, aniž by splnil požadavky na uvedení na trh podle odstavce 2 písm. e), pokud rozhodne, že splnění uvedených požadavků by pravděpodobně uškodilo jednomu nebo více z cílů řešení problémů, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) má za to, že existuje podstatné ohrožení finanční stability, způsobené nebo zhoršené úpadkem nebo potenciálním úpadkem řešené instituce;
 - b) má za to, že splnění uvedených požadavků by pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje prodeje obchodních činností při řešení této hrozby nebo dosažení cíle řešení problémů uvedeného v čl. 12 odst. 2 písm. b).

Článek 22

Nástroj překlenovací instituce

1. V rámci stanoveném Komisí se nástroj překlenovací instituce skládá z převodu na překlenovací instituci, jehož předmětem jsou jakékoli:
 - a) akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva vydané jednou nebo více řešenými institucemi;
 - b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jedné nebo více řešených institucí.
2. Režim řešení problémů podle článku 20 vymezí ve vztahu k nástroji překlenovací instituce zejména:
 - a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny na překlenovací instituci vnitrostátním orgánem příslušným k řešení podle čl. 34 odst. 1 až 9 směrnice [];
 - b) opatření přijatá vnitrostátním orgánem příslušným k řešení v souladu s čl. 35 odst. 1 až 3 a odst. 5 až 8 směrnice [], jež se týkají zřízení, fungování a ukončení činnosti překlenovací instituce;

- c) opatření pro uvedení na trh, jež přijímá vnitrostátní orgán příslušný k řešení ve vztahu k překlenovací instituci nebo uvedeným aktivům či závazkům podle čl. 35 odst. 4 směrnice [].
3. Výbor zajistí, aby celková hodnota závazků převáděných na překlenovací instituci ze strany vnitrostátního orgánu příslušného k řešení nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z řešené instituce nebo poskytnutých z jiných zdrojů.

Článek 23

Nástroj rozdělení aktiv

1. V rámci stanoveném Komisí je nástrojem rozdělení aktiv převod aktiv, práv nebo závazků řešené instituce na subjekt pro správu aktiv.
- Subjekt pro správu aktiv je právnickou osobou, jež splňuje všechny tyto požadavky:
- a) je zcela nebo částečně vlastněna nebo je ovládána jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení nebo mechanismus financování řešení;
 - b) byla založena za účelem přijetí části nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více řešených institucí nebo překlenovací instituce.
2. Režim řešení problémů vymezí podle článku 20 ve vztahu k nástroji rozdělení aktiv zejména:
- a) nástroje, aktiva, práva a závazky, jež mají být převedeny vnitrostátním orgánem příslušným k řešení na subjekt pro správu aktiv podle čl. 36 odst. 1 až 4 a 6 až 10 směrnice [];
 - b) protiplnění, za které vnitrostátní orgán příslušný k řešení převede aktiva na subjekt pro správu aktiv v souladu se zásadami stanovenými v článku 17. Toto ustanovení nebrání tomu, aby uvedené protiplnění mělo nominální nebo zápornou hodnotu.

Článek 24

Nástroj odepsání závazků

1. Nástroj odepsání závazků lze uplatnit pro kterýkoli z těchto účelů:
- a) rekapitalizaci subjektu uvedeného v článku 2, jenž splňuje podmínky pro řešení problémů, v rozsahu dostatečném k obnovení jeho schopnosti plnit podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, na něž má povolení podle směrnice 2013/36/ES nebo směrnice 2004/39/ES;
 - b) konverzi na kapitál nebo snížení jistiny dluhů nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny na překlenovací instituci s cílem zajistit uvedené překlenovací instituci kapitál.

V rámci stanoveném Komisí stanoví režim řešení problémů ve vztahu k nástroji odepsání závazků zejména:

- a) celkovou částku, která musí být odepsána ze způsobilých závazků nebo konvertována, v souladu s odstavcem 6;
- b) závazky, jež lze podle odstavců 5 až 13 vyloučit;

- c) cíle a minimální obsah plánu reorganizace obchodních činností, jenž se předkládá podle odstavce 16.
2. Nástroj odepsání závazků lze uplatnit pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), pouze pokud existuje reálná vyhlídka, že uplatněním tohoto nástroje společně s dalšími opatřeními uskutečněnými v souladu s plánem reorganizace obchodních činností podle odstavce 16 se kromě dosažení příslušných cílů řešení problémů obnoví finanční zdraví a dlouhodobá udržitelnost uvedené instituce.
- Není-li podmínka uvedená v první pododstavci splněna, uplatní se nástroje pro řešení uvedené v čl. 19 odst. 2 písm. a), b) a c) a příslušně se použije nástroj odepsání závazků uvedený v čl. 19 odst. 2 písm. d).
3. Odepsání a konverzi nelze provést ve vztahu k těmto závazkům:
- a) pojištěným vkladům;
 - b) zajištěným závazkům včetně krytých dluhopisů;
 - c) veškerým závazkům vzniklým v důsledku toho, že subjekt uvedený v článku 2 má v držení aktiva nebo finanční prostředky klientů, nebo z fiduciárního vztahu mezi subjektem uvedeným v článku 2 coby fiduciárním zmocněncem a jinou osobou coby oprávněným, vztahuje-li se na takového klienta nebo oprávněného ochrana podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva;
 - d) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím s vyloučením subjektů, které jsou součástí stejné skupiny;
 - e) závazkům z účasti v systému označeném v souladu se směrnicí 98/26/ES²³, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní;
 - f) závazkům ke kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, a to ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována právními předpisy ani kolektivní smlouvou;
 - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 písm. b), c) nebo d), nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva upřednostněny.
4. Rozsah nástroje odepsání závazků stanovený v odstavci 3 nebrání ve vhodných případech výkonu pravomoci odepsání závazku ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění přesahující hodnotu aktiv,

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. Května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodu s cennými papíry, Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn. Kryté dluhopisy ve smyslu čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES²⁴ lze tímto ustanovením vyloučit.

5. Za výjimečných okolností lze vyloučit nebo zčásti vyloučit z uplatnění pravomocí odepsat a provádět konverzi některé závazky, jestliže:

- a) bez ohledu na úsilí vynaložené v dobré víře orgánem příslušným k řešení není možné daný závazek odepsat v přiměřené době; nebo
- b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních druhů obchodních činností tak, aby zůstala zachována schopnost řešené instituce pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích; nebo
- c) vyloučení je nezbytně nutné a je přiměřené pro zabránění rozsáhlému šíření problémů, které by vážně narušilo fungování finančních trhů způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie; nebo
- d) uplatnění nástroje odepsání na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z uplatnění tohoto nástroje vyloučeny.

V případě vyloučení nebo částečného vyloučení způsobilého závazku nebo třídy způsobilých závazků je možné s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odepsání nebo konverze u jiných způsobilých závazků, a to za podmínky, že úroveň odepsání a konverze uplatněná u jiných způsobilých závazků respektuje zásadu stanovenou v čl. 13 odst. 1 písm. f).

6. V případě, že by důsledky vyloučení nebo částečného vyloučení způsobilého závazku nebo třídy způsobilých závazků podle odstavce 5 a ztráty, které by byly těmito závazky nesený, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může fond poskytnout řešené instituci příspěvek:

- a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány způsobilými závazky, a na obnovení čisté hodnoty aktiv řešené instituce na nulu v souladu s odst. 1 písm. a);
- b) na nákup akcií či jiných nástrojů vlastnického práva nebo kapitálových nástrojů v řešené instituci za účelem její rekapitalizace v souladu s odst. 1 písm. b).

7. Fond může příspěvek podle odstavce 6 poskytnout pouze tehdy, pokud příspěvek splňuje obě tato kritéria:

- a) akcionáři, držitelé jiných nástrojů vlastnického práva, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků přispěli prostřednictvím odepsání, konverze nebo jinak k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu řešené instituce, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 17 provedeného k okamžiku opatření k řešení problémů;
- b) příspěvek fondu není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu řešené instituce na základě ocenění v souladu s článkem 17 provedeného k okamžiku opatření k řešení problémů.

²⁴

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP).

8. Příspěvek fondu může být financován:
- částkou, kterou má fond k dispozici a která byla získána z příspěvků subjektů uvedených v článku 2 v souladu s článkem 66;
 - částkou, kterou lze získat z příspěvků *ex post* v souladu s článkem 67 během období tří let; a
 - nejsou-li částky podle písmen a) a b) dostačující, částkami získanými z alternativních zdrojů financování v souladu s článkem 69.
9. Za mimořádných okolností může být usilováno o další financování z alternativních zdrojů poté, co:
- bylo dosaženo 5% limitu stanoveného v odst. 7 písm. b); a
 - byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady.
10. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 7 písm. a) a b), lze poskytnout alternativně nebo navíc příspěvek ze zdrojů, které byly získány z příspěvků *ex ante* v souladu s článkem 66 a které nebyly dosud použity.
11. Pro účely tohoto nařízení se nepoužije čl. 38 písm. c) b) pododstavec 5 směrnice [].
12. Při přijímání rozhodnutí podle odstavce 5 se náležitě zohlední:
- zásada, že ztráty by měli nést v první řadě akcionáři a dále pak obecně věřitelé řešené instituce v pořadí dle jejich prioritního postavení;
 - schopnost absorbovat ztráty, která by řešené instituci zůstala v případě, že by daný závazek nebo třída závazků byly vyloučeny;
 - potřeba udržet přiměřené zdroje k financování řešení problémů.
13. Výbor posoudí následující body na základě ocenění v souladu s požadavky článku 17:
- celkovou částku způsobilých závazků, která musí být odepsána, aby byla čistá hodnota aktiv řešené instituce rovna nule;
 - v příslušném případě celkovou částku, ve které musí být způsobilé závazky konvertovány na akcie, aby byl obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 buď řešené instituce nebo překlenovací instituce.
- V případě rozhodnutí o uplatnění nástroje odepsání závazků pro účel uvedený v odst. 1 písm. a) se posouzením uvedeným v prvním pododstavci stanoví částka, v níž musí být způsobilé závazky konvertovány, aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 řešené instituce nebo v příslušném případě překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu fondem pro řešení problémů podle čl. 71 odst. 1 písm. d) a aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v řešenou nebo překlenovací instituci a ta mohla díky tomu nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/ES nebo směrnice 2004/39/ES.
14. Vyloučení podle odstavce 5 lze uplatnit buď tak, že se určitý závazek z odepsání zcela vyloučí, nebo že se omezí rozsah, v jakém se u něj odepsání použije.
15. Pravomoc odepisovat a provádět konverzi musí dodržovat požadavky týkající se přednosti nároků stanovené v článku 15.

16. Vnitrostátní orgán příslušný k řešení musí výboru neprodleně zaslat plán reorganizace obchodní činnosti, který obdrží poté, co správce jmenovaný podle čl. 47 odst. 1 směrnice [] požádá o nástroj odepsání závazků.

Do dvou týdnů od data předložení plánu reorganizace obchodní činnosti předloží orgán příslušný k řešení své posouzení tohoto plánu výboru. Do jednoho měsíce od data předložení plánu reorganizace obchodní činnosti výbor posoudí pravděpodobnost toho, že plán v případě realizace obnoví dlouhodobou životaschopnost subjektu uvedeného v článku 2. Toto posouzení bude provedeno ve shodě s příslušným orgánem.

Pakliže výbor dojde k závěru, že plán povede k dosažení tohoto cíle, povolí vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení, aby uvedený plán schválil v souladu s čl. 47 odst. 5 směrnice []. Pokud výbor nedojde k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, vydá vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení pokyn, aby oznámil uvedené výhrady správci a podle čl. 47 odst. 6 směrnice [] uloží správci, aby plán upravil způsobem, který tyto výhrady řeší. Toto bude provedeno ve shodě s příslušným orgánem.

Vnitrostátní orgán příslušný k řešení zasílá tento pozměněný plán výboru. Výbor vydá vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení pokyn, aby do jednoho týdne oznámil správci závěr výboru o tom, zda upravený plán řeší oznámené výhrady, nebo zda jsou nutné další úpravy.

Článek 25

Monitorování prováděné výborem

1. Výbor bedlivě monitoruje, jak vnitrostátní orgány příslušné k řešení provádějí režim řešení problémů. Pro tyto účely vnitrostátní orgán příslušný k řešení:
- a) spolupracuje s výborem a je mu nápomocen při plnění jeho povinností vyplývajících z monitorování;
 - b) poskytuje v pravidelných lhůtách stanovených výborem přesné, spolehlivé a úplné informace o provádění režimu řešení problémů, uplatňování nástrojů k řešení problémů a výkonu pravomoci k řešení problémů, jež si může výbor vyžádat, včetně informací o:
 - i) operacích a finanční situaci řešené instituce, překlenovací instituce a subjektu pro správu aktiv;
 - ii) zacházení, kterého by se dostalo akcionářům a věřitelům, probíhala-li by likvidace podle běžného úpadkového řízení;
 - iii) jakýchkoli probíhajících soudních řízení, jež souvisí s likvidací aktiv instituce v úpadku, námitkách proti rozhodnutí o řešení problémů a ocenění či souvisejících žalobních návrzích na vyrovnání, jež podali akcionáři či věřitelé;
 - iv) jmenování, odvolání či nahrazení osob provádějících oceňování, správců, účetních, právníků a dalších odborníků, kteří mohou být zapotřebí, aby napomáhali vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení, a informací o plnění jejich povinností;
 - v) veškerých dalších záležitostech, na něž může výbor odkázat;

- vi) rozsahu a způsobu výkonu pravomocí k řešení vyjmenovaných v kapitole V směrnice [] ze strany vnitrostátních orgánů příslušných k řešení;
- vii) hospodářské životaschopnosti, proveditelnosti a provádění plánu reorganizace obchodní činnosti stanoveného podle čl. 24 odst. 16.

Vnitrostátní orgány příslušné k řešení předkládají výboru závěrečnou zprávu o provedení režimu řešení problémů.

2. Výbor může na základě poskytnutých informací vydat vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pokyny, jež se mohou týkat jakýchkoli hledisek provádění režimu řešení problémů, a zejména prvků uvedených v článku 20 a výkonu pravomoci k řešení problémů.
3. Je-li to k dosažení cílů řešení nezbytné, může Komise v návaznosti na doporučení výboru či ze svého vlastního podnětu přezkoumat své rozhodnutí o rámci pro řešení problémů a příslušně jej změnit.

Článek 26

Provádění rozhodnutí o řešení problémů

1. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení přijmou veškerá opatření, jež jsou nezbytná k provedení rozhodnutí o řešení problémů podle čl. 16 odst. 8, a to zejména prostřednictvím výkonu kontroly nad subjekty uvedenými v článku 2, přijetím nezbytných opatření v souladu s článkem 64 směrnice [] a zajištěním toho, že se postupuje v souladu se zárukami stanovenými v uvedené směrnici. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení musí provést veškerá rozhodnutí, jež jim výbor určil.

Za tímto účelem musí využít svou pravomoc podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se uvádí vnitrostátní právní předpisy do souladu se směrnicí [], přičemž jsou vázány podmínkami stanovenými vnitrostátními právními předpisy. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení plně informují výbor o uplatňování těchto pravomocí. Veškerá opatření, jež činí, musí být v souladu s rozhodnutím podle čl. 16 odst. 8.

2. Pokud vnitrostátní orgán příslušný k řešení neprovedl rozhodnutí podle článku 16, či takové rozhodnutí provedl způsobem, kterým není možné dosáhnout cílů řešení problémů podle tohoto nařízení, má výbor pravomoc nařídit řešené instituci, aby:
 - a) převedla vymezená aktiva, práva nebo závazky řešené instituce na jinou osobu;
 - b) požadovala konverzi dluhových nástrojů, které obsahují smluvní podmínky umožňující konverzi, za podmínek stanovených podle článku 18.
3. Řešená instituce plní veškerá rozhodnutí, na která odkazuje odstavec 2. Taková rozhodnutí mají přednost před dřívějšími rozhodnutími přijatými vnitrostátními orgány ve stejné záležitosti.
4. Vnitrostátní orgány se při přijímání opatření ve vztahu k otázkám, na něž se vztahuje rozhodnutí, jež se přijímá podle odstavce 2, musí takovým rozhodnutím řídit.

Kapitola 4

Spolupráce

Článek 27

Závazek spolupráce

1. Výbor informuje Komisi o veškerých opatřeních, jež přijal za účelem přípravy řešení. Pokud jde o veškeré informace obdržené od výboru, jsou členové a zaměstnanci Komise vázáni požadavky na zachovávání služebního tajemství stanovenými v článku 79.
2. Při výkonu svých příslušných pravomocí podle tohoto nařízení výbor, Komise, ECB a vnitrostátní příslušné orgány a orgány příslušné k řešení vzájemně úzce spolupracují. ECB a vnitrostátní příslušné orgány poskytují výboru a Komisi veškeré informace, jež jsou nezbytné k plnění jejich úkolů.
3. Při výkonu svých příslušných pravomocí podle tohoto nařízení výbor, Komise, ECB, vnitrostátní příslušné orgány a vnitrostátní orgány příslušné k řešení vzájemně úzce spolupracují, pokud jde o plánování řešení a fáze rané intervence a řešení podle článků 7 až 26. ECB a vnitrostátní příslušné orgány poskytují výboru a Komisi veškeré informace, jež jsou nezbytné k plnění jejich úkolů.
4. Výbor jmenuje pro účely tohoto nařízení svého zástupce pro případ, že ECB pozve zástupce výboru, aby se účastnil jednání Rady dohledu ECB zřízené v souladu se článkem 19 nařízení Rady (EU) č. [].
5. Výbor jmenuje pro účely tohoto nařízení svého zástupce, který se bude účastnit jednání výboru k řešení problémů Evropského orgánu pro bankovníctví zřízeného podle článku 113 směrnice [].
6. Výbor úzce spolupracuje s Evropským nástrojem finanční stability (EFSF) a s Evropským mechanismem stability (ESM), zejména v těch případech, kdy EFSF či ESM poskytly nebo pravděpodobně poskytnou přímou či nepřímou finanční pomoc subjektům usazeným v zúčastněném členském státě, a to zejména za výjimečných okolností, jež jsou uvedeny v čl. 24 odst. 9.
7. Výbor a ECB uzavřou memorandum o porozumění, v němž bude obecným způsobem uvedeno, jak spolu budou podle odstavce 2 spolupracovat. Memorandum podléhá pravidelnému přezkumu a za náležitého zacházení s důvěrnými informacemi se zveřejňuje.

Článek 28

Výměna informací v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů bank

1. Výbor i vnitrostátní orgány příslušné k řešení mají povinnost v dobré víře spolupracovat a povinnost vyměňovat si informace.
2. Výbor poskytuje Komisi veškeré informace, jež jsou nezbytné k plnění úkolů podle tohoto nařízení, a příslušně i článku 107 SFEU.

Článek 29

Spolupráce v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů bank a úprava v případě skupin

Ustanovení čl. 12 odst. 4, 5, 6 a 15 a články 80 až 83 směrnice [] se na vztahy mezi vnitrostátními orgány příslušnými k řešení zúčastněných členských států nepoužijí. Místo toho se použijí příslušná ustanovení tohoto nařízení.

Článek 30

Spolupráce s nezúčastněnými členskými státy

Pokud jsou součástí skupiny subjekty usazené v zúčastněných členských státech zároveň se subjekty z nezúčastněných členských států, bude výbor, aniž je tím dotčeno jakékoli schválení ze strany Komise podle tohoto nařízení, zastupovat vnitrostátní orgány příslušné k řešení zúčastněných členských států pro účely spolupráce s nezúčastněnými členskými státy podle článků 7, 8, 11, 12, 15, 50 a 80 až 83 směrnice [].

Článek 31

Spolupráce s orgány třetích zemí

Komise a výbor v rámci svých příslušných pravomocí mají výlučnou odpovědnost za uzavírání nezávazných ujednání o spolupráci jménem vnitrostátních orgánů příslušných k řešení ze zúčastněných členských států, jež jsou uvedena v čl. 88 odst. 4 směrnice [], a za jejich oznamování podle odstavce 6 uvedeného článku.

Kapitola 5

Pravomoc k šetření

Článek 32

Žádosti o informace

1. Pro účely provádění úkolů uvedených v člancích 7, 8, 11, 16 a 17 může výbor buď přímo, nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů příslušných k řešení požadovat od dále uvedených právnických nebo fyzických osob, aby poskytly veškeré informace, jež jsou nezbytné k provádění úkolů, jež mu byly svěřeny tímto nařízením:
 - a) subjekty uvedené v článku 2;
 - b) zaměstnanci subjektů uvedených v článku 2;
 - c) třetí strany, na které subjekty uvedené v článku 2 převedly funkce nebo činnosti v rámci outsourcingu.
2. Subjekty uvedené v článku 2 a veškeré osoby uvedené v odst. 1 písm. b) mají povinnost poskytnout informace, o něž bylo podle odstavce 1 požádáno. Ustanovení o zachování služebního tajemství nezakládají pro tyto subjekty a osoby výjimku z povinnosti poskytnout požadované informace. Poskytnutí požadovaných informací se nepovažuje za porušení služebního tajemství.

3. Pokud výbor získává informace přímo od takových subjektů a osob, zpřístupní tyto informace dotyčným vnitrostátním orgánům příslušným k řešení.
4. Výbor musí být schopen získávat průběžně jakékoli informace týkající se kapitálu, likvidity, aktiv a závazků, pokud jde o jakoukoli instituci, na níž se uplatňují jeho pravomoci k řešení problémů, jež jsou podstatné z hlediska účelů řešení problémů.
5. Výbor, příslušné orgány a vnitrostátní orgány příslušné k řešení mohou uzavřít memorandum o porozumění, jež bude upravovat postup pro výměnu informací.
6. Příslušné orgány, včetně případně ECB a vnitrostátní orgány příslušné k řešení spolupracují s výborem, aby ověřily, zda jsou některé nebo všechny z požadovaných informací již k dispozici. Pokud takové informace k dispozici jsou, příslušné orgány, včetně případně ECB nebo vnitrostátních orgánů příslušných k řešení je poskytnou výboru.

Článek 33

Obecná šetření

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou uvedeny v člancích 7, 8, 11, 16 a 17, a podle dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může výbor provádět veškerá nezbytná šetření všech osob uvedených v čl. 32 odst. 1 usazených nebo nacházejících se v zúčastněném členském státě.

Za tím účelem je výbor oprávněn:

- a) požadovat předložení dokumentů;
 - b) zkoumat účetní knihy a záznamy osob uvedených v čl. 32 odst. 1 a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;
 - c) získávat písemná nebo ústní vysvětlení od všech osob uvedených v čl. 32 odst. 1 nebo jejich zástupců nebo zaměstnanců;
 - d) vyslechnout jakoukoli jinou osobu, která s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření.
2. Osoby uvedené v čl. 32 odst. 1 se podrobí šetřením zahájeným na základě rozhodnutí výboru.

Jestliže nějaká osoba brání v provádění šetření, vnitrostátní orgán příslušný k řešení v zúčastněném členském státě, v němž se nacházejí příslušné prostory, poskytne v souladu s vnitrostátními předpisy nezbytnou pomoc, včetně umožnění přístupu výboru do provozních prostor právnických osob uvedených v čl. 32 odst. 1, aby mohla být výše uvedená práva vykonána.

Článek 34

Kontroly na místě

1. V zájmu plnění úkolů, které jsou uvedeny v člancích 7, 8, 11, 16 a 17, a podle dalších podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie může výbor po předběžném vyrozumění dotčených vnitrostátních orgánů příslušných k řešení provádět veškerá nezbytná šetření v provozních prostorách všech právnických osob uvedených v čl. 32 odst. 1. Vyžaduje-li to řádné provedení a účinnost kontroly, může

výbor provést kontrolu na místě bez předchozího ohlášení uvedeným právníckým osobám.

2. Úředníci výboru a další osoby pověřené výborem k provádění kontrol na místě smějí vstupovat do všech provozních prostor a na pozemky právníckých osob, kterých se rozhodnutí výboru podle čl. 32 odst. 2 ohledně šetření týká, a mají veškeré pravomoci stanovené v čl. 32 odst. 1.
3. Právnícké osoby uvedené v čl. 32 odst. 1 podléhají kontrolám na místě na základě rozhodnutí výboru.
4. Úředníci a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované vnitrostátními orgány příslušnými k řešení ve členském státě, na jehož území má kontrola probíhat, poskytují za dohledu a koordinace ze strany výboru aktivní pomoc jeho úředníkům a dalším osobám pověřeným výborem. Za tímto účelem mají pravomoci stanovené v odstavci 2. Úředníci vnitrostátních orgánů příslušných k řešení v zúčastněném členském státě mají rovněž právo účastnit se kontrol na místě.
5. Pokud úředníci výboru a další doprovázející osoby pověřené nebo jmenované výborem zjistí, že určitá osoba odmítá kontrolu nařízenou podle odstavce 1, vnitrostátní orgán příslušný k řešení v zúčastněném členském státě jim poskytne nezbytnou pomoc v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Tato pomoc zahrnuje v rozsahu nezbytném pro provedení kontroly zapečetění provozních prostor a účetních knih nebo záznamů. Nemá-li dotýčný vnitrostátní orgán příslušný k řešení uvedenou pravomoc, uplatní svou pravomoc vyžádat si nezbytnou pomoc od jiných vnitrostátních orgánů příslušných k řešení.

Článek 35

Povolení justičního orgánu

1. Jestliže kontrola na místě podle čl. 34 odst. 1 a 2 nebo poskytnutí pomoci podle čl. 34 odst. 5 vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení justičního orgánu, musí být o takové povolení požádáno.
2. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 1, vnitrostátní justiční orgán kontroluje, zda je rozhodnutí výboru pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při kontrole přiměřenosti těchto donucovacích opatření může vnitrostátní justiční orgán požádat výbor o podrobné vysvětlení, a to zejména ve vztahu k důvodům, na jejichž základě má výbor podezření, že došlo k porušení aktů uvedených v článku 26, a závažnosti tohoto podezření ohledně porušení a povahy účasti osoby, jíž se donucovací opatření týkají. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí přezkoumávat nezbytnost kontroly ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze spisu výboru. Zákonnost rozhodnutí výboru přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Kapitola 6

Sankční pravomoc

Článek 36

Pokuty

1. Pokud výbor zjistí, že subjekt uvedený v článku 2 porušil z úmyslu či nedbalosti některou z povinností, jež jsou uvedeny v odstavci 2, vydá výbor dotčenému vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení pokyn, aby uložil příslušnému subjektu uvedenému v článku 2 v souladu se směrnicí [] pokutu.
Jakékoli porušení povinnosti, jehož se takový subjekt dopustil, se považuje za úmyslné, jsou-li k dispozici objektivní skutečnosti, jež prokazují, že takový subjekt nebo jeho užší vedení jednaly ve snaze porušit povinnost.
2. Pokuty lze uložit subjektům uvedeným v článku 2 za porušení následujících povinností:
 - a) pokud nepředloží požadované informace v souladu s článkem 32;
 - b) pokud se nepodrobí obecnému šetření podle článku 33 či kontrole na místě a nepředloží požadované informace v souladu s článkem 32;
 - c) pokud neposkytnou příspěvek fondu podle článků 66 a 67;
 - d) pokud nesplní rozhodnutí, které je jim výborem určeno podle článku 24.
3. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení zveřejňují veškeré pokuty uložené podle odstavce 1. Pokud by byly zveřejněním dotčené strany nepřiměřeně poškozeny, zveřejní vnitrostátní orgán příslušný k řešení sankce bez uvedení totožnosti stran.
4. Výbor vydá za účelem zavedení soudržných, účinných a účelných postupů prosazování, a aby zajistil společné, jednotné a soudržné uplatňování tohoto nařízení pokyny o ukládání pokut či penále, jež budou určeny vnitrostátním orgánům příslušným k řešení.

Článek 37

Penále

1. Výbor vydá dotčenému vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení pokyn, aby uložil penále příslušnému subjektu uvedenému v článku 2 v souladu se směrnicí [], aby přinutil:
 - a) úvěrovou instituci ke splnění rozhodnutí přijatého na základě článku 32;
 - b) osobu uvedenou v čl. 32 odst. 1 k předložení úplných informací, o něž bylo požádáno na základě rozhodnutí podle uvedeného článku;
 - c) osobu uvedenou v čl. 33 odst. 1, aby se podrobila šetření, a zejména aby poskytla příslušné záznamy, údaje, postupy a jakékoli další požadované materiály a aby doplnila a opravila další informace poskytnuté v rámci šetření, které bylo zahájeno na základě rozhodnutí přijatého podle uvedeného článku;

- d) osobu uvedenou v čl. 34 odst. 1, aby se podrobila kontrole na místě, jež byla nařízena rozhodnutím přijatým na základě uvedeného článku;
2. Penále musí být účinné a přiměřené. Penále se ukládá denní sazbou až do okamžiku, kdy dotčená úvěrová instituce či osoba splní příslušná rozhodnutí, na něž se odkazuje v odst. 1 písm. a) až d).
 3. Penále lze uložit po dobu nejdéle šesti měsíců.

ČÁST III INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

HLAVA I

VÝBOR

Článek 38

Právní status

1. Zřizuje se jednotný výbor pro řešení problémů. Výbor je agenturou Evropské unie, která má zvláštní strukturu, jež odpovídá jeho úkolům. Výbor má právní subjektivitu.
2. Výbor požívá v každém z členských států co nejširší právní způsobilost, jež je přiznána vnitrostátními právními předpisy právními osobám. Výbor zejména může nabývat či zcizovat movitý či nemovitý majetek a být stranou soudního řízení.
3. Výbor zastupuje jeho výkonný ředitel.

Článek 39

Složení

1. Výbor je složen z:
 - a) výkonného ředitele;
 - b) zástupce výkonného ředitele;
 - c) člena jmenovaného Komisí;
 - d) člena jmenovaného ECB;
 - e) člena, jehož jmenuje každý ze zúčastněných členských států, který zastupuje vnitrostátní orgán příslušný k řešení.
2. Funkční období výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele a členů výboru jmenovaných Komisí a ECB je pětileté. Podle čl. 53 odst. 6 není toto funkční období obnovitelné.
3. Správní a řídicí strukturu výboru tvoří:
 - a) plenární zasedání výboru, na kterém jsou vykonávány úkoly stanovené v článku 47;
 - b) výkonné zasedání výboru, na kterém jsou vykonávány úkoly stanovené v článku 51;
 - c) výkonný ředitel, který provádí úkoly stanovené v článku 53.

Článek 40

Soulad s právem Unie

Výbor jedná v souladu s právem Unie, a to zejména v souladu s rozhodnutími Komise podle tohoto nařízení.

Článek 41

Odpovědnost

1. Výbor je podle odstavců 2 až 8 zodpovědný za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
2. Výbor každý rok předkládá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru zprávu o provádění úkolů, jež mu byly na základě tohoto nařízení svěřeny.
3. Výkonný ředitel tuto zprávu předloží při veřejném zasedání Evropskému parlamentu a Radě.
4. Na žádost Evropského parlamentu se výkonný ředitel zúčastní slyšení ohledně provádění svých úkolů v oblasti řešení problémů před příslušnými výbory Evropského parlamentu.
5. Na žádost Rady se může výkonný ředitel vyjádřit v Radě k otázkám, jež se týkají provádění jeho úkolů v oblasti řešení problémů.
6. Výbor odpoví ústně nebo písemně na otázky, které mu položí Evropský parlament nebo Rada, v souladu se svými postupy a za přítomnosti zástupců kteréhokoli zúčastněného členského státu, jehož měnou není euro.
7. Jsou-li taková jednání nezbytná pro výkon pravomocí Evropského parlamentu podle Smlouvy, vede výkonný ředitel na žádost za zavřenými dveřmi důvěrná ústní jednání o svých úkolech s předsedou a místopředsedy příslušného výboru Evropského parlamentu. Evropský parlament a výbor uzavřou dohodu o podrobných pravidlech organizace těchto jednání, a to za účelem zajištění plné důvěrnosti v souladu s požadavky na důvěrnost, které ECB coby příslušnému orgánu ukládají příslušné právní předpisy Unie.
8. Výbor za podmínek stanovených v SFEU spolupracuje při všech šetřeních prováděných Evropským parlamentem. Výbor a Evropský parlament uzavřou vhodná ujednání o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které výboru svěřuje toto nařízení. Tato ujednání se týkají mimo jiné přístupu k informacím, spolupráce při šetření a informací o postupu při výběru výkonného ředitele.

Článek 42

Vnitrostátní parlamenty

1. Vzhledem ke zvláštní povaze úkolů výboru mohou vnitrostátní parlamenty zúčastněných členských států prostřednictvím vlastních postupů požádat výbor, aby písemně odpověděl na připomínky nebo otázky, které mu v souvislosti s jeho úkoly podle tohoto nařízení předložily.

2. Vnitrostátní parlament zúčastněného členského státu může vyzvat výkonného ředitele, aby se zúčastnil výměny názorů týkající se řešení problémů úvěrové instituce v daném členském státě spolu se zástupcem vnitrostátního orgánu příslušného k řešení.
3. Tímto nařízením není dotčena odpovědnost vnitrostátních orgánů příslušných k řešení ve vztahu k vnitrostátním parlamentům podle vnitrostátních právních předpisů za plnění úkolů, jež nebyly svěřeny tímto nařízením výboru či Komisi.

Článek 43

Nezávislost

1. Při plnění úkolů, které jsou jim svěřeny tímto nařízením, jednají výbor a vnitrostátní orgány příslušné k řešení nezávisle a sledují obecný zájem.
2. Členové výboru, na které odkazuje čl. 40 odst. 2, jednají nezávisle a objektivně v zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či subjektů Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Článek 44

Sídlo

Sídlem výboru je Brusel v Belgii.

HLAVA II

PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VÝBORU

Článek 45

Účast na plenárním zasedání

Plenárních zasedání se účastní všichni členové výboru.

Článek 46

Úkoly

1. Na svém plenárním zasedání výbor:
 - a) přijme každoročně do 30. listopadu roční pracovní program výboru na nadcházející rok v souladu s čl. 49 odst. 1 na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Evropské centrální bance;
 - b) přijme roční rozpočet výboru v souladu s čl. 59 odst. 2;
 - c) rozhoduje o dobrovolných výpůjčkách v rámci mechanismů financování v souladu s článkem 68, vzájemném využívání vnitrostátních mechanismů financování podle článku 72 a o půjčkách ve prospěch systému pojištění vkladů podle článku 73;

- d) přijímá výroční zprávu o činnosti výboru podle článku 42. V této zprávě je podrobně zdůvodněno plnění rozpočtu;
- e) přijme finanční pravidla podle článku 61, jimiž se bude výbor řídit;
- f) přijímá strategii pro boj proti podvodům, jež odpovídá riziku podvodů, přičemž se zohlední náklady a přínosy opatření, jež mají být přijata;
- g) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů;
- h) přijímá svůj jednací řád;
- i) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům výboru pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád ostatních zaměstnanců svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy²⁵ („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- j) přijímá vhodná prováděcí pravidla k provedení služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- k) na základě služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců jmenuje účetního, který je při plnění svých povinností funkčně nezávislý;
- l) přijímá vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích z vnitřních či externích auditních zpráv a hodnocení, jakož i z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);
- m) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se zřízení a případně příslušných změn vnitřních struktur výboru.

2. Na svém plenárním zasedání přijímá výbor podle článku 110 služebního řádu rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a na základě článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým přenesou příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn tyto pravomoci přenést na další osoby.

Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může výbor na svém plenárním zasedání rozhodnutím dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí, které výkonný ředitel přenesl na další osoby, a může tyto pravomoci vykonávat sám nebo je může přenést na jednoho ze svých členů nebo na jiného zaměstnance než na výkonného ředitele

Článek 47

Plenární zasedání výboru

1. Plenární zasedání výboru svolává výkonný ředitel.
2. Každoročně se konají minimálně dvě řádná plenární zasedání výboru. Kromě toho je výbor svoláván z podnětu výkonné ředitele, na žádost Komise, či minimálně jedné třetiny svých členů.
3. Výbor může případně přizvat k účasti na svých plenárních zasedáních pozorovatele.

4. Pro plenární zasedání poskytuje výbor sekretariát.

Článek 48

Postup rozhodování

1. Na svém plenárním zasedání přijímá výbor svá rozhodnutí prostou většinou svých členů. Rozhodnutí, na něž odkazuje čl. 47 odst. 1 písm. c), se přijímají dvoutřetinovou většinou jeho členů.
2. Výkonný ředitel se účastní hlasování.
3. Výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Jednací řád stanoví podrobněji postup při hlasování, zejména podmínky, za jakých může jeden člen jednat jménem jiného člena, a případně rovněž pravidla upravující schopnost usnášení.

HLAVA III

VÝKONNÁ ZASEDÁNÍ VÝBORU

Článek 49

Účast na výkonných zasedáních

1. Za podmínek podle odstavců 2 a 3 se členové výboru, na něž odkazuje čl. 39 odst. 1 písm. a) až d), účastní výkonných zasedání výboru.
2. Při jednání o subjektu, na který se odkazuje v článku 2 či skupině subjektů, jež je usazena pouze v jednom zúčastněném členském státě, se jednání a postupu rozhodování podle čl. 52 odst. 1 a 3 účastní rovněž člen jmenovaný uvedeným členským státem.
3. Při jednání o přeshraniční skupině se jednání a postupu rozhodování podle čl. 52 odst. 2 a 3 účastní člen jmenovaný členských státem, v němž se nachází orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, jakož i členové, kteří jsou jmenováni členskými státy, v nichž je usazen dceřiný podnik či subjekt podléhající dohledu na konsolidovaném základě.

Článek 50

Úkoly

1. Plenárnímu zasedání výboru je nápomocen výbor ve složení pro výkonné zasedání.
2. Na svém výkonném zasedání výbor:
 - a) připravuje rozhodnutí, která mají být přijata na plenárním zasedání výboru;
 - b) přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení.

To zahrnuje:

 - i) poskytování jakýchkoli příslušných informací Komisi, a to co nejdříve, aby mohla posoudit a přijmout odůvodněné rozhodnutí podle čl. 16 odst. 6.
 - ii) rozhodování o části II rozpočtu fondu příslušející výboru.

3. Je-li to třeba, může výbor na svém výkonném zasedání přijmout určitá prozatímní rozhodnutí jménem výboru ve složení pro plenární zasedání, a to zejména ve věcech administrativního řízení, včetně rozpočtových záležitostí.
4. Výkonné zasedání výboru je svoláváno z podnětu výkonného ředitele či na žádost jeho členů.
5. Výbor stanoví na svém plenárním zasedání jednací řád pro výkonná zasedání výboru.

Článek 51

Postup rozhodování

1. Při jednání o jednotlivém subjektu či skupině, jež jsou usazeny pouze v jednom zúčastněném členském státě, rozhoduje výbor na svých výkonných zasedáních prostou většinou přítomných členů. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas výkonného ředitele.
2. Při jednání o přeshraniční skupině rozhoduje výbor na svých výkonných zasedáních prostou většinou hlasů přítomných členů. Členové výboru, na něž odkazuje čl. 39 odst. 2, a člen jmenovaný členským státem, v němž se nachází orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, mají po jednom hlasu. Zbývající přítomní členové mají hlasovací právo, jež se rovná podílu z jednoho hlasu a počtu vnitrostátních orgánů příslušných k řešení v těch členských státech, v nichž je usazen dceřiný podnik nebo subjekt podléhající konsolidovanému dohledu. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas výkonného ředitele.
3. Až do okamžiku, kdy je dosažen objem finančních prostředků podle článku 65, může člen jmenovaný členským státem vyžadovat, aby se uskutečnilo další jednání výboru, pokud se projednávané rozhodnutí týká fiskální odpovědnosti takového členského státu.
4. Výbor na svém výkonném zasedání přijme a zveřejní jednací řád pro výkonné zasedání.

Zasedání výboru ve složení pro výkonné zasedání svolává výkonný ředitel, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost dvou členů, přičemž zasedání předsedá výkonný ředitel. Výbor může případně přizvat k účasti na svém výkonném zasedání pozorovatele.

HLAVA IV

VÝKONNÝ ŘEDITEL A ZÁSTUPCE VÝKONNÉHO ŘEDITELE

Článek 52

Jmenování a úkoly

1. V čele výboru stojí výkonný ředitel na plný úvazek, který nezastává žádné funkce na vnitrostátní úrovni.
2. Výkonný ředitel je odpovědný za:
 - a) přípravu práce výboru na jeho plenárních a výkonných zasedáních a za svolávání a předsedání jeho jednání;

- b) všechny personální otázky;
 - c) záležitosti spojené s běžnou správou;
 - d) plnění rozpočtu výboru v souladu s čl. 59 odst. 3;
 - e) řízení výboru;
 - f) provádění ročního pracovního programu výboru;
 - g) výkonný ředitel vypracuje každý rok návrh zprávy s oddílem o činnostech výboru zaměřených na řešení problémů a oddílem o finančních a správních záležitostech.
3. Výkonnému řediteli je nápomocen zástupce výkonného ředitele.
V nepřítomnosti výkonného ředitele vykonává jeho funkce zástupce výkonného ředitele.
4. Výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele jsou jmenováni na základě zásluh, kvalifikace, znalostí bankovních a finančních záležitostí a zkušeností s finančním dohledem a regulací.
5. Komise navrhne seznam kandidátů na jmenování výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele po vyslechnutí výboru na jeho plenárním zasedání. Výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele jmenuje Rada po slyšení v Evropském parlamentu.
6. Odchylně od čl. 39 odst. 2 je funkční období prvního zástupce výkonného ředitele jmenovaného po vstupu tohoto nařízení v platnost tříleté; toto funkční období je možno jednou obnovit na období pěti let. Výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele zůstávají ve funkci až do jmenování svých nástupců.
7. Výkonný ředitel nebo zástupce výkonného ředitele, jejichž funkční období bylo prodlouženo, se na konci celkového funkčního období nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.
8. Pokud výkonný ředitel nebo zástupce výkonného ředitele přestane splňovat podmínky pro výkon svých povinností nebo se dopustil závažného pochybení, může Rada na návrh Komise po slyšení v Evropském parlamentu výkonného ředitele nebo zástupce výkonného ředitele funkce zbavit.

Článek 53

Nezávislost

1. Výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele vykonávají své úkoly v souladu s rozhodnutími Komise a výboru.
Při jednáních a postupu rozhodování v rámci výboru výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od institucí či orgánů Unie, ale vyjadřují vlastní názory a hlasují nezávisle. Při uvedených jednáních a postupu rozhodování zástupce výkonného ředitele nepodléhá pravomoci výkonného ředitele.
2. Žádný členský stát ani jiný veřejný nebo soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele při plnění jejich úkolů.

3. Po ukončení funkčního období je výkonný ředitel a zástupce výkonného ředitele v souladu se služebním řádem podle čl. 78 odst. 6 nadále vázán povinnostmi čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod.

HLAVA V

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 54

Zdroje

Výbor je odpovědný za vyčlenění potřebných finančních a lidských zdrojů na provádění úkolů, které jsou mu svěřeny tímto nařízením.

Článek 55

Rozpočet

1. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů výboru, které se uvedou v rozpočtu výboru.
2. Rozpočet výboru musí být vyrovnaný co do příjmů a výdajů.
3. Rozpočet obsahuje dvě části: část I pro správu výboru a část II pro fond.

Článek 56

Část I rozpočtu pro správu výboru

1. Příjmy části I rozpočtu tvoří roční příspěvky, které jsou nezbytné ke krytí správních výdajů v souladu s čl. 62 odst. 1 písm. a).
2. Výdaje části I rozpočtu zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

Článek 57

Část II rozpočtu pro fond

1. Příjmy části II rozpočtu tvoří zejména:
 - a) příspěvky hrazené institucemi usazenými v zúčastněných členských státech v souladu s článkem 62, s výjimkou ročního příspěvku uvedeného v čl. 62 odst. 1 písm. a);
 - b) úvěry získané z jiných mechanismů financování k řešení problémů v nezúčastněných členských státech v souladu s čl. 68 odst. 1;

- c) úvěry získané od finančních institucí nebo jiných třetích stran v souladu s článkem 69;
 - d) výnosy z investovaných částek uložených ve fondu v souladu s článkem 70.
2. Výdaje části II rozpočtu tvoří zejména:
- a) výdaje na účely uvedené v článku 71;
 - b) investice v souladu s článkem 70;
 - c) úroky placené z úvěrů získaných z jiných mechanismů financování k řešení problémů v nezúčastněných členských státech v souladu s čl. 68 odst. 1;
 - d) úroky placené z úvěrů získaných od finančních institucí nebo jiných třetích stran v souladu s článkem 69.

Článek 58

Sestavení a plnění rozpočtu

1. Výkonný ředitel sestaví každoročně do 15. února odhad příjmů a výdajů výboru na následující rok a nejpozději do 31. března jej předá ke schválení výboru na jeho plenárním zasedání.
2. Na základě odhadu přijme výbor na plenárním zasedání rozpočet výboru. V případě potřeby se rozpočet náležitě upraví.
3. Rozpočet výboru plní výkonný ředitel.

Článek 59

Audit a kontrola

1. V rámci výboru se zřizuje funkce interního auditora, která musí být vykonávána v souladu s příslušnými mezinárodními normami. Interní auditor jmenovaný výborem mu odpovídá za prověřování řádného fungování systémů a postupů výboru pro plnění rozpočtu.
2. Interní auditor radí výboru v otázkách rizik tím, že vydává nezávislá stanoviska ke kvalitě řídicích a kontrolních systémů a doporučení ke zlepšení podmínek provádění operací a k podpoře řádného finančního řízení.
3. Odpovědnost za zavedení vnitřních kontrolních systémů a postupů, které jsou vhodné pro výkon jeho úkolů, nese výbor.

Článek 60

Předkládání účetní závěrky a absolutorium

1. Výkonný ředitel jedná jako schvalující úředník.
2. Do 1. března po ukončení každého rozpočtového roku zašle účetní výboru Účetnímu dvoru prozatímní účetní závěrku.
3. Do 31. března každého roku předá výbor na svém výkonném zasedání Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru prozatímní účetní závěrku výboru za předcházející rozpočtový rok.

4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímní účetní závěrce výboru vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku výboru a předloží ji výboru na jeho plenárním zasedání ke schválení.
5. Do 1. července po ukončení každého rozpočtového roku zašle výkonný ředitel konečnou účetní závěrku Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
6. Do 30. září zašle výkonný ředitel Účetnímu dvoru odpověď k jeho vyjádření.
7. Do 15. listopadu následujícího roku se konečná účetní závěrka zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
8. Výbor na svém plenárním zasedání udělí výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu.
9. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost všechny informace, které jsou požadovány v souvislosti s účetní závěrkou výboru.

Článek 61

Finanční pravidla

Výbor po konzultaci s Účetním dvorem Unie a Komisí přijme vnitřní finanční pravidla, jimiž se stanoví zejména postup pro sestavení a plnění jeho rozpočtu.

Je-li to slučitelné se zvláštním charakterem výboru, finanční pravidla vycházejí z rámcového finančního nařízení přijatého pro subjekty zřízené podle Smlouvy o fungování Evropské unie v souladu s článkem 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie²⁶.

Článek 62

Příspěvky

1. Subjekty uvedené v článku 2 přispívají do rozpočtu výboru v souladu s tímto nařízením a akty v přenesené pravomoci o příspěvcích přijatými podle odstavce 5. Příspěvky tvoří:
 - a) roční příspěvky, které jsou nezbytné ke krytí správních výdajů;
 - b) roční příspěvky *ex ante*, které jsou nezbytné pro dosažení cílové výše prostředků fondu stanovené v článku 65 a vypočtené v souladu s článkem 66;
 - c) mimořádné příspěvky *ex post* vypočtené v souladu s článkem 67.
2. Výše příspěvků musí být stanovena tak, aby příjmy z nich byly v zásadě dostatečné pro zajištění každoročně vyrovnaného rozpočtu výboru a pro plnění úlohy fondu.
3. Výši příspěvků, které má každý subjekt uvedený v článku 2 uhradit, stanoví výbor v souladu s akty v přenesené pravomoci podle odstavce 5 v rozhodnutí určeném dotčeným subjektům. Výbor používá procedurální pravidla, pravidla pro podávání zpráv a další pravidla, aby byly příspěvky uhrazeny včas a v plné výši.
4. Objem prostředků získaných v souladu s odstavci 1, 2 a 3 se použije pouze pro účely tohoto nařízení.

²⁶ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

5. Komise je v souladu s článkem 82 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci o příspěvcích s cílem:
- určit druh příspěvků a situace, v nichž je třeba příspěvky hradit, způsob výpočtu výše příspěvků a jejich platby;
 - upřesnit registrační a účetní pravidla, pravidla vykazování a jiná pravidla uvedená v odstavci 3, která jsou nezbytná pro zajištění včasné úhrady příspěvků v plné výši;
 - stanovit systém příspěvků pro instituce, kterým bylo povoleno vykonávat činnost poté, co fond dosáhl své cílové výše;
 - stanovit roční příspěvky, které jsou nezbytné ke krytí správních výdajů výboru předtím, než začne plnohodnotně pracovat.

Článek 63

Opatření proti podvodům

- V zájmu usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání podle nařízení (ES) č. 1073/1999 přistoupí výbor do šesti měsíců od zahájení své práce k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a s použitím vzoru uvedeného v příloze k této dohodě přijme vhodné předpisy, které se budou vztahovat na všechny jeho zaměstnance.
- Účetní dvůr je oprávněn provádět formou kontroly dokumentů a kontroly na místě audit u příjemců, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od výboru obdrželi finanční prostředky Unie.
- OLAF může provádět šetření včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (ES) č. 1073/1999 a nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 s cílem stanovit, zda v souvislosti se zakázkou financovanou výborem nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

Kapitola 2

Jednotný fond pro řešení problémů bank

ODDÍL 1

ZŘÍZENÍ FONDU

Článek 64

Obecná ustanovení

- Zřizuje se jednotný fond pro řešení problémů bank.
- Výbor používá fond pouze pro účely zajištění účinného uplatňování nástrojů a pravomocí k řešení problémů podle části II hlavy I a v souladu s cíli řešení problémů

a se zásadami řešení problémů uvedenými v člancích 12 a 13. Rozpočet Unie nenese za žádných okolností odpovědnost za výdaje nebo ztráty fondu.

3. Vlastníkem fondu je výbor.

Článek 65

Cílová výše financování

1. Nejpozději do deseti let od vstupu tohoto nařízení v platnost dosáhnou dostupné finanční prostředky fondu výše nejméně 1 % hodnoty vkladů všech úvěrových institucí povolených v zúčastněných členských státech, které jsou pojištěné podle směrnice 94/19/ES.
2. Během počátečního období uvedeného v odstavci 1 se příspěvky do fondu vypočtené v souladu s článkem 66 a získané v souladu s článkem 62 rozdělí v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové výše, ledaže mohou být v závislosti na okolnostech vzhledem k příznivým tržním podmínkám nebo potřebám financování uhrazeny dříve.
3. Výbor může počáteční období prodloužit na maximálně čtyři roky, jestliže fondu vzniknou kumulované výdaje překračující 0,5 % celkové výše uvedené v odstavci 1.
4. Jestliže po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 jsou dostupné finanční prostředky nižší než cílová výše stanovená v odstavci 1, příspěvky vypočtené v souladu s článkem 66 se vybírají, dokud není dosaženo cílové výše. Pokud dostupné finanční prostředky mají objem nižší než polovinu cílové výše, roční příspěvky nesmí být nižší než jedna čtvrtina cílové výše.
5. Komise je v souladu s článkem 82 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit:
 - a) kritéria pro časové rozložení příspěvků do fondu vypočtených podle odstavce 2;
 - b) okolnosti, za nichž je možno uspišit platbu příspěvků podle odstavce 2;
 - c) kritéria k určení počtu let, o něž lze v souladu s článkem 3 prodloužit původní období podle odstavce 1;
 - d) kritéria ke stanovení ročních příspěvků podle odstavce 4.

Článek 66

Příspěvky ex ante

1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se vybírají alespoň jednou ročně a vypočítají se v poměrné výši k celkové hodnotě jejích závazků bez započtení kapitálu a pojištěných vkladů vzhledem k úhrnným závazkům bez započtení kapitálu a pojištěných vkladů všech institucí povolených na území zúčastněných členských států.

Tyto příspěvky se upraví v poměru k rizikovému profilu každé instituce v souladu s kritérii upřesněnými v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 94 odst. 7 směrnice [].

2. Dostupné finanční prostředky, které se zohlední za účelem dosažení cílové výše financování stanovené v článku 65, mohou zahrnovat platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému použití výborem k účelům uvedeným v čl. 71 odst. 1. Podíl těchto neodvolatelných platebních příslibů nepřekročí 30 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s odstavcem 1.
3. Komise je v souladu s článkem 82 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit:
 - a) metodu výpočtu jednotlivých příspěvků uvedených v odstavci 1;
 - b) kvalitu krytí zajištěním platebních příslibů podle odstavce 2;
 - c) kritéria pro výpočet podílu platebních příslibů uvedených v odstavci 2.

Článek 67

Mimořádné příspěvky ex post

1. Pokud dostupné finanční prostředky nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s použitím fondu, výbor získá v souladu s článkem 62 od institucí povolených na území zúčastněných členských států mimořádné příspěvky ex post k pokrytí doplňkových částek. Tyto mimořádné příspěvky se institucím přidělí podle pravidel stanovených v článku 66.
2. Výbor může v souladu s akty v přenesené pravomoci podle odstavce 3 instituci zcela nebo částečně osvobodit od povinnosti platit příspěvky ex post podle odstavce 1, pokud by se úhrnou částkou plateb uvedenou v článku 66 a odstavci 1 tohoto článku ohrozilo vyrovnaní pohledávek ostatních věřitelů vůči této instituci. Toto osvobození nelze udělit na období delší než šest měsíců, avšak lze jej na žádost instituce obnovit.
3. Komise je v souladu s článkem 82 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem upřesnit okolnosti a podmínky, za nichž lze subjekty uvedené v článku 2 částečně nebo zcela osvobodit od příspěvků ex post podle odstavce 2.

Článek 68

Dobrovolné výpůjčky mezi mechanismy financování

1. Výbor může požádat o výpůjčku pro fond u všech ostatních mechanismů financování k řešení problémů v nezúčastněných členských státech v případě, že:
 - a) částky získané podle článku 66 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s použitím fondu;
 - b) mimořádné příspěvky ex post uvedené v článku 67 nejsou okamžitě k dispozici;
 - c) alternativní finanční prostředky uvedené v článku 69 nejsou okamžitě k dispozici za přiměřených podmínek.
2. Uvedené mechanismy financování k řešení problémů rozhodují o takové žádosti v souladu s článkem 97 směrnice []. Na podmínky výpůjčky se vztahuje čl. 97 odst. 3 písm. a), b) a c) směrnice [].

Článek 69

Alternativní finanční prostředky

1. Výbor může pro fond sjednávat výpůjčky nebo jiné formy podpory u finančních institucí nebo jiných třetích stran v případě, že částky získané v souladu s články 66 a 67 nejsou okamžitě k dispozici nebo nestačí k pokrytí výdajů vzniklých v souvislosti s použitím fondu.
2. Výpůjčky nebo jiné formy podpory uvedené v odstavci 1 se musí v souladu s článkem 62 vrátit zpět v plné výši během období splatnosti půjčky.
3. Všechny výdaje vzniklé v souvislosti s použitím výpůjček podle odstavce 1 musí nést sám výbor, a nikoli rozpočet Unie ani zúčastněné členské státy.

ODDÍL 2

SPRÁVA FONDU

Článek 70

Investice

1. Fond spravuje výbor, který může požádat Komisi o provedení některých úkolů v souvislosti se správou fondu.
2. Objem prostředků získaný od řešené nebo překlenovací instituce, úroky nebo jiné výnosy z investic a veškeré jiné výnosy se připisují pouze ve prospěch fondu.
3. Výbor investuje částky uložené ve fondu do dluhopisů zúčastněných členských států či nevládních organizací nebo do vysoce likvidních aktiv s vysokou bonitou. Investice by měly být dostatečně zeměpisně rozloženy. Výnosy z těchto investic se připisují ve prospěch fondu.
4. Komise je v souladu s postupem podle článku 82 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci o prováděcích předpisech týkajících se správy fondu.

ODDÍL 3

POUŽÍVÁNÍ FONDU

Článek 71

Úloha fondu

1. V rámci stanoveném Komisí může výbor při uplatňování nástrojů k řešení problémů na subjekty uvedené v článku 2 používat fond, aby:
 - a) se zaručil za aktiva nebo závazky řešené instituce, jejích dceřiných podniků, překlenovací instituce nebo subjektu pro správu aktiv;
 - b) poskytl úvěr řešené instituci, jejím dceřiným podnikům, překlenovací instituci nebo subjektu pro správu aktiv;
 - c) nakoupil aktiva řešené instituce;
 - d) vložil kapitál do překlenovací instituce nebo subjektu pro správu aktiv;

- e) vyplatil náhradu akcionářům nebo věřitelům, pokud na základě hodnocení podle čl. 17 odst. 5 získali za své pohledávky méně, než by na základě ocenění podle čl. 17 odst. 16 získali při likvidaci v běžném úpadkovém řízení;
 - f) přispěl řešené instituci namísto příspěvku, jehož by bylo dosaženo odepsáním některých závazků, je-li použit nástroj odepsání závazků a pokud orgán příslušný k řešení rozhodne o vyloučení některých věřitelů z působnosti nástroje odepsání závazků v souladu s čl. 24. odst. 3;
 - g) provedl jakoukoli kombinaci opatření uvedených v písmenech a) až f).
2. Fond může být použit k přijetí opatření uvedených v písmenech a) až g) rovněž vůči kupujícím v souvislosti s nástrojem prodeje obchodních činností.
 3. Fond nesmí být použit přímo k absorbování ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v článku 2 ani k rekapitalizaci instituce nebo subjektu uvedeného v článku 2. V případě, že použití mechanismu financování k řešení problémů pro účely uvedené v odstavci 1 nepřímo vede k tomu, že je část ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v článku 2 přenesena na fond, uplatní se zásady pro použití mechanismu financování k řešení problémů uvedené v článku 24.
 4. Výbor nesmí kapitál vložený v souladu s odst. 1 písm. f) držet déle než pět let.

Článek 72

Vzájemné využití vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení problémů na úrovni skupiny, do něhož jsou zapojeny instituce v nezúčastněných členských státech

V případě řešení problémů na úrovni skupiny, do něhož jsou zapojeny instituce povolené v jednom nebo ve více zúčastněných členských státech na jedné straně a instituce povolené v jednom nebo ve více nezúčastněných členských státech na straně druhé, fond přispívá k financování řešení problémů na úrovni skupiny v souladu s ustanoveními článku 98 směrnice [].

Článek 73

Použití systémů pojištění vkladů k řešení problémů

1. V případě, že výbor přijme opatření k řešení problémů a těmito opatřeními je zajištěno, že vkladatelé mají i nadále přístup ke svým vkladům, zúčastněné členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů, k němuž instituce náleží, ručil za částky uvedené v čl. 99 odst. 1 a 4 směrnice [].
2. Při určování výše, do které systém pojištění vkladů ručí podle odstavce 1, musí být splněny podmínky stanovené v článku 17.
3. Před rozhodnutím v souladu s odstavcem 1 tohoto článku o výši, do které systém pojištění vkladů ručí za podmínek stanovených v čl. 39 odst. 3 písm. d) směrnice [], výbor konzultuje dotčený systém pojištění vkladů a přitom plně zohledňuje naléhavost dané záležitosti.
4. V případě, že zdroje systému pojištění vkladů nestačí k pokrytí plateb vkladatelům a další zdroje nejsou z příslušného zúčastněného členského státu okamžitě k dispozici, může fond uvedenému systému pojištění vkladů potřebné zdroje půjčit, pokud jsou splněny všechny podmínky podle článku 10 směrnice 94/19/ES.

HLAVA VI

OSTATNÍ USTANOVENÍ

Článek 74

Výsady a imunity

Na výbor a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie.

Článek 75

Jazyky

1. Na výbor se vztahuje nařízení Rady č. 1²⁷.
2. O vnitřním jazykovém režimu výboru rozhoduje výbor.
3. Výbor může rozhodnout, který z úředních jazyků se použije při zasílání dokumentů institucím či orgánům Unie.
4. Výbor se může s každým vnitrostátním orgánem příslušným k řešení dohodnout na jazyku nebo jazycích, v nichž se vypracují dokumenty, které se zasílají vnitrostátním orgánům příslušným k řešení nebo které zasílají tyto orgány.
5. Překladatelské služby požadované pro činnost výboru poskytuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 76

Zaměstnanci výboru

1. Na zaměstnance výboru, včetně výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele, se vztahuje služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie k provedení tohoto služebního a pracovního řádu.
2. Výbor po dohodě s Komisí v souladu s článkem 110 služebního řádu přijímá vhodná prováděcí pravidla k provedení služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Článek 77

Výměna zaměstnanců

1. Výbor může využívat vyslaných národních odborníků nebo jiných pracovníků, kteří ve výboru nejsou zaměstnání.
2. Výbor na svém plenárním zasedání přijme vhodné rozhodnutí, v němž stanoví pravidla pro výměnu a vysílání zaměstnanců z vnitrostátních orgánů příslušných k řešení v zúčastněných členských státech do výboru a mezi nimi navzájem.

²⁷ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

3. Výbor může zřídit vnitřní útvary příslušné k řešení složené ze zaměstnanců vnitrostátních orgánů příslušných k řešení v zúčastněných členských státech.

Článek 78

Odpovědnost výboru

1. Smluvní odpovědnost výboru se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené výborem.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí výbor v souladu s obecnými zásadami společnými právním předpisům členských států o odpovědnosti veřejných orgánů veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností, zejména pokud jde o jejich funkce řešení problémů, včetně úkonů a opomenutí na podporu zahraničních postupů k řešení problémů.
4. Výbor nahradí vnitrostátnímu orgánu příslušnému k řešení škody, k nimž ho odsoudil vnitrostátní soud nebo jež se po dohodě s výborem zavázal v souladu s mimosoudním vyrovnáním hradit, přičemž tyto škody jsou důsledkem úkonu nebo opomenutí, jehož se dopustil uvedený vnitrostátní orgán příslušný k řešení v průběhu řešení problémů podle tohoto nařízení, ledaže tento úkon nebo opomenutí představuje porušení práva Unie, tohoto nařízení, rozhodnutí Komise nebo výboru či zjevnou a závažnou chybu v posouzení.
5. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat všechny spory v souvislosti s odstavci 3 a 4. Nároky z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala skutečnost, na níž se zakládají.
6. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči výboru je upravena služebním řádem nebo pracovním řádem vztahujícím se na tyto zaměstnance.

Článek 79

Služební tajemství a výměna informací

1. Členové výboru, zaměstnanci výboru a zaměstnanci účastníci se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaní, kteří plní povinnosti související s řešením problémů, jsou i po ukončení svých povinností vázáni požadavky na zachování služebního tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování Evropské unie a příslušných ustanovení práva Unie.
2. Výbor zajistí, aby osoby, jež přímo či nepřímo, trvale či příležitostně poskytují jakékoli služby související s výkonem povinností, byly vázány rovnocennými požadavky na zachování služebního tajemství.
3. Pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, je výbor v rámci omezení a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie oprávněn vyměňovat si informace s vnitrostátními orgány nebo orgány a subjekty Unie, pokud příslušné právní předpisy Unie dovolují vnitrostátním příslušným orgánům sdělovat uvedeným subjektům informace nebo pokud mohou členské státy takové sdělování informací podle příslušných právních předpisů Unie poskytnout.

Článek 80

Transparentnost

1. Na dokumenty, které má výbor v držení, se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001²⁸.
2. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme výbor prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Rozhodnutí přijímaná výborem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 228 a 263 Smlouvy o fungování Evropské unie.
4. Na zpracování osobních údajů výborem se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001²⁹. Na zpracování osobních údajů vnitrostátními orgány příslušnými k řešení se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES³⁰.

Článek 81

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých informací nepodléhajících utajení

Výbor uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých informací nepodléhajících utajení, která jsou vymezena v příloze rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom. Uplatňování bezpečnostních zásad zahrnuje uplatňování ustanovení o výměně takových informací, jejich zpracování a archivaci.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

ČÁST IV ZMOCŇOVACÍ A KONEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 82

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomocí platí na dobu neurčitou od data uvedeného v článku 88.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 62 odst. 5, čl. 65 odst. 5, čl. 66 odst. 3, čl. 67 odst. 3 a čl. 70 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm uvedené. Nabývá účinku dnem následujícím po vyhlášení rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 62 odst. 5, čl. 65 odst. 5, čl. 66 odst. 3, čl. 67 odst. 3 a čl. 70 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 83

Přezkum

1. Komise zveřejní do 31. prosince 2016 a následně poté každých pět let zprávu o uplatňování tohoto nařízení, přičemž položí zvláštní důraz na sledování potenciálního dopadu na hladké fungování vnitřního trhu. Tato zpráva hodnotí:
 - a) fungování jednotného mechanismu pro řešení problémů bank a dopad činností zaměřených na řešení těchto problémů na zájmy Unie jako celku a na soudržnost a integritu vnitřního trhu finančních služeb, včetně možného dopadu na struktury vnitrostátních bankovních systémů v rámci Unie, a pokud jde o účinnost režimů spolupráce a sdílení informací v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů bank, mezi jednotným mechanismem pro řešení problémů bank a jednotným mechanismem dohledu a mezi jednotným mechanismem pro řešení problémů bank a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení a vnitrostátními příslušnými orgány nezúčastněných členských států;
 - b) účinnost režimu nezávislosti a odpovědnosti;
 - c) vzájemné působení mezi výborem a Evropským orgánem pro bankovníctví;
 - d) vzájemné působení mezi výborem a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení v nezúčastněných členských státech a dopady jednotného mechanismu pro řešení problémů bank na tyto členské státy.

2. Zpráva je předkládána Evropskému parlamentu a Radě. Komise případně přednese další návrhy.

Článek 84

Změna nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1. V článku 4 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) „příslušnými orgány“ se rozumí:

- i) příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a směrnici 2007/64/ES a uvedené ve směrnici 2009/110/ES,
- ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků uvedených směrnic úvěrovými a finančními institucemi,
- iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice 94/19/ES, nebo, pokud je činnost takového systému řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice, a
- iv) pokud jde o čl. 62 odst. 5, čl. 65 odst. 5, čl. 66 odst. 3, čl. 67 odst. 4 a čl. 70 odst. 4, orgány příslušné k řešení definované v článku 3 uvedené směrnice a jednotný výbor pro řešení problémů zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č....../....“

2. V článku 25 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a Orgán pro bankovníctví může organizovat a provádět srovnávací hodnocení výměny informací a společných činností výboru uvedeného v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení problémů a vnitrostátních orgánů příslušných k řešení v členských státech, které se jednotného mechanismu pro řešení problémů neúčastní, při řešení problémů přeshraničních skupin, aby ještě více posílil účinnost a jednotnost výsledků řešení problémů. K tomuto účelu vypracuje orgán pro bankovníctví metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání.“

3. V čl. 40 odst. 6 se vkládá třetí pododstavec, který zní:

„Pro účely jednání v oblasti působnosti čl. 62 odst. 5, čl. 65 odst. 5, čl. 66 odst. 3, čl. 67 odst. 4 a čl. 70 odst. 4 působí výkonný ředitel Evropského výboru pro řešení problémů u rady orgánů dohledu jako pozorovatel.“

Článek 85

Nahrazení vnitrostátních mechanismů financování k řešení problémů

Od prvního dne používání uvedeného v čl. 88 druhém pododstavci se fond považuje za mechanismus financování k řešení problémů zúčastněných členských států podle hlavy VII směrnice [].

Článek 86

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být výboru zajištěno v hostitelském členském státě, a prostředků, které má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy výboru na jeho plenárním zasedání, zaměstnance výboru a jejich rodinné příslušníky v tomto hostitelském členském státě, stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi výborem a hostitelským členským státem po získání souhlasu výboru na jeho plenárním zasedání a nejpozději dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.
2. Hostitelský členský stát výboru poskytuje nejlepší možné podmínky, aby bylo zajištěno řádné fungování výboru, včetně vícejazyčné evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.

Článek 87

Začátek činnosti výboru

1. Výbor zahájí svou činnost v plném rozsahu do 1. ledna 2015.
2. Komise je odpovědná za zřízení a počáteční provoz výboru do doby, než bude mít výbor provozní kapacitu k plnění vlastního rozpočtu. Za tímto účelem:
 - a) může Komise jako prozatímního výkonného ředitele určit úředníka Komise, který bude plnit úkoly svěřené výkonnému řediteli, dokud výkonný ředitel nepřevzme funkci po svém jmenování Radou v souladu s článkem 53;
 - b) odchýlně od čl. 47 odst. 1 písm. i) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 47 odst. 2 vykonává prozatímní výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;
 - c) může Komise výboru nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, kteří vykonávají činnosti výboru v rámci odpovědnosti prozatímního výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;
 - d) vybírá Komise jménem výboru roční příspěvky uvedené v čl. 62 odst. 5 písm. d).
3. Prozatímní výkonný ředitel může schvalovat všechny platby hrazené z prostředků, které jsou zaneseny v rozpočtu výboru, a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci.

Článek 88

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 7 až 23 a články 25 až 38 se použijí ode dne 1. ledna 2015.

Článek 24 se použije ode dne 1. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

- 1.1. Název návrhu/podnětu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu/podnětu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje jednotný mechanismus pro řešení problémů bank a jednotný fond pro řešení problémů bank

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB³¹

Vnitřní trh – finanční trhy

1.3. Povaha návrhu/podnětu

Návrh/podnět se týká **nové akce**

Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**³²

Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

- posílení vnitřního trhu bankovních služeb při současném zachování rovných podmínek,
- zachování finanční stability a důvěry v banky, zajištění kontinuity základních finančních služeb, zabránění šíření problémů,
- minimalizace ztrát pro společnost jako celek a zejména pro daňové poplatníky, ochrana vkladatelů a omezení morálního hazardu.

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

S ohledem na shora uvedené obecné cíle jsou stanoveny tyto specifické cíle:

Příprava a prevence:

- zvýšení připravenosti orgánů dohledu a bank na krizové situace a
- umožnění obnovení platební schopnosti všech bank.

Raná intervence:

- zlepšení mechanismů rané intervence u orgánů bankovního dohledu.

Řešení problémů bank:

- zajištění včasného a spolehlivého řešení problémů bank, které podléhají jednotnému mechanismu dohledu,
- zajištění právní jistoty pro strany zainteresované na řešení problémů bank.

Financování:

³¹ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

³² Uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

- vytvoření jednotného fondu pro řešení problémů bank schopného účinně vstřebat geograficky asymetrické ztráty bankovního systému Unie,
- zajištění toho, aby řešení problémů bank v úpadku bylo plně hrazeno z příspěvků finančních institucí poté, co budou odepsány závazky akcionářů a věřitelů.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

- prolomení negativní zpětné vazby mezi státy a jejich bankami,
- zajištění spravedlivých podmínek a přístupu k financování bank pro všechny podniky v celé bankovní unii,
- minimalizace ztrát vkladatelů, vlád a daňových poplatníků způsobených ozdravným postupem a řešením problémů velkých a systémově významných bank.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

- dlouhodobé výnosové spready státních dluhopisů mezi členskými státy,
- počet řešených bank,
- náklady na řešení problémů bank, včetně výplat z jednotného fondu pro řešení problémů bank,
- změny v podílu odepsatelných dluhů v bankách.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Jak je uvedeno ve sdělení Komise s názvem Návrh prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unie a ve zprávě čtyř předsedů z roku 2012, je jednotný finanční rámec neboli „bankovní unie“ zásadní součástí politických opatření, jejichž cílem je vrátit Evropu zpět na cestu k hospodářskému oživení a růstu. Nekoordinované vnitrostátní reakce na úpadek bank umocnily roztržitost vnitřního trhu v oblasti půjček a financování. Ve výsledku dochází k narušení uskutečňování společné měnové politiky a vázání prostředků ohrožuje půjčování podnikům a spotřebitelům.

To je obzvláště škodlivé v eurozóně. Poněvadž možnost použít měnové nástroje k řešení slabin bankovního sektoru je omezená, spoléhat se na to, že úpadky bank budou vyřešeny pomocí vnitrostátních fiskálních zdrojů, znamená neustále posilovat negativní zpětné vazby mezi státy a bankami. Podniky v členských státech se sníženou předpokládanou schopností zachránit banky v problémech na jejich území jsou ve vážné konkurenční nevýhodě. Jak navíc ukázala krize, problémy v některých členských státech eurozóny se mohou díky pochybám a finančním vazbám rychle rozšířit na jiné, které trhy považují za náchylné vůči podobným rizikům.

Evropská rada ve svých závěrech z prosince 2012 uvedla, že „v situaci, kdy se bankovní dohled fakticky přesune na jednotný mechanismus dohledu, bude nezbytný jednotný mechanismus pro řešení problémů bank, který by měl potřebné pravomoci k zajištění toho, aby bylo možné vhodnými nástroji řešit problémy jakékoli banky ve zúčastněných členských státech“.

Pro zajištění finanční stability a růstu v eurozóně je nezbytný urychlený pokrok směrem k bankovní unii. Na základě silného regulačního rámce společného pro

všech 28 členů vnitřního trhu (jednotný soubor pravidel) proto Evropská komise zaujala inkluzivní postoj a navrhla plán pro bankovní unii s různými nástroji a kroky, která by se mohla otevřít všem členským státům, ale v každém případě 17 stávajícím členům eurozóny.

První krok, jednotný mechanismus dohledu pro banky v eurozóně a banky z členských států, které k ní chtějí přistoupit, dává ECB pravomoc vykonávat klíčové úkoly v oblasti dohledu nad těmito bankami.

Další klíčový aspekt bankovní unie, návrh směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků (směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank), přijatý v roce 2012, je v současnosti projednáván zákonodárnými orgány. Směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank zavede pravidla pro provádění řešení problémů na vnitřním trhu a poskytne vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pravomoci a postupy, které umožní řešení problémů bank.

V souladu se závěry Evropské rady vyžaduje integrace bankovních trhů Unie jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v celé eurozóně, který bude použit u bank v problémech, a který tak zabrání riziku šíření, a to za účelem ochrany finanční stability eurozóny ve prospěch celého vnitřního trhu.

V souladu s návrhem Komise z roku 2012 je dlouhodobým cílem vybudovat bankovní unii pro banky ve všech členských státech. Přímý dohled ECB spolu s jednotným mechanismem pro řešení problémů bank a účinnými a spolehlivými systémy pojištění vkladů ve všech členských státech přispěje k zachování důvěry v udržitelnou stabilitu Unie.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Podle zásady subsidiarity stanovené v čl. 5 odst. 3 SEU jedná Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Pouze činnost na evropské úrovni může zaručit, že problémy bank v úpadku budou řešeny nediskriminačně a podle jednotného souboru pravidel, aby se zlepšilo fungování hospodářské a měnové unie i vnitřního trhu. I přes hlubokou integraci bankovního sektoru Unie by výrazné rozdíly v rozhodnutích týkajících se řešení problémů bank přijatých na vnitrostátní úrovni mohly mít za následek nepřijatelná rizika pro finanční stabilitu.

Jednotná měna si žádá jednotný dohled a řešení problémů bank eurozóny, aby nedocházelo k destruktivní ekonomické fragmentaci. Jednotný mechanismus pro řešení problémů bank bude účinnější než síť vnitrostátních orgánů příslušných k řešení, zejména pokud jde o přeshraniční bankovní skupiny, pro které má z důvodu minimalizace nákladů a znovuzískání důvěry zásadní význam rychlost a koordinace. Umožní také významné úspory z rozsahu a zabrání negativním vnějším faktorům, které by mohly nastat v důsledku čistě vnitrostátních rozhodnutí.

1.5.3. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

První krok, jednotný mechanismus dohledu pro banky v eurozóně a banky z členských států, které k ní chtějí přistoupit, dává ECB pravomoc vykonávat klíčové úkoly v oblasti dohledu nad těmito bankami.

Další klíčový aspekt bankovní unie, návrh směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků (směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank), přijatý v roce 2012, je v současnosti projednáván zákonodárnými orgány. Směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů bank zavede pravidla pro provádění řešení problémů na vnitřním trhu a poskytne vnitrostátním orgánům příslušným k řešení pravomoci a postupy, které umožní řešení problémů bank.

V souladu se závěry Evropské rady vyžaduje integrace bankovních trhů Unie jednotný mechanismus pro řešení problémů bank v celé eurozóně, který bude použit u bank v problémech, a který tak zabrání riziku šíření, a to za účelem ochrany finanční stability eurozóny ve prospěch celého vnitřního trhu.

V souladu s návrhem Komise z roku 2012 je dlouhodobým cílem vybudovat bankovní unii pro banky ve všech členských státech. Příímý dohled ECB spolu s jednotným mechanismem pro řešení problémů bank a účinnými a spolehlivými systémy pojištění vkladů ve všech členských státech přispěje k zachování důvěry v udržitelnou stabilitu Unie.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Časově omezený návrh/podnět

- Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- Finanční dopad od RRRR do RRRR

Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení³³

Přímé řízení Komisí

- prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie;
- prostřednictvím výkonných agentur;

Sdílené řízení s členskými státy

Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi;
- mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);
- EIB a Evropský investiční fond;
- subjekty uvedené v člancích 208 a 209 finančního nařízení;
- veřejnoprávní subjekty;
- soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;
- soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;
- osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.
- *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

³³ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Podle článku 47 nařízení je výbor zodpovědný za provádění tohoto nařízení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a kromě jiného každý rok předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Evropskému účetnímu dvoru zprávu o provádění úkolů, které mu jsou tímto nařízením svěřeny.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Návrh by nepřivodil nová rizika, pokud jde o zákonné, hospodárné, účinné a efektivní využití rozpočtových prostředků.

Vnitřní řízení rizik by však mělo zohlednit specifickou povahu finančního mechanismu výboru. Na rozdíl od řady jiných orgánů ustavených Společenstvími budou služby poskytované výborem financovány výhradně finančními institucemi.

Za druhé, výbor bude odpovědný za správu jednotného fondu pro řešení problémů bank. V tomto ohledu bude třeba vypracovat a zavést soubor postupů vnitřní kontroly.

2.2.2. Informace o zavedeném systému vnitřní kontroly

Rámcem a pravidly vnitřní kontroly by se měly držet modelu, který používají jiné orgány zřízené Komisí, s výjimkou správy jednotného fondu pro řešení problémů bank, který bude vyžadovat zavedení zvláštního souboru pravidel.

2.2.3. Odhad nákladů a přínosů kontrol a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb

Vnitřní kontroly musí být zakotveny v postupech výboru týkajících se výkonu jeho odpovědnosti a provádění úkolů jemu svěřených. Náklady na tyto postupy nesmí překročit jejich přínosy z hlediska zabránění věcným chybám.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jakékoli jiné nezákonné činnosti se na výbor vztahují bez jakýchkoli omezení ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

Výbor přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a u všech členů výboru neprodleně přijme příslušná opatření.

Rozhodnutí o financování a dohody, jakož i prováděcí nástroje z nich vyplývající výslovně stanoví, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provést kontrolu na místě u příjemců finančních prostředků uvolněných výborem i u pracovníků odpovídajících za přidělení těchto finančních prostředků.

Články 58–63 nařízení, kterým se zřizuje výbor, stanoví podmínky plnění a kontroly rozpočtu výboru a příslušná finanční pravidla.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

Níže uvedená analýza předkládá odhad celkových nákladů na výbor a jeho správu (dále jen „výbor“), jakož i nákladů pro Komisi, které vyplývají z tohoto návrhu.

Výdaje výboru budou v plném rozsahu financovány finančními institucemi, které jsou součástí evropského mechanismu pro řešení problémů bank. Kromě ročních příspěvků do jednotného fondu pro řešení problémů bank bude přibližně 6 000 evropských bank platit také pevně stanovený poměrný díl této částky, z něž budou v plné míře hrazeny rozpočtové výdaje výboru. Sazba příspěvku a rozpočet výboru se schvalují jednou za rok. Sazba příspěvku k financování výboru bude každoročně upravena tak, aby rozpočet výboru byl vyrovnaný.

Výbor bude provádět úkoly týkající se přípravy a výkonu řešení problémů bank a příspěvků do fondu pro řešení problémů bank a jeho správy. Pokud jde o přípravu řešení problémů bank, výbor vyhotoví nebo přezkoumá plány řešení problémů, účastní se přeshraničních kolegií k řešení problémů a připravuje samotné řešení. U významného počtu institucí a skupin bude výbor muset ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled (na konsolidovaném základě) a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení vypracovat plány řešení, které stanoví opatření k řešení problémů, jež lze přijmout, jsou-li splněny podmínky pro řešení, a nejméně jednou ročně plány přezkoumá a případně aktualizuje. Výbor bude rovněž muset vyhodnocovat obnovitelnost platební schopnosti institucí a skupin a řešit veškeré významné překážky obnovení jejich platební schopnosti, které by mohly nastat.

Vnitrostátní orgány příslušné k řešení budou také muset vypracovat plány řešení problémů u ostatních subjektů a skupin, které výbor bude muset přezkoumat. V případě, že součástí skupiny jsou subjekty ne jen usazené v zúčastněných členských státech, bude výbor v kolegiu k řešení problémů zastupovat vnitrostátní orgány zúčastněných států příslušné k řešení. Kolegia k řešení problémů jsou zřizována pro zajištění spolupráce a koordinace příslušných orgánů a provádějí mimo jiné úkoly týkající se vývoje plánů řešení problémů, posuzování obnovení platební schopnosti a samotného řešení problémů.

Rozhodne-li se Komise u subjektu zahájit postup řešení problémů, bude výbor monitorovat provádění řešení a posoudí také proveditelnost plánu reorganizace obchodní činnosti daného subjektu.

Pokud jde o fond, výbor bude muset vybírat roční příspěvky od téměř 6 000 institucí, zajistit správné stanovení základu příspěvku u jednotlivých bank, dohlížet na včasnou úhradu příspěvků a účinně vymáhat nezaplacené částky. Za tímto účelem bude výbor provádět inspekce bankovních záznamů. Částka, která má být vybrána a spravována, by přesáhla polovinu ročního rozpočtu Unie. Výbor bude rovněž muset spravovat finance tak, aby rizika byla nízká a aby v případě potřeby byly zdroje k financování řešení rychle k dispozici. To předpokládá promyšlenou, dlouhodobou investiční strategii, která zohlední mimo jiné druh, zeměpisné umístění a splatnost investic. Tyto základní funkce výboru budou samozřejmě muset být doplněny o podpůrné funkce, včetně mimo jiné informačních technologií a komunikací.

Hlavní předpoklady

Odhad zaměstnanecké a nákladové struktury výboru:

- Očekává se se, že výbor dosáhne plné kapacity ke konci prvního roku svého fungování, což znamená, že všichni zaměstnanci musí být najati v průběhu prvního roku: rozpočtový dopad je v prvním roce odhadován na 50 % a od druhého roku fungování na 100 %.
- Vzhledem k tomu, že vnitrostátní orgány příslušné k řešení nemají v Evropě historickou tradici, vychází odhad potřeb v oblasti lidských zdrojů ze srovnání úkolů výboru a úkolů Federální pojišťovny vkladů USA (US Federal Deposit Insurance Corporation, FDIC) – viz tabulka 1 níže.
- Pokud jde o pojištěné vklady a cílový objem fondů k řešení problémů bank, jsou částky v USA a v eurozóně srovnatelné, naopak bankovní aktiva spadající pod mechanismus pro řešení problémů jsou v eurozóně mnohem vyšší než v USA.
- Pokud jde o režijní náklady, bylo provedeno srovnání s evropskými orgány dohledu. Protože je však podíl režijních nákladů v evropských orgánech dohledu vyšší než podíl režijních nákladů odhadovaných na základě srovnání s FDIC, byl použit posledně jmenovaný, tedy konzervativnější podíl ve výši 11,5 %. Další předpoklady a jejich objasnění, pokud jde o srovnání s FDIC, jsou uvedeny v tabulce 1 níže. V roce 2012 měla FDIC 7 476 zaměstnanců na plný pracovní úvazek.
- Poněvadž FDIC má širší mandát než výbor, byla pro účely srovnání vzata v úvahu pouze odpovídající oddělení FDIC.
- Na základě tohoto srovnání se počet požadovaných zaměstnanců odhaduje na 309 osob. Je však třeba uvést, že FDIC zaměstnává 21 % zaměstnanců na dobu určitou. Při nejkonzervativnějším předpokladu, kdy by v nekrizovém scénáři zůstali ve FDIC zaměstnanci pouze zaměstnanci na dobu neurčitou, by se cílový stav zaměstnanců výboru v nekrizové situaci snížil o 75 na 244. Výbor proto musí disponovat dostatečnou flexibilitou pro najímání dodatečných zaměstnanců nebo pro zadávání práce mimo výbor.
- Navrhuje se toto rozdělení zaměstnanců:
 - 80 % dočasných zaměstnanců (68 % kategorie AD a 12 % kategorie AST),
 - 10 % vyslaných národních odborníků,
 - 10 % smluvních zaměstnanců.
- Použit bude služební řád orgánů EU, což se odrazí na mzdových sazbách na osobu:
 - průměrné roční náklady na jednoho dočasného zaměstnance: 131 000 EUR,
 - průměrné roční náklady na jednoho vyslaného národního odborníka: 78 000 EUR,
 - průměrné roční náklady na jednoho smluvního zaměstnance: 70 000 EUR.

Kromě mzdy obsahují tyto náklady také nepřímé náklady, jako jsou budovy, odborná příprava, informační technologie a náklady na sociální a zdravotní infrastrukturu.

- Vzhledem k tomu, že sídlo výboru není dosud známo, použije se k výpočtu mzdy opravný koeficient 1. Jiné umístění výboru by si pravděpodobně vynutilo přehodnocení nákladů.
- Odhad jiných personálních, správních a provozních výdajů vychází ze srovnání se stávající strukturou nákladů evropských orgánů dohledu.
- Operační výdaje budou podle odhadů představovat 25 % celkových nákladů na výbor a budou určeny především na vývoj a údržbu informačních systémů, budování vztahů a společné kultury dohledu s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení z hlediska evropského mechanismu pro řešení problémů, přičemž mezi výborem a vnitrostátními orgány příslušnými k řešení, jež se především podílí na provádění rozhodnutí o řešení problémů bank, by měl existovat úzký a funkční vztah.
- Odhad struktury nákladů výboru je uveden v tabulce 2 níže.

Tabulka 1. Odhad požadovaného počtu zaměstnanců výboru na základě struktury a počtu zaměstnanců Federální pojišťovny vkladů USA (FDIC)

	FDIC ¹	VÝBOR
Charakteristika		
Počet bank	7 181 ²	6 008 ³
Aktiva celkem	14 451 mld. USD (2012)	29 994 mld. EUR (2011)
Pojištěné vklady celkem	6 027 mld. USD (březen 2013)	5 514 mld. EUR (2011)
Cílový objem fondu	81 mld. USD	55 mld. EUR
Instituce v problémech 2008–2012	465	90 ⁴
Zaměstnanci		
Celkový počet zaměstnanců (FTE, 2012; % v ústředí)	7 476 (28,6 %)	
a) zaměstnanci „oddělení řešení a nucené správy“ (FTE, 2012)	1 428	82 (odhad) ⁵
b) zaměstnanci „finančního oddělení“ (FTE, 2012)	176	88 (odhad) ⁶
c) zaměstnanci „úseku komplexních institucí“ (FTE, 2012)	148	74 (odhad) ⁷
d) zaměstnanci „právního oddělení“ (FTE, 2012 / % celkového počtu zaměstnanců)	716 / 9,6 %	30 / 9,6 % (odhad) ⁸
e) celkový počet zaměstnanců v odpovídajících odděleních (FTE, 2012) (součet položek a, b, c, d)	2 468	274
f) zaměstnanci ve podpůrných funkcích (IT, komunikace, atd.) (počet / % z celkového počtu zaměstnanců)	863 / 11,5 %	35 / 11,5 % (odhad)
g) celkový počet zaměstnanců výboru (součet položek e a f)		309 (odhad)
h) zaměstnanci na dobu určitou (% z celkového počtu zaměstnanců, 2012)	21 % ⁹	21 %
i) celkový počet zaměstnanců výboru na dobu neurčitou		244 (odhad)
¹ Zdroj: www.fdic.gov.		
² Počet členů fondu pro pojištění vkladů, 2012.		

3	Počet úvěrových institucí v EU-17 k lednu 2013. Zdroj: ECB.
4	Zdroj: Pracovní dokument útvarů Komise „Facts and figures on State aid in the EU Member States, 2012 Update“. Skutečné číslo institucí v problémech v eurozóně je vyšší, neboť nejsou započteny instituce, které byly v úpadku, ale neobdržely státní podporu.
5	Má se za to, že 20 % zaměstnanců se zabývá řešením problémů bank a 80 % nucenou správou. Výbor by se zabýval pouze řešením problémů bank. Podle rozdělení zaměstnanců FDIC mezi ústřední úroveň a regionálními úrovněmi lze předpokládat, že 28,6 % zaměstnanců zabývajících se řešením problémů bude pracovat na centrální úrovni výboru a 71,4 % jich bude pracovat na vnitrostátní úrovni. Jde o konzervativní předpoklad, neboť návrh počítá s tím, že všechny úkoly spojené s řešením problémů zůstanou na úrovni výboru, zatímco pouze provádění rozhodnutí o řešení problémů bude probíhat na vnitrostátní úrovni a bude monitorováno z ústředí.
6	Úkoly finančního oddělení FDIC se odehrávají na ústřední úrovni. Toto oddělení se zabývá nejen výběrem příspěvků a správou fondu, ale také obecnějšími činnostmi jako kontrolou, finančními operacemi a finančním plánováním. Předpokládá se proto, že na ústřední úrovni výboru bude ke správě příspěvků a fondu zapotřebí 50 % počtu zaměstnanců finančního oddělení FDIC.
7	Za plánování řešení problémů velkých bank eurozóny je odpovědný výbor. Výbor může vnitrostátní orgány požádat o návrh plánu řešení. Předpokládá se proto, že 50 % zaměstnanců bude pracovat na ústřední úrovni výboru.
8	Právní oddělení FDIC se zabývá nejen řešením problémů a nucenou správou a správou fondu, ale také například povinnostmi FDIC v oblasti dohledu. Proto je pro odhad počtu zaměstnanců, kteří jsou zapotřebí ve výboru, použit procentní podíl zaměstnanců právního oddělení na celkovém počtu zaměstnanců.
9	Procentní podíl zaměstnanců na dobu určitou byl vypočten z celkového počtu zaměstnanců FDIC, od něhož byli odečtení zaměstnanci oddělení řešení problémů a nucené správy, kteří jsou většinou zaměstnání na regionální úrovni.

Tabulka 2. Odhad struktury nákladů výboru při 309 zaměstnancích

Údaje v milionech EUR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Náklady na zaměstnance (včetně mezd, příspěvků a souvisejících výdajů, jako jsou náklady na budovy a nábytek a náklady na IT)	18	37	38	38	39	40	41
Jiné personální náklady (náborové náklady, výdaje při pracovních cestách, náklady na externí zaměstnance (dočasní pracovníci, externí poskytovatelé služeb)...))	3	3	3	3	3	3	3
Mezisoučet – personální a související výdaje	22	40	41	42	43	43	44
Administrativní výdaje (telekomunikace, šíření informací, vydávání publikací, zasedání aj.)	3	5	5	5	5	5	5
Mezisoučet – administrativní výdaje	3	5	5	5	5	5	5
Jiné výdaje (správa, IT projekty, styk s příslušnými orgány v evropských i třetích zemích, společné projekty a semináře s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení a jinými příslušnými subjekty atd.)							

Mezisoučet – jiné výdaje	8	16	16	16	16	17	17
Výdaje celkem	33	61	62	63	64	65	66

Jednotný fond pro řešení problémů bank:

- Cílový objem jednotného fondu pro řešení problémů bank je stanoven na 1 % pojištěných vkladů v bankovním systému zúčastněných členských států. Na základě údajů o bankách z roku 2011 by cílový objem fondu měl činit odhadem 55 miliard EUR.
- Zúčastněné banky budou svůj rizikově vážený podíl do jednotného fondu pro řešení problémů bank platit po dobu 10 let. Roční akumulace fondů pro řešení problémů bank by tak měla dosáhnout okolo 5,5 miliard EUR bez zohlednění návratnosti a případného odčerpávání.
- V absolutních číslech budou nejvyšší příspěvky do jednotného fondu pro řešení problémů bank platit největší banky. Útvary Komise na základě údajů z roku 2011 zhruba – bez zohlednění rizikového profilu bank – odhadují, že okolo 40 % příspěvků všech bank do fondu bude pocházet od 17 největších evropských bank.
- Pokud jde o správu fondu, je nutné poznamenat, že odhad nákladů výboru počítá pouze s dopady z hlediska lidských zdrojů. U jiných, např. investičních nákladů se předpokládá, že budou přímo odečteny z fondu.

Finanční dopad na úrovni Komise:

- V prvním roce provozu výboru (2014) bude na úrovni Komise zapotřebí dočasně vyčlenit odhadem 15 zaměstnanců se specializací na lidské zdroje, rozpočtové otázky a jiné administrativní záležitosti související se zřízením výboru, kteří vypomohou při zřizování a během úvodní fáze (odhadem 6 měsíců) fungování výboru, jehož sídlo bude pravděpodobně v Bruselu. Níže uvedené finanční posouzení se může změnit v závislosti na tom, kde bude výbor sídlit.
- Od roku 2015 by v rámci Komise mohlo být zapotřebí odhadem 10 zaměstnanců, kteří budou provádět úkoly, jež byly svěřeny nařízením Komisi, zvláště přípravu rozhodnutí o řešení problémů. Tento údaj podléhá rozhodování o ročním rozpočtovém procesu.

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

Odhaduje se, že v prvním roce fungování výboru (2014) bude na úrovni Komise zapotřebí vyčlenit 15 zaměstnanců, kteří vypomohou při zřizování a během úvodní fáze fungování výboru.

Od roku 2015 bude v rámci Komise zapotřebí odhadem 10 zaměstnanců, kteří budou provádět úkoly, jež byly nařízením svěřeny Komisi, zvláště přípravu rozhodnutí o řešení problémů.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhloeno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	[...][název.....]
--	-------	----------------------------

GŘ <.....>			Rok	Rok	Rok	Rok	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
			N ³⁴	N+1	N+2	N+3				
• Operační prostředky										
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1)								
	Platby	(2)								
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ³⁵										
Číslo rozpočtové položky		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ <....>	Závazky	=1+ 1a +3								

³⁴ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

³⁵ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

	Platby	=2+ 2a +3								
--	--------	-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)								
	Platby	(5)								
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)								
CELKEM prostředky na OKRUH <...> víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6								
	Platby	=5+ 6								

Okruh víceletého finančního rámce	5	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM
Komise									
• Lidské zdroje		1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
• Ostatní správní výdaje – výdaje při pracovních cestách		0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Komise CELKEM	Prostředky	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

CELKEM prostředky na OKRUH 5 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
--	----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
	Platby	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)								CELKEM					
	VÝSTUPY																			
	Druh ³⁶	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL Č. 1 ³⁷																				
Výstup																				
Výstup																				
Výstup																				
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																				
SPECIFICKÝ CÍL Č. 2 ...																				
Výstup																				

³⁶ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

³⁷ Popsaný v bodě 1.4.2. „Specifické cíle...“.

Mezísoučet za specifický cíl č. 2																
NÁKLADY CELKEM																

3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*

3.2.3.1. Shrnutí

- Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno výše.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok N ³⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
--	------------------------	------------	------------	------------	--	--------

—

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
OKRUH 5 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	1,965	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	1,310	9,825
Ostatní správní výdaje	0,150	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,750
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575

—

Mimo OKRUH 5³⁹ víceletého finančního rámce	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
Lidské zdroje	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
Ostatní správní výdaje povahy	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se

—

CELKEM	2,115	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	1,410	10,575
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

³⁸ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

³⁹ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
 Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
XX 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	15	10	10	10	10	10	10
XX 01 01 02 (při delegacích)							
XX 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁴⁰							
XX 01 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
XX 01 02 02 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 04 yy ⁴¹	v ústředí						
	při delegacích						
XX 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
10 01 05 02 (SZ, ZAP, VNO v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
ELKEM	15	10	10	10	10	10	10

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Viz popis výše
Externí zaměstnanci	

⁴⁰ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁴¹ Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Upřesněte požadovanou úpravu, příslušné rozpočtové položky a odpovídající částky.

- Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce⁴².

Upřesněte potřebu, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhloeno na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

⁴²

Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody (na období 2007–2013).

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - dopad na vlastní zdroje
 - dopad na různé příjmy

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Prostředky dostupné v běžném rozpočtov ém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁴³					Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Článek									

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

⁴³ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 25% nákladů na výběr.